

1192

Inc
1369

1492

01

Este livro he de curara veio do arcebispo
quando ogeral os madaon hã. misou
foi joannes a
de sancta m

Este livro he da comunidade de s. Ant
de cast. a mteira q' fiteu aqui por me

Joannis Berson de con
tempu omnium va
nitatum mundi.

Monetū vñ peder eternitas

69920
Mokor
Jen

e fcaz luyos soz de aires da situay... 171. 10.

Quantos 2

Ine
1369

Tabule capitulorum in libros sequentes.

Capitula libri primi.

De imitatione christi 7 de contemptu omnium vanitatum mundi.	Capitulum. i. charta prima.
De humili sentire sui ipsius.	Cap. i.
De doctrina veritatis.	Cap. ij.
De prudentia in agendis.	iii.
De lectione sanctorum scripturarum.	iiij.
De inordinatis affectionibus.	v.
De vana spe 7 elatione fugienda carta.	viij.
De cauenda nimia familiaritate. carta.	iiij.
De obedientia 7 subiectione.	iiij.
De cauenda superfluitate verborum.	iiij.
De pace acquirenda 7 zelo proficiendi.	v.
De utilitate aduersitatis.	vi.
De tentationibus resistendis.	vi.
De temerario iudicio vitando.	vii.
De operibus ex charitate factis.	viiij.
De sufferentia defectum aliorum.	viiij.
De monastica vita.	viiij.
De exemplis sanctorum patrum.	ix.
De exercitijs boni religiosi.	ix.
De amore solitudinis 7 silentii.	x.
De compunctione cordis.	xii.
De consideratione humane miserie.	xiii.
De meditatione mortis.	xiiii.
De iudicio 7 pena peccatorum.	xv.
De feruenti emendatione totius vite nostre.	xvi.

Capitula libri secundi.

De interna conuersatione.	xviiij.
De humili submissione sub prelati regimine.	xix.
De bono pacifico homine.	xix.
De pura mente z simplici intentione.	xx.
De propria consideratione	xx.
De leticia bone conscientie.	xxi.
De amore iesu super omnia.	xxi.
De familiari amicitia iesu.	xxij.
De carentia omnis solatiij.	xxij.
De gratitudine pro gratia dei.	xxiiij.
De paucitate amatozum crucis iesu.	xxv.
De regia via sancte crucis.	xxv.

Capitula libri tertij.

De interna xpi locutione ad animam fidelem.	27
Quod veritas intus loquit sine strepitu verboꝝ.	xxviii.
Quod verba dei cu humiliatate sunt audienda. z q mul ti ea non ponderant.	xxviiij.
Oratio ad implozandum deuotionis gratiam.	xxix.
Quod in veritate z humilitate coram deo conuersan dum est.	xxix.
De mirabili effectu diuini amoris.	xxx.
De probatione veri amoris.	xxxi.
De occultanda gra sub humilitatis custodia.	xxxij.
De vili estimatione sui ipsius in oculis dei.	xxxij.
Quod oia ad deũ sic ad finẽ vitanũ sũt referenda.	xxxiiij.
Quod spreto mundo dulce est seruire deo.	xxxij.
Quod desideria cordis examinanda sũt z moderanda.	xxxiiij.
De informatione patientie z lucrante aduersus concu piscencias.	xxxv.
De obediẽtia bñi subditi ad exẽplũ iesu xpi.	xxxv.

De occultis dei iudicijs considerandis ne extollamur in bonis.	xxxvi.
Qualiter stādū sit ac vicēdū in oī re desiderabili.	xxxvi.
Oratio p bñplacito dei perficendo.	xxxvij.
Qd verū solatiū ī solo deo est querendū.	xxxvij.
Qd oīs sollicitudo in deo ponenda est.	xxxvij.
Qd tpales misie xpo exēplo eq̄nimit sē ferēde.	xxxvij.
De tolerātia iniuriarū z q̄s ver ^o paties p̄bet.	xxxvij.
De p̄fessioe p̄prie firmitatis z hui ^o vite miserijs.	xxxix.
Qd ī deo sup oīa bōa z dona requiescendus est.	xxxix.
De recordatiōe bñficioz dei multipliciū.	xl.
De quatuor magnā importātibz pacem.	xl.
Oratio cōtra cogitationes malas.	xlj.
Oīo p illuminatiōe mētis deuotissima.	xlj.
De euitatiōe curiose ī q̄sūiōis sup alteri ^o vita.	xlj.
In q̄b ^o firma pax cordis z ver ^o p̄feci ^o cōsistit.	xlj.
De emnētia libere mentis z q̄ supplex oratio magis mereur q̄z leuis.	xlj.
Qd priuat ^o amor a sūmo bono maxie retardat.	xlj.
Oratio p purgatiōe cordis z celesti sapiētia.	xlj.
Cōtra linguas obreclatorū.	xlj.
Qualiter instante tribulatione deus iuocandus est et benedicendus.	xlj.
De viuio p̄ciēdo auxilio z p̄sidiētia recupande ḡe.	xlvi.
De negl ^o ctu oīs creature vt creator possit iueniri.	xlvi.
De abriēgatiōe sui z abdicatiōe oīs cupiditatis.	xlvi.
De instabilitate cordis z de intentione finali ad deum habendam.	xlvi.
Qd amāti sapit d̄s super oīa z in oībz.	xlviij.
Qd nō ē securitas a tentatiōe ī hac vita.	xlviij.

Cōtra vanā hominum iudicia.	xlviij.
De pura z integra resignatione lui ad obtinendam cordis libertatem.	xliv.
De bono regimine in externis z fcurfu ad deum in periculis.	xliv.
Qd hō nō sit iportunus in negocijs.	l.
Qd hō nihil hōi ex se hz z de nullo gloriari pōt.	l.
De comēptu ois tpalis honoris.	li.
Qd pax non ē ponenda in hoibus.	li.
Contra vanā z secularem scientiā.	li.
De non attrahendo sibi res exteriōres.	liij.
Qd oibus nō ē credēdū z d̄ facili lapsu verborū.	liij.
De confidentia in deo habenda quando insurgūt verborū iacula.	liij.
Qd oia gratia p̄ eterna vita sunt tolerāda.	liij.
De vie eternitatis z vultus vite angustijs.	liij.
De desiderio eterne vite z quanta sint certātibz bona promissa.	liij.
Qualiter hō d̄ solat⁹ debeat ī man⁹ d̄i se offerre.	liij.
Qd hūilib⁹ iustitidū ē opib⁹ cū deficit a sūmis.	liij.
Quod hō non reputet se consolatiōe dignū sed magis verberibus reum.	liij.
De gratia q̄ nō miscet̄ terrena sapientibus.	liij.
De diuersis moribus nature z gratie.	liij.
De corruptiōe nature z efficacia gratie diuine.	liij.
Quod non ipsos abnegare z xp̄m imitari debemus per crucem.	liij.
Qd hō n̄ sit nimis d̄iect⁹ qm̄ ī alijs labit defect⁹.	liij.
De altiorib⁹ reb⁹ z occult⁹ iudicijs d̄i n̄ scrutādis.	liij.
Qd ois spes z fiducia in solo deo est figenda.	liij.

Capitula libri quarti.

Cū quāta reuerētia xp̄s sit suscipiendus.	lxv.
Quod magna bonitas ⁊ charitas dei in sacramento exhibetur homini.	lxvj.
Quod vtile sit sepe cōmunicare.	lxvii.
Quō multa bona p̄stant deo devote cōicantibus.	lxviii.
De dignitate sacri ⁊ status sacerdotali.	lxix.
Interrogatio de excelsis ante cōionem.	lxx.
De discussiōe pp̄rie p̄cie ⁊ emēdatiōis p̄posito.	lxxi.
De oblatiōe xp̄i in cruce ⁊ pp̄ria resignatiōe.	lxxii.
Quod nos ⁊ oia nostra deo debemus offerre ⁊ pro oībus orare.	lxxiii.
Quō sacra cōlo de facili nō est relinquenda.	lxxiiii.
Quod corpus xp̄i ⁊ sacra scriptura maxime sint anime fideli necessaria.	lxxv.
Quod magna diligētia se debeat cōmunicaturus xp̄o p̄parare.	lxxvi.
Quod toto corde aīa deuota xp̄i vnionem in sacramēto affectare debet.	lxxvii.
De quorundam deuotoꝝ ardenti desiderio ad corpus ch̄isti.	lxxviii.
Quod gratia deuotionis humilitate ⁊ suiipius abnegatione acquiritur.	lxxix.
Quod necessitates nostras xp̄o aperire ⁊ eius gratias postulare debemus.	lxxx.
De ardenti amore ⁊ vehēmenti affectu suscipiendi ch̄isti.	lxxxi.
Quod homo non sit curiosus scrutatoꝝ sacramēti sed bñllis imitatoꝝ xp̄i subdēdo sensū suū sacrefidei.	lxxxii.
Tractatus de meditatione cordis.	lxxxiii.

Incipit liber primus Joānis gerson cācellarij parisiensis. De imitatione xpi. De contemptu oīum vanitatum mundi. Cap. i.

Qui sequitur me non ambulat in tenebris. sed habebit lumen vite dicit dominus. Hec sunt verba xpi quibus ammonemur: quatenus vitam eius et mores imitemur. si velimus veraciter illumina-

nari. et ab omni cecitate cordis liberari. Summum igitur studium nostrum sit in vita iesu xpi meditari. Doctrina xpi omnes doctrinas sanctorum precellit. et qui spiritum haberet absconditum ibi inana inueniret. Sed contingit quod multi ex frequenti auditu euangelij paruum desiderium sentiunt. quia spiritum xpi non habent. Qui autem vult plene et lapide xpi verba intelligere oportet ut totam vitam suam illi studeat conformare. Quid prodest tibi alia de trinitate disputare. si careas humilitate unde displiceas trinitati. Vere alia verba non faciunt sanctorum et iustum. sed virtuosa vita efficii deo charum. Opto magis sentire copulationem. quam scire eius diffinitionem. Si scires totam bibliam ceteris et omnium philosophorum dicta. quid totum prodesset sine charitate dei et gratia. Vanitas vanitatum et omnia vanitas. propter amare deum et illi soli seruire. Ista est summa sapientia pro contemptum mundi cedere ad celestia regna. Vanitas igitur est diuitias persequi. et in illis sperare. Vanitas quoque est honores ambire et in altum se extollere. Vanitas est carnis desideria sequi. et illis desiderare. unde postmodum grauiter oportet puniri. Vanitas est longam vitam optare. et de bona vita parum curare.

Vanitas est presentē vitā; solū attendere: z que futura sunt nō previdere. Vanitas est diligere qđ cū omni celeritate transit: z illuc nō festinare vbi sempiternū gaudiū; manet. Memēto illius frequenter, puerbū; qz nō sociat̄ oculus visu: nec auris impletur auditu. Stude ergo cor tuū ab amore visibiliū abstrahere: z ad inuisibilia re trāſſerre. Nā sequētes suas sensualitatē: maculāt cōsciētiam z pdent dei gratiā.

De humili sentire sibi ipsius.

Ca. ij.

Om̄nis homo naturaliter scire desiderat: sed sciētia sine timore dei quid iportat. Melior est pfecto humilis rusticus qui deo seruit: q̄; superb⁹ philosophus qui se neglecto cursu; celi cōsiderat. Qui bene seipm; cognoscit: sibūpsī vilescit: nec laudibus delectatur humanis. Si sciēs oīa que in mūdo sunt z nō esse; i charitate: quid me iuuaret corā deo. qui me iudicaturus ē ex facto. quiesce a nimio sciendi desiderio. qz magna tibi iuenitur distractio z deceptio. Sciētes libēter volūt videri z sapiētes dici. Multa ḡ sunt que scire parū vel nihil aīe. p̄sunt. Et valde insipiēs ē qui alijs inrēdit quā bis que saluti sine defuunt. Multa v̄ba nō faciāt aīa; sed bona vita refrigerat mentē. z pura sciētia magnā p̄stat ad deū cōfidentiā. Quanto plus z melius scis. tāto grauius inde indicaberis nisi sanctius vixeris. Noli ergo extolli de vlla arte vel scientia. sed potius time de data tibi notitia. Si tibi videtur qđ multa scis z fanis bene itelligis. scito tamen qz sunt multo plura que nescis. Noli altum sapere. sed ignorantiam tuam magis fatere. Quid vis te alicui p̄ferre. cum plures do-

ctiores te inueniantur & magis in lege p̄iti. Si vis vtiliter aliquid scire & discere ama nesciri & p̄ nullo reputari. Hec est altissima & vtilissima lectio. suūpsius v̄a cognitio & despectio. De se ipso nihil tenere. & de alijs semper bene & alre sentire. magna sapientia est & perfectio. Si videris aliquē apte peccare vel aliq̄ grania p̄petrare. nō debes te in meliōrē estimare. q̄ nescis q̄ diu possis i bono stare. Oēs fragiles sumus. sed tu neminē fragiliorem teipso tenebis.

De doctrina v̄itatis.

Cap. iij.

Est quem veritas per se docet non per figuras & voces transeūtes. sed sicuti se habet. Hōstra opinio & noster sensus sepe nos fallit. & modicū videt. Quid p̄dest magna cavillatio de occultis & obscuris rebus. ō quibus nec arguemur i iudicio q̄ ignoramus. Grandis insipientia q̄ neglectis vtilibus & necessarijs. vltro intendimus curiosis & vānolis. Oculos habentes non videmus. Et quid cure nobis de generibus & speciebus. Cui eternum v̄bum loquitur a multis opinionibus expeditur. Ex vno v̄bo oia & vnum loquuntur omnia. & hoc est principium quod & loquitur nobis. Nemo sine illo intelligit. aut recte iudicat. Cui omnia vnum sunt & omnia ad vnum trahit & omnia in vno videt. potest stabilis corde esse & in deo pacificus p̄manere. O veritas deus fac me vnū tecū i charitate perpetua. Tedet me sepe multa legere & audire. An te est totū qd̄ volo & desidero. Taceāt oēs doctores sicut vnū se creature in cōspectu tuo. tu mihi loq̄re solus. Quāto aliq̄s magis vnitus sibi & iterius simplifi

eatus fuerit. tanto plura ⁊ altiora sine labore intelligit.
qꝫ desuper lumen intelligentie accipit. Purus simplex
⁊ stabilis spiritus in multis operibus nō dissipat quia
oia ad dei bonorē operatur. ⁊ i se ociosus ab omni pro
pria exquisicione esse nititur. Quis te magis impedit ⁊
molestat. qꝫ tua immortificata affectio cordis. Bonus ⁊ d
uotus homo opa sua prius ius disponit q̄ foris agere
dꝫ. Nec illa trahunt eū ad desideria viciose inclinatio
nis. sꝫ ipse inflectit ea ad arbitriū recte rōnis. Quis hꝫ
fortius certa mē quā qui nitit̄ vincere seipsū. Et hoc de
beret esse negociū nostꝫ vincere vꝫ seipsuz. ⁊ quotidie
seipso fortiorē fieri. atqꝫ i melius aliquid ꝑficere. Dis
ꝑfectio in hac vita quādā iꝑfectionē sibi hꝫ annexa ⁊.
⁊ ois speculatio nꝫa q̄dā caligie nō caret. Humilis tui
cognitio cernior via est ad deuz. quā ꝑfunde scientie in
quisitio. Nō est culpanda sciētia. aut q̄libet simplex rei
noticia. que bona ē in se cōsiderata ⁊ a deo ordinata sꝫ
preferenda est semper bona cōsciētia ⁊ virtuosa vita.
Quia nō plures magis student scire quā bene viuere
ideo sepe errant. ⁊ pene nullū vel modicū fructū ferūt.
Sꝫ si tantā adhiberent diligentiaz ad extirpanda vitia
⁊ virtutes inserendas. sicuti ad mouendas q̄stioēs. nō
ficerent tāta mala ⁊ scandala in populo nec tanta disso
lutio in cenobijs. Certe adueniēte die iudicij nō q̄res
a nobis quid legimus. sed quid fecimus. nec qꝫ bene di
rimus sed qꝫ religiose viximus. Dic mihi vbi sūt modo
oēs illi dñi ⁊ magistri quos bñ nouisti dñi adhuc viue
rent ⁊ in studijs florērent. Jam eoz ꝑbendas alij possi
dēt. ⁊ nescio vꝫ de eis recogitant. In vita sua aliquid

videbantur. et modo de illis tacet. Quod quia cito transit gloria mundi. Utinam vita eorum scilicet ipsorum concordasset. tunc bene studuisset et legisset. Quam multi pro cum pro vanam sciam in hoc seculo qui parum curant de dei seruitio. Et quia magis diligunt magnum esse quam humiles. ideo euascunt in cogitationibus suis. Vere magnus est qui magnam habet charitatem. Vere magnus est qui in se paruum est. et pro nihilo omnem calumniae honorem ducit. Vere prudens est qui omnia terrena arbitrat ut stercoza. ut christum lucrifaciat. Et vere bonus doctus est. qui dei voluntatem facit. et suam voluntatem relinquit. De prudentia in agendis. **Cap. iij.**

Non est credendum omni sermone nec instinctui. sed caute et longanimitate res est habenda deum ponderanda. Probo dolor sepe malum facilius quam bonum de alio creditur et dicitur. ita infirmi sumus. Sed perfecti viri non facile credunt omni enarrati. quia sciunt infirmitatem humanam ad malum perlicuam et in verbis satis labilem. Magna sapientia est non esse precipitem in agendis. nec pertinaciter in propriis sensibus stare. Ad hanc est principium non quibuslibet hominum verbis credere. nec audita vel credita mox ad aliorum aures effundere. Cum sapiente et consciencioso viro consilium habet et quare potius a meliore instruitur quam tuas adimentiones se qui. Bona vita facit homines sapientes habere deum et christum in multis. Quanto quis in se humilior fuerit et deo subiectior. tanto in omnibus erit sapientior et pacatior.

De lectione sanctarum scripturarum.

Cap. v.

Veritas est in scripturis sanctis quaerenda. non eloquentia. His scripturae sacrae eo spiritu debent legi quo facta est. Querere potius debemus utilitatem in

scripturis q̄z subtilitatē sermonis. Ita libēter deuotos
z simplices libros legere debemus sicut altos z pfun-
dos. Non te offendat auctoritas scribētis vtz p̄ue vel
magne literaturę fuerit. sed amor pure veritatis te tra-
hat ad legendū. Nō q̄ras quis hoc dixerit. sed quid
dicatur autēde. Hoies trāseunt. sed veritas dñi manet
in eternū. Sine p̄sōarū acceptiōne varijs mōis loqui-
tur nobis deus. Curiositas n̄ra sepe nos impedit i le-
ctiōne scripturaz. cū volumus intelligere z discere.
vbi simpliciter esset trāscundū. Si vis p̄fectum hauri-
re. lege humiliter simpliciter z fideliter. nec vnq̄z velis
habere nomen scientię. Interroga libenter z audita-
rens verba sanctorum. nec displiceant tibi parabole se-
niorum sine causa eūm non p̄ferūtur.

De inordinatis affectiōibus.

Cap. vi.

Uādūcumq̄ hō aliquid inordinate appetit. stat
q̄. tim in se inquietus fit. Superbus z avarus nun-
q̄ quiescunt. Pauper z hūilis spū in multitudine
pacis cōuersant. Hō qui necdū p̄fecte in se mortuus
est. cito tentatur z vincit in puts z vilib⁹ rebus. Infir-
mus spū z quodāmodo ad huc carnalis z ad sēsibilia icli-
natus. Difficiliter se potest a terrenis desiderijs ex toto
abstrahere. Et iō sepe habet tristitiam cū se subtrahit.
leuiter ē indignat⁹ si quis ei resūtit. Si autē p̄secutus fu-
erit qđ concupiscit. statim ex reatu cōsciētię grauatur.
qz secutus ē passiōez suam. q̄ nihil inuat ad pacem q̄z
quesiuit. Resistendo igitur passiōibus inuenitur vera
pax cordis. si autem seruiendo eis. Non est ergo pax
in corde hominis carnalis. nō in homine exteriorib⁹

dedito. sed inferuido spiritali.

De vana spe 7 elatione fugienda. Cap. vii.

Anus ē qui spē suam pōit in hoibus aut in cre-
 uaturis. Nō te pudeat alijs seruire amore iesu
 xpī. 7 paupere in boeseculo videri. Non stes
 super teipm. s; in deo spes tuā pstitue. Fac qđ in te ē 7
 deus aderit bone volūtati tue. Nō pfidas in tua scien-
 tia vel cuiusq; astucia viuētis. sed magis in dei grā q̄
 adiuuat hūiles 7 de se psumentes hūiliat. Ne glorie-
 ris in diuitijs si adsunt nec in amicis qz potētes sunt.
 sed i dō qui oia pstat 7 seipsū sup oia dare desiderat.
 Nō te extollas de magnitudine vel pulcritudine cor-
 pis. q̄ modica infirmitate corrūpitur 7 defedatur. Nō
 placeas tibiip̄si de habilitate aut ingenio tuo ne displi-
 ceas deo. cuius ē totū quicquid bōi naturaliter habue-
 ris. Nō te reputes alijs meliōrē ne forte corā dō dete-
 rior habearis q̄escit qđ ē in boie. Nō supbias d̄ opib⁹
 bonis. qz aliter sunt iudicta dei q̄; hoium. cui sepe dis-
 plicet qđ hoibus placet. Et aliqd bōi habueris. crede
 d̄ alijs meliōra vt hūilitatē cōserues. Nō noe; si oibus
 te supponas. nocet aut plurimū si vel vni te preponas.
 Jugis pax cū hūili. i corde autem superbi zelus 7 idi-
 gnatio frequens.

De cauēda nimia familiaritate. Capitulum. viij.

Non omni homini reuelles cor tuum. sed cum
 sapiente 7 timente deum age causam tuam.

Cum iuuentibus 7 extraneis rarus esto. Cū di-
 uitibus noli blādiri 7 corā magnatis nō libēter appa-
 reas. Cū hūilib⁹ 7 simplicib⁹ cū duotis 7 morigeratis

fociare ⁊ que edificatiōis sunt ptracta. **N**ō sis familia-
ris alicui mulieri: sed in cōiōēs bonas mulieres dō cō-
mēda solī deo ⁊ āgelis eius opta familiaris eē ⁊ boiuz
noticiā de vita. **C**haritas habēda ē ad oēs sed familia-
ritas nō expedit. **Q**uāq; accidit vt psona ignota ex bo-
na fama luceſcat cuius tñ pſentia oculos inuentiū ob-
fuscat. **P**utām⁹ aliqñ aliis placere ex cōiunctōe noſtra
⁊ iclpinus magis displiceſt ex moꝝ iprobitate ī nobis.
cōſiderata. **D**e obediētia ⁊ ſubiectōe. **C**ap. ix.

Alde magnū ē in obediētia stare: ſub p̄lato vi-
uere ⁊ ſolū iuris nō eſſe. **M**ulto tutius ē stare ī
ſubiectōe q̄; in p̄latura. **M**ulti ſunt ſub obediētia ma-
gis ex neceſſitate q̄; ex charitate ⁊ illi penā habēt ⁊ le-
uiter murmurāt nec libertatē mētis acquirēt niſi ex to-
to corde pp̄ deū ſe ſubiiciāt. **C**urre hic vel ibi nō inue-
ntes quietē niſi in humili ſubiectōe ſub p̄lati regimine.
Imaginatio locoz ⁊ mutatio multos ſefellit. **V**erū
eſt qd vnusquīq; libenter agit pro ſenſu ſuo ⁊ inclina-
tur ad eos magis qui ſecū ſentiūt. **S**⁹ ſi de⁹ ē iter nos
neceſſe eſt vt relinquamus etiā qñq; noſtrū ſentire pp̄
bonū pacis. **Q**uis eſt ita ſapiēs qui oia plene ſcīr pōt.
Ergo noli nimis in ſenſu tuo p̄fidere. ſed velis eēt libē-
ter alioꝝ ſenſum audire. **S**i bonū ē tuū ſentire ⁊ hoc
ipſum pp̄ deū dimittis ⁊ aliū ſequeris magis exide p̄-
ficies. **A**udiui. n. ſepe ſecuri⁹ eſſe audire ⁊ accipere cōſi-
liū quā dare. **P**ōt. n. cōtingere vt bonū ſit vnus cuiusq;
ſentire ſed nolle aliis acquieſcere cū id ratio aut cā po-
ſtulat. ſignū eſt ſupbie ⁊ p̄tinacie.

De cauēda ſuperfluitate verborum.

Cap. x.

C Aueas tumultū hoīum quātū potes. multuz
 enī impedit tractat⁹ seculariū gestozū etiā; si
 simplici intēione pferant. Cito. n. inquina
 mur vanitate ⁊ captiuamur. Uellē me plurics tacuisse
 ⁊ inter hoies nō fuisse. Sed q̄re tā libēter loquimur ⁊
 inuicē fabulamur cū tñ raro sine lesione cōsciētie ad sē
 lētū redimus. Ideo tā libēter loquimur: qz p mutuas
 locutiōes ab inuicē cōsolari q̄rimus: ⁊ cor diuersis co
 gitatiōibus fatigatū optamus releuare. Et multum si
 bēter de his que multū diligimus vel cupimus: vel q̄
 nobis p̄ria sentim⁹. libet loqui ⁊ cogitare. S; pl⁹ do
 lor sepe inaniter ⁊ frustra: Hāc exterior cōsolatio ī
 terionis ⁊ diuine cōsolationis nō modicū detrimentū
 ē. Nō vigilādū est ⁊ orādū ne tps ociose trāseat. Si lo
 qui lz ⁊ expedit: q̄ edificabilia sūt loq̄re. Multus vltus ⁊
 negligētia. pfect⁹ nri multū facit ad īcustodiā oris nri.
 Inuat tñ nō parā ad pfectū spūalē deuota spū alū rez
 collatio maxīme vbi pares aio ⁊ spū i deo sibi sociāt.

De pace acquirēda ⁊ zelo pficiēdi. Cap. xi.

M Ultā possem⁹ pacē hēre: si nō vellemus nos cū
 alioz viciis ⁊ factis q̄ ad nra; curā nō spectāt
 occupare. Quomō pōt ille diu in pace manere qui alie
 nis curis se intermiscet: qui occasiōes forinsec⁹ q̄rit qui
 parū vel raro se intrinsecus colligit. Beati simplices: q̄
 niā multā pacē habebūt. Quare quidā scōrū tā pfecti
 ⁊ cōtēplatiui fuerunt. Qz oīo seipsos mortificare ac oī
 bus terrenis desiderijs studuerūt. ⁊ ideo totis medul
 lis cordis deo inherere atq; libere sibi vacare potue
 runt. Hos quidē ntm in occupamur ppriis passiōibus

z de transitorijs nimis sollicitamur. Raro etiam vnus
vitiū perfecte vincimus. z ad quotidianū pfectum
non accendimur ideo frigidi z tepidi remanemus. Si
essemus nobisipsis perfecte mortui. z interiorū minime
implicati. tunc possemus etiā diuina sapere z de celesti
contemplatione aliquid experiri. Totū z maximū ipe
dimentū est qz nō sumus a passionibus z concupiscen
tijs liberi. nec pfectā sāctorū viā conamur ingredi. Quā
ēt modicū aduersitatis occurrit. nimis cito deijcitur z
ad humanas cōsolationes cōuertitur. Si iiteremur
sicut viri fortes stare in prelio pfecto auxiliū dñi vide
remus super nos de celo. Ipse enim certātes z de gra
tia sua sperantes paratus est adiuuare. qui nobis certā
di occasiones pcurat. vt vincamus. Si tantum i istis
exterioribus obseruantijs profectum religionis poni
mus cito finem habebit deuotio nostra. Sed ad radicē
securim ponamus. vt purgati a passionibus pacificam
mentem possideamus. Si omni anno vnum vitiū ex
tirparemus: cito viri pfecti efficeremur. S; in odo. ecō
trario sepe sentim⁹ vt meliores z puriores in initio cō
uersionis nos fuisse inueniamus. q̄s post multos ānos
professionis. Feruor z profectus noster quonidie debe
ret crescere. sed nunc pro magno videtur si quis primi
feruoris partem posset retinere. Si modicam violenti
am faceremus in principio tūc postea cūcta possemus
facere cum leuitate z gaudio. Graue est assueta dimitte
re. sed grauius est contra propriā voluntatem ire. Sed
si non vincis parua z leuia. quando superabis difficultio
ra Resiste in principio inclināioni tue z malam desiste

consuetudinem ne forte paulatim ad maiorem te ducat
difficultatem. Et si aduerteres quantam tibi pacem et
alij salutem faceres teipsum bene habendo: puto quod sol
licitior esses ad spiritualem profectum.

De utilitate aduersitatis.

Cap. xij.

b **Q**uoniam est nobis quod aliquando habemus ali
quas grauitates et contrarietates, quod sepe hominem
ad cor reuocant quatenus se in exilio esse cognoscat, nec
spem suam in aliqua re mundi ponat. Bonum est quod pa
tiamur quandoque contradictores et quod male et imperfe
cte de nobis sentiantur etiam si bene agimus et incedimus.
Ista sepe iuuant ad humilitatem, et a vana gloria nos
defendunt. Tunc enim melius interiorum testem deus
querimus quando foris vilipendimur ab hominibus
et non bene nobis creditur. Ideo deberet se homo in
deo totaliter firmare, ut non esset ei necesse multas con
solationes querere. Quando homo bone voluntatis
tribulatur vel temptatur, aut malis cogitationibus af
fligitur, tunc deum sibi magis necessarium intelligit, si
ne quo nihil boni se posse deprehendit. Tunc etiam ni
scatur gemit, et orat pro miseris quas patitur. Tunc
reder eum diutius vivere, mortem optat inuenire: ut
possit dissolui et cum christo esse. Tunc etiam bene ad
uenit perfectam securitatem et plenam pacem in mun
do non posse constare.

De temptationibus resistendis.

Ca. xiii.

q **U**andiu in mundo uiuimus sine tribulatio
ne, et tentatione esse non possumus. Unde

in iob scriptū est. Tētatio ē vita hoīs super terrā. Ideo
vnus quisq; sollicitus esse deberet circa tētatiōes suas
z vigilare in oīonibus ne diabolus locū iueniret deci
piēdi q̄ nunquā; dormitat. sed circuit q̄rens quē deuo
ret. Nemo tā perfectus est z seīs qui nō habeat aliq̄n
tētatiōes .z plene eis carere nō possumus. Sunt tñ tē
tationes hōi sepe valde viles licet moleste sint z gra
ues. qz in illis hō bñliatur. purgatur z eruditur. Dēs
sci p̄ multas tribulationes z tētationes transierūt z p̄
fecerunt. Et qui bene tētatiōes sustinere nequiverūt. re
probi facti sunt z defecerunt. Non est aliquis ordo tā
seūs nec locus tā secretus. vbi nō sint tētationes vel ad
uersitates. Nō est hō securus a tētatiōibus. totaliter.
q̄; diu vixerit. qz i nobis ē vnde tentamur. ex quo i cō
cupiscentiā nati sumus. Una tētatiō seu tribulatione
recedente alia superuenit. z sp̄ aliquid ad patiendū ha
bebimur. Nam bonū felicitatis nre pdidimus. Mul
ti q̄runt tētatiōes fugere. z grau ius icidunt i eas. Per
solā fugā nō possumus vincere sed p̄ patiētiā z veram
humilitatē oībus voltibus efficimur fortiores. Qui tan
tūmodo exterius declinat nec radicē euellit pax̄ pfici
et. imo citius ad eū tētatiōes rediēt z peius feriēt. pau
lati z p̄ patiētiā cum longanimitate deo iuuāte melius
superabis. q̄; cum duritia z importunitate ppria sepi
us accipe consiliū in tētatione. z cum tentato noli
duritur agere. sed consolationem igere. sicut tibi opta
res fieri. Inimū oīū; malarū tētationū in cōstātia ani
mi z p̄ua ad deū cōsidentia. qz sicut nauis sine guberna
culo hīc de a fluctibus ipellitur. ita hō remissus z suū;

no
itaq;
z cibū
mā
māz

ppositū deserēs varīe tētatur. Ignis pbat ferrū. 7 tēta
 tio boīe; iustū. Hescimus sepe quid possum⁹. s; tenta
 tio aperit quid sumus. Vigiliandū est enī precipue circa
 inīnū tentatiōis qz tūc facilius hostis vincitur si ostiū
 mētis nullatenus intrare sinieur. s; ex limē statī vt pulsa
 verit illi obuiat. Un quidā dixit. principijs obsta sero
 medicina parat. Eū mala plongas cōualuere moras.
 Hā p̄io occurrit mēti simplex cogitatio. deinde fortis
 imagiatio postea delectatio 7 motus p̄a⁹ 7 assensio.
 Sicq; paulatī igreditur hostis malignus ex toto. dū il
 li non resistit in principio. Et quāto diutius quis ad re
 sistendū torpuerit. tāto ī se quotidie debilioz fit. 7 hostis
 p̄ eū potentioz. Quidā ī principio cōuersionis sue gra
 uiozes tētatiōes patiūtur. quidā autē ī fine. quidā vō q̄
 si p̄ totā vitā suam male habent. Nonnulli satis leuiter
 tētantur s; diuine ordinatiōis sapientiā 7 equitatē qui
 statū 7 merita boīū; p̄sat 7 cūcta ad electoz suozum
 salutem p̄ordinat. Nō debemus desperare cum tē
 tamur s; eo seruētius deū exorare. q̄tenus nos in oī tri
 bulatiōe dignetur adiuuare qui vtiq; s̄m dictum pauli
 ralem faciet cum tentatiōe. p̄uentū. vt possimus sustine
 re. Humiliem⁹ ergo aīas n̄as sub manu dei in oī ten
 tatione 7 tribulatione qz b̄nī miles spū saluabit 7 exalta
 bit. In tentationibus 7 tribulationibus probatur ho
 mo quantum profecit. 7 ibi maius mericum existit. 7
 virtus melius patefcit. Hec magnum est si hō deuotus
 sit 7 feruidus cum gravitatem non sentit: sed si tpe ad
 uersitatis patient se sustinet: spes magni p̄fectus erit.
 Quidā a magnis tentatiōibus custodiuntur: 7 in par

uis quotidianis sepe vincuntur, et humiliati nunquam de se ipsis in magnis confident, qui in tam modicis infirmant. De temerario iudicio vitando. *Capitulum. xiiij.*

De teipsum oculos reflecte, et aliorum facta caueas a iudicare. In iudicando alios homo frustra laborat sepius errat et leniter peccat. Seipsum vero iudicando et discendo semper fructuose laborat. Sicut nobis res cordi est, sic de ea frequenter iudicamus. Nam vix iudicium propter privatam amorem facilliter perdimus. Si deus semper esset pura intentio nostri desiderii, non tam facilliter turbaremur per resistenciam sensus nostri. Sed sepe aliquid ab intra latet, vel est ab exteriori concurrat, quod nos etiam pariter trahit. Multi occulte seipsum querunt: in rebus quas agunt et nesciunt. Videntur etiam in bona pace stare, quando res pro eorum velle sunt et sentire. Si aliter fit quam cupiunt, cito inueniuntur et tristes fiunt. Propter diuersitatem sensuum et opinionum sanis frequenter oriuntur dissensiones inter amicos et ciues inter religiosos et deuotos. Antiqua consuetudo difficulter relinquitur, et ultra proprium videre nemo libenter ducitur. Si rationi tue magis initeris vel industrie quam virtuti subiectiue iesu christi, raro et tarde eris homo illuminatus, quia deus vult nos sibi perfecte subici et omnem rationem per illaunatum amorem transcendere.

De operibus ex charitate factis. *Cap. xv.*

Pro nulla re mundi et pro nullius hominis dilectione aliquid malum est faciendum, sed pro vilitate tantum indigentis opus bonum aliquando interimitur et sendum est aut etiam pro meliori mutandum. hoc etiam

facto. opus bonum non destruitur. sed in melius com-
mutatur. Sine charitate opus externum nihil prodest
quicquid autem ex charitate agitur quantumcūq; etiā
paruum sit. ⁊ Despectam totum efficitur fructuosum.
Magis siquidem deus pensat ex quanto quis agit. q̄z
quantum quis facit. Multum facit qui multum dili-
git. Multum facit qui rem benefacit. Bene facit qui
magis cōitari q̄z sue voluntati seruit. Sepe videtur esse
charitas. ⁊ est magis carnalitas quia carnalis inclina-
tio. propria voluntas. spes retributiōis. affectus como-
ditatis raro abesse volunt. Qui veram ⁊ perfectāz cha-
ritatem habet. in nulla re seipsum querit. sed dei solum
modo gloriam in omnibus fieri desiderat. Nulli etiam
invidet: quia nullum privatam gaudium amat nec in
seipso vult gaudere: sed in deo super omnia bōa optat
beatificari. Neminis aliquid boni attribuit. sed totali-
ter ad Deum refert: a quo fontaliter omnia procedunt
in quo finaliter omnes sancti fruibiliter quiescunt. Qui
qui scintillam haberet vere charitatis profecto omnia
terrena sentiret plena fore vanitatis.

De sufferentia defectuꝝ aliorum.

Capitulum xvi.

Ue homo in se vel in alijs emendare non valet
q̄ debet patienter sustinere donec deus aliter ordi-
net. Cogita quia forte sic melius est pro tua pro-
batiōe ⁊ paciētiā: sine q̄ non sunt multū pōderanda me-
rita nra. Debes tñ pro talibus impedimentis supplicare
vt deus tibi dignet subuenire ⁊ possis benigne portare.
Si quis semel aut bis admōitus. nō acquiescit. noli cū
eo contendere. sed totū deo cōmite. vt fiat voluntas ei⁹

7 honoꝝ in oibus seruis suis. qui scit bñ mala i bonũ
uertere. Stude patiens esse intolerando alioꝝ defectus
7 qualescũq; infirmitates qz 7 tumulta habes que ab
alijs o; tolerari Si nõ pores te talẽ facere q̃lẽ vis quo
modo poteris alijs habere ad tuũ beneplacitũ. Liben
ter habemus alios pfectos 7 tñ. pprios nõ emẽdamus
defectus. Volumus q; alij stricte corrigãt 7 ipsi corri
gi nolumus. Displicet larga alioꝝ licẽtia 7 tñ nobis no
lumus negari q; petimus. Alios restringi p statuta vo
lumus 7 ipsi nullatenus partimur a plius cohiberi. Sic
ergo p; q; raro pximũ sicut nos ipsos pensamus. Si
essent oẽs pfecti. quid tñc hẽrenus ab alijs. p deo pati.
Hũc aut deus sic ordinavit. vt discamus alter alterius
onera portare quia nemo sine defectu nemo sine onere
nemo sibi sufficiens. nemo sibi satis sapiens. sed oppo
tet nos inuicẽ portare inuicẽ cõsolari pariter adiuuare
instruere. 7 admonere. Quãte at virtutis quisq; fuerit
melius patet occasiõẽ aduersitatis. Occasiões nãq; ho
minem fragilez. non faciunt. sed qualis sit ostendunt.

De monastica vita.

Capitulum. xviij.

Portet vt discas teip̃i multis frãgere si vis pa
cẽ 7 concordia cũ alijs tenere. Nõ est puũ i mo
nasterijs vel in cõgregatione habitare. 7 ibi sine
querela cõuersari: 7 vsq; ad mortem fidelis pscuerare.
Beatus quidẽ. qui ibi bene vixit. 7 feliciter consumma
uit. Si vis debite stare 7 proficere teneas te tãq; exu
lẽ 7 peregrinum super terram. Opz te stultus fieri pro
pter christũ. si vis religiosam ducere vitam. Habitus 7
tonsura modicum conferunt. sed mutatio moꝝ 7 inte

gra mortificatio passionū verū faciūt religiosuz. Qui
 aliud q̄rit q̄ p̄ire demū ⁊ aie sue salutē nō inueniet: nisi
 tribulatiōez ⁊ doloz. Nō pōt ēē vni stare pacificus. q̄
 nō nitit eē minimus. ⁊ oibus subiectus. Ad fruendū
 venisti nō ad regēdū. Ad patieudū ⁊ laborādū scias re-
 vocatū. non ad ociandū vel fabulandū. Hic q̄ p̄ban-
 tur hōies sicut aux in fornace. Hic nemo potest stare
 nisi ex toto corde se voluerit p̄pter deum humiliare.

De exemplis sanctorum patrum.

Cap. xviii.

Attuere scōz patruz viuūda exēpla. in quibus
 vera p̄fectio refulsit ⁊ religio ⁊ videbis q̄z mo-
 dicū sit ⁊ pene nihil q̄ nos agimus. Hecū quid
 ē vira n̄ra si illis fuerit comparata. Sācti ⁊ amici xp̄i
 dñō fuerūt i fame ⁊ siti. i frigore ⁊ nuditate in labore
 ⁊ fatigatiōe. in vigilijs ⁊ ieiunijs. i ōoibus ⁊ sc̄is medi-
 tationibus. in persecutionibus ⁊ opprobrijs multis.
 P̄ q̄z multas ⁊ graues tribulatiōes passi sunt apostoli
 martyres cōfessores. ⁊ gines. ⁊ reliqui omnes qui xp̄i
 vestigia voluerunt sequi. Nā animas suas in hoc mun-
 do oderunt. vt in eternam vitam eas possiderent. P̄ q̄z
 strictam ⁊ abdicatam vitam sc̄i patres in heremo duxerunt.
 q̄z longas ⁊ graues tentationes perculerunt. q̄z
 frequenter ab inimico vexatiq̄ sunt q̄z erebras ⁊ feru-
 das ōones deo obtulerunt. q̄z rigidas abstinēcias pe-
 gerunt. q̄z magnum zeluz ⁊ seruoze; ad sp̄ialem p̄fer-
 ctum habuerunt. q̄z forte bellum aduersus edomatōez
 vltorum gesserunt. q̄z purā ⁊ rectam intentionē ad de-
 um tenuerunt. Per diem laborabant. ⁊ noctibus ora-
 tionē diuine vacabant q̄zq̄z laborando ab ōone mēta-
 li minime cessarēt. Omne t̄ps vtiliter expendebant ōis

hora ad vacandū deo breuis videbatur. et p̄ magna dul-
cedine p̄templatiōis et obliuioi tradebat necessitas cor-
poralis refectiōis. Omnibus diuitijs. dignitatibus. ho-
noribus: amicis et cognatis renūciabant nil de mūdo
habere cupiebāt vix necessaria vite sumebant corpori
sui et in necessitate dolebāt. Pauperes igitur erāt re-
bus terrenis s; diuites valde in gr̄a et virtutibus. Foris
cegebāt sed intus gr̄a et consolatione diuina reficiebātur.
Quādo erant alieni. sed deo p̄mi ac familiares ami-
ci. Sibīp̄is videbantur tanq̄; nihili et huic mūdo de-
specti. sed erant in oculis dei p̄ciosi et electi. In h̄a bu-
militate stabant. in simplici obediētia vivebant. in cha-
ritate et patientia ambulabant. et iō quotidie in spū p̄fi-
ciebāt. et magnā apud deū grām obtinebant. Dati sunt
in exemplū oībus religiosis et plūs. p̄uocare nos debēt
ad bene p̄ficiendū. q̄; tepidoꝝ numerus ad relaxan-
dū. Quātus feroꝝ omnīū religiosōꝝ in p̄cipio sue
scē institutionis fuit. Quanta deuotiō orōnis. quanta
emulatio virtutis. quā magna disciplina viguit. quanta re-
uerentia et obedientia sub regula magistri in oībus ef-
floruit. Testāt̄ adhuc vestigia derelicta q̄; vere viri scī
et perfecti fuerunt. qui tā strenue militantes mundum
suppeditauerunt. Jam magnis putatur si quis tran-
sgressor non fuerit si quis quod accepit cum patiētia to-
lerare potuerit. Desipis et negligentie status nostri: q̄;
tā cito declinamus a p̄stino feroꝝ. et iam cedit viue-
re p̄ lassitudine et tempore. Utinam in te penitus nō
dormitet profectus virtutum. qui multa sepius ex em-
pla vidisti deuotoꝝ.

De exercitijs boni religiosi.

Cap. xix.

Ita boni religiosi oibus virtutib⁹ pollere d³
 ut sit talis interius. q^{lis} v^t hoibus exteri⁹. Et
 merito multo plus d³ esse int⁹ q³ quod cernit⁹
 foris. q^z in spector noster est de⁹. que³ summope revere
 ri debem⁹ vbicunq³ fuerim⁹ z tanqua^m angeli in conspe
 ctu ei⁹ m^udi incedere. Si die renouare debemus p^o
 sitū nostrū z ad feruorem nos excitare q^{si} hodie p^{ri}mū
 ad conuersionem venissem⁹ atq³ dicere. adiuua me d^{ne}
 deus me⁹ in bono proposito z scō seruitio tuo z da mi
 bi nūc hodie p^ofecte incipere. q^z nihil ē q^o hacten⁹ feci.
 Scōm. p^ositū nostruz cursus profect⁹ v^t z multa di
 ligentia op⁹ est bene p^oficere volenti. Quod si fortiter
 p^oponens sepe deficit. quid ille qui raro aut minus fixe
 aliquid p^oponit. Varijs t^um modis cōtingit desertis p^o
 positi nostri. z leuis omissio exercitioz vix sine aliquo
 dispendio transit. Iustoz propositum in gratia dei po
 tius q³ in propria sapientia p^ocedit in quo z semper cō
 fidunt. quicquid arripiunt. Nam homo proponit. sed
 deus disponit. nec est in homine via eius. Si pietatis
 causa aut fraterne utilitatis proposito. quandoq³ con
 suetum omittitur exercitium. facile postea poterit recu
 perari. Si autem tedio animi aut negligentia facili
 ter relinquatur satis culpabile est z nocuum sentietur.
 Conuenit quantum possumus adhibere leuiter deficere
 mus in multis. Semper tamen aliquid certi proponē
 dum est. z illa precipue que amplius nos impediūt. Ex
 teriora nostra z interiora pariter nobis seruanda sunt
 z ordinanda. quia vtraq³ expediunt ad profectuz Si
 non continue te vales colligere. saltem interdum z ad
 minus semel in die. mane videlicet aut vespere. Quidam

ne propone. vespere discute mores tuos quibus hodie fuis-
sti in verbo opere et cogitatione. quod in his sepius forsitan
deum offendisti et primum. Accinge te sicut vir contra
diabolicas nequitias. frena gulam et omnem carnis inclina-
tione facillius frenabis. Numquam sis ex toto ociosus sed
sicut legens aut scribens aut orans, aut meditans aut ali-
quid utilitatis pro communi laborans. Cor per alia exercitia di-
scere sunt agenda. nec omnibus equaliter assumenda. Que
communia non sunt. non sunt foris ostendenda. nam in secreto tu-
tius exercentur privata. Cauendum tamen ne piger sis ad communia
et ad singularia promptior sed explebis negre et fide-
liter debitis et iniunctis. si iam ultra vacat redde te tibi pro
ut deuotio tua desiderat. Non possunt omnes habere
vnum exercitium. sed aliud istis. aliud illi magis deseruit.
Etiam pro temporum congruentia diuersa placent exerci-
tia quod alia in festis alia in feriatis magis sapiunt diebus.
Alijs indigemus tempore temationis et alijs tempore
pacis et quietis. Alia cum tristamur libet cogitare. et alia
cum letum domino fuerimus. Circa principalia festa renouanda
sunt bona exercitia et sanctorum suffragia feruentius
implozanda. De festo in festum proponere debemus quibus tunc
de hoc seculo migraturi sumus et ad eternum festum puen-
turi. Ideoque sollicito nos preparare debemus tunc deuo-
tis temporibus et deuotius conuersari. atque omnem obser-
uantiam strictius custodire tanquam imbreui premium laboris
nostri a deo precepturi. Et si dilatatum fuerit credamus nos
minus bene preparados atque indignos tante ad huc.
glorie que reuelabit in nobis tempore presinito. et studeamus
nos melius ad exitum preparare. Beatus fernus ait eu-
gelista lucas quem cum venerit dominus inuenerit vigilantem.

Amen dico vobis super oia bona sua constituet eum.

De amore solitudinis et silentij. Capitulum. xx.

¶ Vere aptum tempus vacandi tibi et de beneficijs dei frequenter cogita. Relinque curiosa.

Tales perlege materias que cōpunctiones magis prestāt q̄ occupationē. Si te subtraxeris a superfluis locutionibus et ociosis circuitionibus, nec nō a nouitatibus et rumoribus audiendis inuenies tempus sufficiens et aptū pro bonis meditationibus insistēdis. Quāximi sanctorū humana consortia ubi poterant vitabāt et deo in secreto vinere eligebant. Dixit quidam: Quotiens inter homines fui minor homo redij. Hoc quip̄ sepe sepius experimur, quando diu confabulamur. Facilius est omnino tacere, q̄ verbo non excedere. Facilius est domi latere, q̄ foris se posse sufficienter custodire. Qui igitur intendit ad interiora et spiritualia peruenire oportet eum cum iesu a turba declinare. Nemo secure apparet nisi qui libenter latet. Nemo secure preest nisi qui libenter obedire didicit. Nemo secure gaudet nisi qui bone conscientie testimonium habet. Nemo secure loquitur, nisi qui libenter tacet. Semp̄ in sanctorū securitas plena timoris dei extitit. Nec eo minus solliciti et humiles in se fuerūt q̄ magnis virtutibus et gratia emicuerūt. Prauorū autē securitas ex superbia et p̄sumptione oritur: et in fine in deceptionē sui vertit. Nunq̄ permittas tibi securitatē in hac vita, q̄uis bonus videaris xenobita aut deuotus heremita. Sepe meliores in estimatiōe bonorū grauius piclitati sunt p̄ suā nimiam cōfidētiā. Unde multis vitiosus ē vt non penitus temptationibus careant, sed sepius impugnentur ne nimium securi

lunt: ne forte in supbia cleuent: ne et ad exteriores con-
solationes licentius declinent. **Q**ui nunq̄ trāitoria
leticia q̄reret qui nunq̄ cū mundo se occuparet. q̄ bo-
nā cōscientiā seruaret. **Q**ui oēs vanam sollicitudines
āpuitaret et diuinitatē salutaria ac diuina cognaret et to-
tā spem suam in deo cōstitueret q̄z magnā pacem et quie-
tē possideret. Nemo dignus est et celesti cōsolatione. ni-
si diligēter se exercuerit in scā cōpunctione. Si vis cor-
de tenus compūgi. intra cubile tuū et exclude tumultū
mundi sicut scriptū est. In cubilib⁹ vestris cōpugimini.
In cella inuenies q̄ de foris sepius amittes. Cella cō-
tinuata dulcescit. et male custodita tediū generat. Si
in principio conuersionis tue bene eā incolueris: et cu-
stodieris: erit tibi postea dilecta amica et grauissimum
solatium. In silentio et quiete pficit aīa deuota et discit
abscondita scripturarū ibi inuenit fluenta lachrymarū
quibus singulis noctib⁹ se lauet et mundet vt conditori
suo tāto familiarior fiat. quāto longi⁹ ab oī seculari tū-
multu degit. Qui ergo se abstrahit a notis et amicis ap-
propinquabit illi deus cum angelis sanctis. Melius ē
latere et sui curā agere. quā se neglecto signa facere. Lau-
dabile est homini religioso raro foras ire fugere videri
nolle cū boies videre. Quid vis videre. qd̄ non habere.
Transit mundus et cōcupiscentia eius. Trabant de-
siderium sensualitatis ad spaciandum. sed cum hora
transierit. quid nisi grauitatem conscientie. et cordis di-
spersionem importas. Letus exitus tristem sepe rediū
parit et leta vigilia serotina triste mātē facit. Sic omne
carnale gaudium blāde inurat. sed in fine mordet et peri-
mit. Quid potes alibi videre q̄ hic non vides. Ecce ce-

lum et terram et omnia elementa nã ex istis omnia sunt facta. Quid potes alicui videre. quod diu potest sub sole permanere. Credis te forsità satiari sed non poteris perungere. Si cuucta videres presentia. quid essent nisi visio vana. Leua oculos tuos ad deũ in excelsis et ora p peccatis tuis et negligētis. Dimitte vana vanis. tu autem intende illis que tibi precepit deus. Laude super te hostium tuum et vaca ad te iesum dilectũ tuũ. **Ad** ne cum eo in cella qz non inuenies alibi tantam pacem. Si non exisses nec quicqz de rumoribus audisses. melius in bona pace permansisses. Ex quo noua delectat aliquando audire. oportet te exide turbationem cordis tollerare.

De cõpunctione cordis.

Ca. xxi.

Si vis aliquid p̄ficere. conserua te in timore Dei. et noli eẽ nimis liber. s; sub disciplina colibe oēs sensus tuos nec iepte te tradas leticie. Da te ad cordis p̄punctionẽ et inuenies d̄uotionẽ. Cõpunctionẽ multa bõa apit. q̄ dissolutio cito pdere cõsuevit. **Ad** irũ eẽ q̄ bõ possit vnqz p̄fecte letari i hac vita. q̄ suũ exiliũ et tã multa picula aie sue cõsiderat et p̄sat. Propter leuitatẽ cordis et negligentiã defectuũ nostrorũ. n̄ se timus aie n̄re dolores. s; sepe vane ridem⁹ qm̄ merito flere deberem⁹. **Il**õ eẽ vera libertas nec bona leticia. nisi in timore dei cum bona conscientia. Felix qui abscere p̄t omne impedimentũ distractionis et ad vnionẽ se redigere sancte cõpunctiõis. Felix qui a se abdicat q̄cqd cõsciam suã maculare p̄t vel grauare. Certa viriliter. p̄suetudo cõsuetudine vicit. Si tu scis hõics dimittet. ipsi te dimittet tua facta facere. n̄ atrabas tibi

res aliorum. nec te iplices causis maior. Habe semp
oculū super te primus; 7 admoncas teipsum specialiter
preoibus tibi dilectis. Si non habes fauorē hoīuz. no
li ex hoc tristari. sed hoc sit tibi graue. qz non habes te
satis bene 7 circūspecte sicut deceret dei seruum 7 deu
tum religiosū cōuersari. Unū est sepe 7 securius q̄ ho
mo nō hēat multas consolationes in hac vita fm car
nē precipue tñ q̄ diuinas nō habem⁹: aut rarius senti
mus. nos in culpa sumus: qz cōpunctionem cordis nō
q̄rimus nec vanas 7 externas oīo abijcimus. Cogno
sce. te indignū; diuina cōsolatione. sed magis dignum
multa tribulatione. Quā hō p̄fecte est compunctus. tūc
gravis 7 amar⁹ ē citotus mūdus. Bōus hō sufficientē
inuenit materiā dolendi 7 flēdi. Siue enim se confide
rat. siue de pximo p̄sat scit qz nemo sine tribulatiōe bic
viuit. Et quanto striccius sese considerat. tanto ampli⁹
us dolet. Materie iusti doloris 7 interne cōpunctiōis
sunt peccata 7 vitia n̄ra: quib⁹ ita inuoluti facemur vt
raro celestia cōtēplari valeam⁹. Si frequēt⁹ de morte
tua q̄s de lōgitudine vite tue cogitares: nō dubiū quin
seruent⁹ te emendares. Si ēt futuras inferni siue pur
gatorii penas cordialiter p̄penderes. credo q̄ libenter
laborē 7 dolorem sustineres 7 nihil rigoris formida
res. Sed qz ad cor ista nō transeunt 7 blandimēta ad
huc amamus iō frigidū 7 valde pigri remanemus. Se
pe est inopia spiritus vnde tam leuiter conquerit mise
rum corpus. Ora igitur humiliter ad dominū vt det
tibi compunctiōis spiritum. 7 dic cum propheta. Li
ba me domine pane lachrymarū. 7 potum da mihi in
lachrymis in mensura.

De consideratione humane miserie.

Ca. xxij.

Miser es ubicūq; fueris ⁊ quicūq; te uerteris:
 nisi ad deum te conuertas. Quid turbaris qz
 non succedit tibi sicut vis ⁊ desideras. Quis ē
 qui habet omnia sū suam uoluntatem. Nec ego. nec tu
 nec aliquis hominum super terram. Nemo est in mun-
 do sine aliq; tribulatione uel angustia. quāuis rex sit uel
 papa. Quis est qui melius h3. uicq; qui pro deo aliquid
 pari ualeat. Dicunt multi imbecilles ⁊ infirmi. Ecce qz
 bonam uitam ille bono h3. qz diues qz potens. qz ex-
 cellus qz magnus. ⁊ qz pulcher. Sed atē de ad celestia
 bona. ⁊ uidebis qz oīa ista temporalia nulla sunt. sed ual-
 de incerta ⁊ magis granania. qz nūquā sine sollicitudi-
 ne ⁊ timore possidētur. nō est hoīs felicitas hīc t̄p̄ta
 ad abundantiam. sed sufficit ei mediocritas. Uere mise-
 ria est uiuere super terrā. Quanto hō uoluerit esse spiri-
 tualior. tanto presens uita sit ei amarior. qz sentit meli-
 us ⁊ uidet clarius humane corruptiōis defectus. nam
 comedere bibere uigilare dormire quiescere laborare ⁊
 ceteris necessitatibus nature subiaccere. uere magna mi-
 seria est ⁊ afflictio homini deuoto. qui libenter cēt ab-
 solutus ⁊ liber ab oī peccato. Valde. n. grauatur inte-
 rior hō necessitatib⁹ corporalibus in hoc mundo. Un-
 de p̄pheta deuote rogat q̄tenus liber ab istis esse uale-
 at dicens. De necessitatib⁹ meis erue me dñe. Sed ue-
 non cognoscentibus suam miseriam. ⁊ amplius de il-
 lis qui diligunt hanc miseram ⁊ corruptibilem uitam.
 nam in tantum quidam hanc amplectuntur. licet etiam
 uic necessaria laborando aut meditando. habeant. ut si
 hoc possent semper uiuere de regno dei nihil curarent.

O infani & infideles corde. qui tam profunde in terris
facite ut nil nisi carnalia sapiant. Sed miseri ad hec in
fine grauiter sentient quam vile & nihilum erat quod
amauerunt. Sancti autem dei & omnes deuoti amici chri
sti non attenderunt qui carni placuerunt. nec qui in hoc
tempore floruerunt. sed tota spes eorum & intentio ad
eterna bona anhelabat. ferrebatur totum desiderium
eorum ad mensura & inuisibilia. ne amore uisibilius tra
berentur ad infima. noli frater amittere confidentiam
proficiendi ad spiritualia: adhuc habes tempus & ho
ram. Quare vis peractinare propositum tuum. Surge
& in instanti incipe & die. Nunc tempus est faciendi. nunc
tempus est pugnandi. nunc tempus aptum est emenda
di. Quando male habes & tribularis. tunc tempus est.
promerendi. Oportet te transire per ignem & aquam an
te quam uenias in refrigerium. Nisi tibi uim feceris. ui
rium non superabis. Quamdiu istud fragile corpus ge
rimus. sine peccato esse non possumus. nec sine tedio &
dolore vivere. Libenter haberemus ab omni miseria quietem.
sed quia per peccatum perdidimus innocentiam
omissimus etiam ueram beatitudinem. Ideo oportet
nos tenere patientiam. & dei expectare misericordiam
donec transeat iniquitas & hoc mortalitas absorbeatur
s uita. O quanta fragilitas humana que semper pna
est ad uita. hodie confiteris peccata tua. & cras iterum per
petras confessa. Nunc proponis cauere & post horam
agis quasi nihil proposuisses. Merito ergo uosipsum
humiliare possumus nec unquam aliquid magni de no
bis sentire. quia tam fragiles & instabiles sumus. Cito
etiam potest perdi per negligentiam. quod multo labore uir

tandem acquisitum est per gratiam. Quid fiet de nobis adhuc in fine, qui te poscimus tam mane. Ne nobis si sic volumus declinare ad quietem, quasi iam pax sit et securitas, cum necdum appareat vestigium vere scitatis in nostra conuersatione. Bene opus esset quod adhuc iterum institueremur tanquam boni nouitij ad mores optimos si forte spes esset de aliqua futura emendatione et maiori spirituali profectu. De meditatione moris. Ca. xxiij.

Alde cito erit tecum hoc factum. Vide aliter quomodo te habeas. Hodie bono est et cras non compareret. Cum autem sublatus fuerit ab oculis, cito etiam transit a mente. O hebetudo et duritia cordis humani quod solum presentia meditat, et futura non magis preuidet. Sic te in omni facto et cogitatu deberes tenere quasi statim esses moriturus. Si bonam conscientiam haberes, non inultum mortem timeres. Melius esset peccata cauere, quam mortem fugere. Si hodie non es paratus, quomodo cras eris. Cras est dies incerta, et quod scis, si crastinum habebis. Quid prodest diu vivere, quando tam parum emendamur. Ab longa vita non spera emendat, sed sepe culpa magis auget. Utinam pro una die bene essemus conuersari in hoc mundo. Multi annos computant conuersionis, sed sepe puus est fructus emendationis. Si formidolosum est mori, forsitan periculosius est diutius vivere. Beatus qui horam mortis sue semper ante oculos habet et ad moriendum se quotidie se disponit. Si vidisti aliquem hodie mori, cogita quod et tu per eandem viam transibis. Cum mane fuerit, puta te ad vesperem non peruenitur. Vespere autem facto mane non audeas tibi polliceri. Semper ergo paratus esto, et taliter vive, ut nunquam te impatum mors inueniat. Quis

et subito et improviso moriuntur. nam hora que non putatur filius hoies venturus est. Quia illa extrema hora venerit. multum aliter sentire incipies de tota vita tua preterita et valde dolebis quod iam negligens et remissus fuisti. Quam felix et prudens que talis nunc nititur esse in vita. que his optat inveniri in morte. Dabit namque magnam consolationem deum feliciter moriendi perfectus contemptus mundi. fervens desiderium in virtutibus proficiendi: amor discipline. labor penitentie. promptitudo obediencie. abnegatio sui. et supportatio cuiuslibet aduersitatis pro amore christi. Multa bona potes operari dum sanus es sed infirmus nescio quid poteris. Pauci ex infirmitate emendantur: sic et qui multum peregrinantur raro sanctificantur. Noli confidere super amicos et proximos nec in futuris salutem tuam differas: quia citius obliuiscuntur tui hoies que estimas. Noli est nunc tempestate. proderit et aliquid boni premittere. que super aliorum auxilio sperare. Si non es pro teipso sollicitus modo. quis erit pro te sollicitus in futuro. Nunc tempus est valde preciosum. sed pro dolor quod hoc inutiliter expedis. in quo promereri vales unde eternaliter viuas. Veniet quando unum diem seu horam pro emendatione desiderabis et nescio an impetrabis. Eya charissime de quanto periculo te poteris liberare. de que magno timore eripere. si modo semper timoratus fueris et de morte suspectus. Stude nunc taliter vivere ut in hora mortis valeas potius gaudere que timere. Disce nunc mori mundo. ut tunc incipias vivere cum christo. Disce nunc omnia contemere ut tunc possis libere ad christum pergere. Castiga nunc corpus tuum per penitentiam. ut tunc valeas certam habere confidentiam. Absulte quid cogitas te diu-

victurū cum nullū diem habeas securū. Quam multi d
 cepti sunt: et insperate de corpore extracti. Quoties au
 disti a dicētibz. qz ille gladio cecidit. ille submersus ē.
 ille ab alto ruens cervicē fregit. ille manducādo obrigu
 it. ille ludēdo fines fecit. alius igne. alius ferro. alius pes
 ste. et aliū latrocinio perijt. et sic omnīū finis mors est.
 et vita hominum tanquā umbra subito pertrāsit. Quis
 memorabit tui post mortem. et quis orabit pro te. Age
 age nunc charissime quicquid agere pōt. qz nescis quā
 domorieris. nescis etiam quid tibi post mortem sequet
 ōn tempus habes congrega tibi diuitias imminoriales.
 Præter salutem tuam nihil cogites. solum q̄ dei sunt cu
 res. Fac nunc tibi amicos venerando dei sanctos et eo
 rum actus imitando. vt cum defeceris in hac vita illi te
 recipiāt in eterna tabernacula. Serua te tanquā pere
 grinum et hospitē super terram: ad quē nihil spectat de
 mundi negocijs: Serua cor liberum. et ad deū sursum
 erectum. quia non bēs hic manentē civitatē. Illac pre
 ces et gemitus quotidianos cum lachrymis dirige. vt
 spiritus tu⁹ mereatur post mortem ad dominū feliciter
 transire. Amen.

De iudicio et penis peccatorū.

Ca. xliij.

1. In omnibus rebus respice finem. et q̄liter ante
 districtum iudicem stabis. cui nihil est occultū
 qui maneribus non placatur. nec excusatiōes
 recipit. sed quod iustum est iudicabit. o miserrime et insi
 plens peccator qd respondebis deo omnia mala tua sci
 enti. qui interdum formidas vultus hominis irati. Ut
 quid non preuides ibi in die iudicii: quando nemo po
 terit per alium excusari vel defendi. sed vnusquisqz ius

ficiens onus erit sibi ipsi. Nunc labor tuus est fructu-
osus. fletus acceptabilis. gemitus exaudibilis: dolor sa-
tisfactorius et purgativus. Habet magnum et salubre
purgatorium patiens homo qui suscipiens iniurias plus
dolet de alterius malicia quam de sua iniuria. pro contrariis
tibus sibi libenter orat et ex corde culpas indulget. qui
veritatem ab alijs petere non retardat. qui facilius misere-
tur quam irascitur. qui sibi ipsi violentiam frequenter facit. et car-
nem suam omnino spiritui subiugare conatur. Melius est mo-
do purgare peccata et vitia resecare. quam in futuro purganda
reservare. Vere nos ipsos decipimus pro inordinato amo-
re quem ad carnem habemus. Quid aliud ille ignis duo-
rabit nisi peccata tua. Quanto amplius tibi ipsi nunc parcis
et carnem sequeris. tanto durius postea lues et maiorem ma-
teriam comburendi reservas. in quibus homo peccavit. et illis gra-
vius punietur. Ibi accidiosi ardentibus stimulis purgantur. et
gulosi ingerunt famem ac sitim cruciabantur. Ibi luxuriosi et vo-
luptatibus amatores ardenti pice et fetido sulphure profun-
dentur. Et sicut furiosi canes pro dolore invidiosi ulula-
bunt. Nullum vitium erit quod suum proprium cruciatum non habe-
bit. Ibi superbi omnino consuetudine replebuntur. et avari miserrima
egestitate artabuntur. Ibi erit una hora grauior in pena.
quam hic centum anni in amarissima penitentia. Ibi nulla
requies est et nulla consolatio dantur. Hic tamen interdum ces-
sat a laboribus atque amicorum fruitur solatijs. Esto modo sol-
licitus et dolens pro peccatis tuis. ut in die iudicii sis secu-
rus cum beatis. Tunc enim iusti stabunt in magna constan-
tia adversus eos qui se angustiaverunt et depresserunt.
Tunc stabit ad iudicandum qui modo se subiicit humil-
liter iudicijs hominum. Tunc magnam fiduciam ha-

bibit pauper et humilis. et pauebit vndiq; superbus.
 Tunc videbitur sapiens in hoc mundo fuisse. qui pro
 xpo didicit stultus et despectus esse. Tunc placebit ois
 tribulatio patienter perpeffa. et omnis iniquitas oppri
 labit os inuini. Tunc gaudebit omnis deuotus. et mere
 bit omnis religiosus. Tunc plus exultabit caro affli
 cta. q; si in delicijs fuisset sp nurruta. Tunc splendebit
 habitus vilis. et obtenebrescet vestis subtilis. Tunc plus
 laudabitur pauperulum domicilium. q; deauratum
 palatium. Tunc plus iunabit constans patientia. q; ois
 mundi potetia. Tunc amplius exaltabitur simplex
 obedientia. q; omnis secularis astutia. Tunc plus le
 tificabit pura et bona conscientia quam docta philo
 sophia. Tunc plus ponderabit contemptus diuitia
 rum. quam totus thesaurus terrigenarum. Tunc
 magis consolaberis super deuota oratione. quam
 super delicata comestione. Tunc potius gaudebis
 deservato silentio. q; de longa fabulatione. Tunc
 plus valebunt sancta opera. quam multa pulchra ver
 ba. Tunc plus placebit stricta vita et ardua penitentia
 quam omnis delectatio terrena. Disce nunc in modi
 copati vt tunc a grauioribus valeas liberari. Dic
 primo proba quid possis pati. postea. Si nunc tam
 parum non velis sustinere. quomodo poteris tunc
 externa tormenta lufferre. Si modo modica passio
 iam impatientem efficit. quid gehenna tunc faciet. Ecce
 vere non potes duo gaudia habere delectari hic in
 mundo. et postea regnare in celo cum christo. Si
 vsq; in hodiernum diem semp in honoribus et volupta
 tibus vixisses. quid totum tibi profuisset si iam in instand

mozi contingere. **D**ia ergo vanitas præter amare de-
um. & illi soli seruire. **Q**ui enim deū ex toto corde amat
nec mortē nec supplicium. nec iudicium nec infernum
metuit. qz pfectus amor securum accessum ad deum fa-
cit. **Q**uem autem adhuc peccare delectat. non mirum
si mortem & iudiciū timeat. **B**onum tñ est. vt si needū
amor a malo te reuocet. saltez timor gehennalis cohe-
reat. **Q**ui vero timores dei postponit. diu stare in bono
non valebit. sed diaboli laqueas citius incurret.

De seruenti emendatiōe toti⁹ vite nre.

Ca. xv.

Sto vigilans & diligēs in dei seruitio. & cogi-
ta frequenter ad quid venisti. & cur seculum
reliquisti. nōne vt deo viueres. & spūalis hō
fieres. ignitur ad perfectum serueas quia mercedem la-
borum tuorum iumentis recipies. nec erit tñc amplius
timor aut dolor in sensibus tuis. **A**dodicium nunc labo-
rabis & magnam requiem. imo ppetuam leticiā inue-
nies. **S**i tu pmaneris fidelis & feruidus in agēdo de-
us proculdubio erit fidelis & locuplex in retribuendo.
Spem bonā retinere debes qz ad palmā peruenies. s;
securitatem capere nō opz; ne torpeas aut clatus fias.
Cū enim quidam anxius inter meū & spem frequēter
fluctuaret & quadā vice merore cōfectus in ecclesia an-
te quoddā altare se in oratiōe prostrauisset. hec inter se
reuoluit dicēs. **O** si scirē qz adhuc perseveraturus eēz.
statimqz audiuit intus diuinū responsum. **Q**uid tñ hoc
scires facere velles. **F**ac nñc qd tunc facere velles & be-
ne securus eris. **M**orqz cōsolatus & confortatus diui-
ne se cōmisit volūtati. & cessauit anxia fluctuatio. noluit
qz curiose inuestigare vt sciret que sibi essent futura. scā

magis studuit inquirere que esset voluntas dei bene placens et perfecta ad omne opus bonum inchoandum et proficiendum. Spera in domino et fac bonitatem ait propheta et inhabitata terram et pascaris in divitijs eius. Unum est quod multos a profectu et ferventi emendatione retrahit. horroz difficultatis seu labor certaminis. Enimvero illi maxime pre alijs in virtutibus proficiunt qui ea que sibi magis gravia et contraria sunt viribus vincere nituntur. Nam ibi homo plus proficit et gratiam meretur ampliorē ubi magis seipsum vincit et in spiritu mortificat. Sed non omnes habent eque multum ad vincendum et moriendum. Diligens tamen emulatoz valentior erit ad proficiendum et si plures habeat passiones quam alius bene morigeratus minus tamen servens ad virtutes. Duo tamen specialiter ad magnam emendationem iuvant videlicet subtrahere se violenter ad quod natura vitiose inclinatur et ferventer instare pro bono quo amplius quis indiget. Illa est studeas magis ea vere et vincere que tibi frequentius in alijs displicent. Ubi que profectum tuum capias ut si bona exempla videas vel audias ad imitandum accedaris. Si quid autem reprehensibile consideraveris cave ne idem facias. aut si aliquando fecisti cum emendare te studeas. Sicut oculus tuus alios considerat sic iterum ab alijs notaris. Quam iocundum et dulce est videre fervidos et devotos fratres bene morigeratos et disciplinatos. Quam triste est et grave videre inordinate ambulantes. qui ea ad que vocati sunt non exercent. Quam nocivum est negligere vocationis sue propositum et ad non commissum sensu inclinare. Ademor esto arrepti propositi. et imaginem tibi proponere crucifixi Bene verecundari potes inspectis

vita iesu xpi. qz nec dum magis illi te conformare studuisti; diu in via dei fuisti. Religiosus qui se intente z deuote in sanctissima vita z passioe domini exercet. oia vtilia z necessaria sibi abundanter ibi inueniet. nec op⁹ est vt extra iesum aliquid melius querat. **Q** si iesus crucifixus in cor nostrum ventret. quam cito z sufficienter docui essemus. religiosus feruidus oia bene poterat z capit que illi iubentur. Religiosus negligens z tepidus habet tribulationem super tribulatione. z ex omni parte patitur angustiam. qz interiori consolatione caret. z exteriorem querere prohibetur. Religiosus extra disciplinam viuens. graui ruine patet. Qui laxiora. querit z remissiora. semper in angustijs erit. quia aut vnus. aut reliquum sibi displicebit. Quomodo faciunt tam multi alij religiosi. qui satis arti sunt sub disciplina claustrali. Raro exunt. abstracte viuunt. pauperrime comedunt. grosse vestiuntur. multu laborant paruz loquunt. diu vigilant mature surgunt. orones. plongant. frequenter legunt. si z in omni disciplina custodiunt. Attende cartusienses. cistercienses. z diuerse religionis monachos ac moniales. qliter omni nocte ad psallendu dno assurgunt. Et ideo turpe e vt tu deberes in tam sancto ope pigritare vbi tanta multitudo religiosoru incipit do iubulare. **Q** si nihil aliud faciendum incumberet nisi dñz deum nostrum toto corde z ore laudare. **Q** si nunq; indigeres comedere nec bibere nec dormire. sed semper posses deum laudare. z solu modo spūalibus studijs vacare. tunc multo felicioz esses. qz modo cu; carni ex qualicunq; necessitate suis. Utinam non esset iste necessitates. sed solummodo spirituales anime refectionis.

quod beu fatis raro degustamus. Quando homo ad hoc
 puenit quod de nulla creatura consolatione suam querit.
 tunc ei deus primo perfecte sapere incipit tunc etiam bene
 contentus de omni euentu rerum erit. tunc nec pro ma
 gno letabitur. nec pro modico contristabitur. sed ponit se i
 tegre et fiducialiter in deo. quod est ei omnia in oibus cui
 nihil vtiq; perit nec moritur. sed omnia ei viuunt et ad
 nutum in cunctanter deseruiunt. Memento semper fi
 nis. et quod perditum non redit tempus. Sine sollicitudi
 ne et diligentia nunquam acquires virtutes. Si incipis te
 pescere. incipies male habere. Si autem dederis te ad
 seruorem. inuenies magnam pacem. et senties leuiorez
 laborem pro dei gratiam et virtutis amorem. Homo serui
 dus et diligens ad omnia est paratus. Maior labor est
 resistere vitijs et passionibus. quam corporalibus insu
 dare laboribus. Qui paruos non vitat defectus paula
 tim labitur ad maiores. Gaudebis semper vespere. si di
 em expendas fructuose. Vigila super teipsum excita
 te ipsum. admone teipsum. et quicquid de alijs sit non
 negligas teipsum. Tantum proficies. quantum tibi ipsi
 vim intuleris.

Explicit liber primus. Incipit secundus.

De interna conuersatione Capitulum primum.

Regnum dei intra vos est dicit domi
 nus. Conuerte te ex toto corde tuo
 ad dominum et relinque hunc mise
 rum mundum. et inueniet anima tua
 requiem. Discite exteriora contemne
 re. et ad interiora te dare. et videbis
 regnum dei in te venire. Est. n. regnum

dei pat̄ z gaudiū in spū scō qđ non datur impijs. Ue
niet ad te xp̄s oñdens tibi cōsolationē suā. si dignā illi
ab intus paraueris mātionē. Dis gloria eius z decor
ab intra est. z ibi cōplacet sibi. Frequens illi uisitatio cū
hoie interno. dulcis sermōnicatio. grata. cōsolatio. mul
ta pax. familiaritas stupenda nimis. *E*ya aia fidelis p̄
para huic sponso cor tuū q̄tenus ad te uenire z i te ha
bitare dignetur. Sic enī dicit. Si quis diligit me ser
monē meū seruabit z ad eū ueniam⁹. z mansionē apđ
eū faciemus. Da ergo xp̄o locum. z ceteris oibus ne
ga itroitiū. Cū xp̄s hūeris diues es z sufficit tibi. Ipse
erit. pulsor tu⁹. z fidelis pcurator i oibus ut nō sit op⁹
tibi in oib⁹ sperare. Hoies enī cito mutātur. z deficiūt
velociter. xp̄s at̄ ināet i eternū z astat vsq; i finē firmi
ter. Nō ē magna fiducia ponēda i hoie fragili z inoz
tali ēt si utilis sit z dilect⁹. neq; tristitia multa capiēda
ex hoc si iterdum aduerset⁹ z h̄dicat. Qui hodie tecuz
sunt. cras h̄rari possunt. z ecōuerso sepe ut aura x̄tun
tur. Done totā fiduciā tuam in dño. z sit ipse timor tu⁹
z amor tuus. Ipse pro te respōdebit z faciet bene sicut
melius fuerit. Non habes hic manentez ciuitatē. z ubi
cūq; fueris extraneus es z peregrin⁹. nec requiēm ali
qñ habebis. nisi Christo itime fueris vnit⁹. Quid hic
circūspicis. cum iste nō sit locus tue requisitionis. In ce
lestibus d; esse habitatio tua. z sicut in transitu cuncta
terrena sunt aspicienda. transeunt oia z tu cum eis pa
riter. Uide ut nō inheredas. ne capiaris z pereas. Apud
altissimum sit cogitatio tua. z deprecatio tua ad xp̄m
sine intermissione dirigatur. Si nescia alta speculari z
celestia requiesce in passione christi. z in factis uulneri

bus eius libenter habita. Si enim ad vulnera et preci-
 osa stigmata iesu deuote confugis. in magnam in tribu-
 latione confortationem senties. nec multum curabis ho-
 minum despectiones facilliterque uerba detrahentium p-
 feres. Xps fuit etiam in mundo ab hominibus despectus
 et in maxima necessitate a notis et amicis inter oppro-
 bria derelictus. Christus pati uoluit et despici. et tu au-
 des de aliquo conqueri. Christus habuit aduersarios
 et oblocutores. et tu uis omnes habere amicos et bene-
 factores. Unde coronabitur patientia tua si nil aduer-
 sitatis occurrerit. Si nihil contrarium uis pati. quomodo eris
 amicus christi. Sustine te cum christo et pro christo. si uis
 regnare cum christo. Si semel profectus introisses interlo-
 ra iesu et modicum de ardore eius amore sapuisses. tunc de
 proprio comodo uel incomodo nihil curares. sed ma-
 gis de opprobrio illato gauderes. quia amor iesu facit ho-
 minem seipsum contemnere. Amator iesu et uerus internus
 et liber ab effectationibus inordinatis potest se ad deum libere
 conuertere et eleuare se supra seipsum in spiritu. ac frui-
 uescere. Qui sapiunt. oia putant non ut dicunt aut esti-
 mant. hic uere sapiens et doctus magis a deo quam ab ho-
 mine. Qui ab intra scit ambulare et modicum res ab extra
 poterare. non requirit loca. nec tempora expectat ad habenda
 deuota exercitia. Non internus cito se recolligit quia nunquam
 se totum ad exteriora effundit. Non illi obest labor ex-
 terior aut occupatio ad tempus necessaria. sed sicut res eue-
 nit licet se illis accommodat. Qui intus bene dispositus est
 et ordinatus. non curat mirabiles et peruersos homi-
 num gestus. Tantum homo impeditur et distrahitur
 quantum sibi res attrahit. Si recte tibi esse et bene pur

gatus eēs oīa tibi in bonū cederent ⁊ profectum. Ideo
multa tibi displicent. ⁊ sepe cōturbant. qz ad hoc nō es
tibi ipsi pfecte mortuus nec segregatus ab oībus terre-
nis. Nihil sic maculat ⁊ implicat cor hoīs sicut impu-
rus amor in creaturis. Si renuis cōsolari exterius po-
teris speculari celestia. ⁊ frequenter interius iubilare.

De humili submissione sub prelati regimine. Cap. ij.

Quoniam magnipendas quis pro te vel cōtra te sit
n sed hoc agere ⁊ cura vt deus tecū sit i oī re quā
facis. Habeas conscientia bonā. ⁊ deus bene
te defendabit. Quem enim adiuuare voluerit. nullus p-
ueritas nocere poterit. Si tu scis tacere ⁊ pati. videbis
pculdubio dñi auxiliū. Ipse nouit tēpus ⁊ modū liber-
randi te: ⁊ iō debes te illi resignare. Oci est adiuuare ⁊
ab oī confusione liberare. Sepe valde pdest ad maio-
rē humilitatē pseruādā. q̄ defect⁹ nros alii sciunt ⁊ re-
darguūt. Quā hō pro defectibus suis se humiliat. tunc
faciliter alios placat ⁊ leuiter satisfacit sibi irascentib⁹.
Humilem deus protegit ⁊ liberat: humilem diligit ⁊
consolatur. humili homini se inclināt. humili largitur
gratiā magnā. ⁊ post suam deppressionem leuat ad glo-
riam humili sua secreta reuclat ⁊ ad se dulciter trahit
⁊ inuitat. Humilis accepta contumelia ⁊ confusione sa-
tis bene est in pace qz stat in deo ⁊ nō in mundo. Nō
reputes te aliquid profecisse: nisi omnibus inferiorum
te esse sentias.

De bono pacifico homine.

Ca. iij.

Que te primo in pace. ⁊ tunc alios poteris pa-
p cificare. Homo pacificus plus prodest qz bñ
doctus. Homo passionatus etiam bonum in

malum trahit ⁊ facilliter malū credit. Bonus pacific⁹
 bō oia ad bonum conuertit. Qui bene in pace ē d̄ nul-
 lo suspicatur: qui autem male contentus est ⁊ cōmor⁹
 varia suspitionibus agitat⁹. nec ipse quiescit. nec alios
 descere p̄mittit. Dicit sepe qđ nō dicere deberet ⁊ omit-
 tit qđ sepe sibi magis facere expediret. Considerat qđ
 alij facere tenentur. ⁊ negligit quod ipse facere tene-
 tur. Habe ergo primum zelum super te ipsum. tūc
 zelare poteris etiam iuste proximum tuum. Tu bene-
 facta tua laeis excusare ⁊ tolerare. ⁊ aliorum non vis
 recipere excusationes. Iustius esset ut te accusares. ⁊
 fratrem tuum excusares. Si portari via porta ⁊ aliū.
 Vide qđ longes es adhuc a vera charitate ⁊ humilitate
 qđ nulli nouit indignari vel irasci nisi iū sibi ipsi. Non
 ē magnū cū bōis ⁊ māsuētis puerfari. hoc enim omni-
 bua naturasiter placet. ⁊ vnusquisq; libēter pacem h̄
 et secū sentiētes magis diligit. Sed cū duria aut puer-
 sis ⁊ indisciplinatis aut nobis contrariantibus paci-
 fice posse viuere. magna gratia est ⁊ laudabile nimis
 virileq; factum. Sed sunt qui seipsos in pace tenent
 ⁊ cum alijs etiam pacem habent. Et sunt qui nec pa-
 cem habent. nec alios in pace dimittunt. Alijs sunt
 graues. sed sibi sunt grauiorēs. Et sunt qui seipsos in
 pace retinēt. ⁊ ad pacē alios reducere studēt. ⁊ tamen
 tota pax nostra i hac misera vita poti⁹ in humili suffe-
 rentia ponēda est qđ in nō sentiedo cōtraria. Qui me-
 lius scit pati. pacem tenebit maiorem. Iste est victor sui
 ⁊ dominus mundi. amicus xp̄i. et heres celi.

De pura mēte et simplici itētioe. Cap. iij.

d Uabus alis homo lublenatur a terrenis sim

plicitate. s. 7 puritate. **S**implicitas dicitur esse in interioribus: puritas in affectionibus. **S**impliciter intendit deum, puritas approbatur et gustatur. **N**ulla bona actio te impediet. si liber es ab omni inordinato affectu fueris. **S**i nihil aliud quam dei beneplacitum et primum utilitatem intendis et quatenus interna libertate fueris. **S**i rectum cor tuum esset tunc omnis creatura speculum vite, et liber sancte doctrine esset. **N**on est creatura tam parua et vilius quam bonitatem dei non representet. **S**i tu esses inter bonus, purus tunc omnia sine impedimento videres et caperes bene. **C**or purum penetrat celum et infernum. **Q**ualis unusquisque intus est taliter et dicat exterius. **S**i est gaudium in mundo, hoc utique possidet puri cordis homo. **E**t si est alicubi tribulatio et angustia hoc melius nouit mala conscientia. **S**icut ferrum missum in ignem amittit rubiginem et totum cedens efficitur sic homo ad deum se integre conuertens a torpore exiit et in nouum hominem transmutatur. **Q**uando homo incipit tepescere tunc prius metuit laborem et libenter exterram accipit consolationem. **S**ed quando perfecte incipit se vincere et viriliter ut via dei ambulare tunc minus ea reputat quam sibi prius graua esse sentiebat.

De propria consideratione.

Ca. v.

Non possumus nobis ipsi nimis credere, quia sepe nobis gratia deest et sensus. **M**odicum summen est in nobis, et hoc cito per negligentiam amittimus. **S**epe et non aduertimus quatenus ceteri intus sumus. **S**epe male agimus, et peius excusamus et passim in errorem mouemur, et celum putamus. **P**arua in alijs reprehendimus, et nostra maiora pertransimus satis cito sentimus, et ponderamus quod ab alijs sustinemus: sed quantas alij a nobis

sustinēt nō adueram. Quibene z recte sua pōderaret. nō esset qđ de alio grauitè iudicaret. Internus homo sũp̄sũs curā oibus curis anteponit. z qui sibiĩpsi dili gēter intendit facilliter de alijs tacet. Nūq̄ eris itern⁹ z deuotus nisi de alienis silueris z ad teĩpsũz speciali ter respereris. Si tibi z deo totaliter intēdis modicus te mouebit quod foris percipis. Ubi es qñ sibiĩpsi pre sens nō es. qñ oia pcurristi. quid te neglecto pfecisti. Si debes habere pacē z vnionē verā. opz q̄ totum ad huc postponas z te solũ pre oculis habcas. Multũ p̄ inde pficies si te feriatũ ab oĩ tēporali cura conserues. Valde deficies si aliquid temporale reputaueris. Nil altũ. nil magnũ. nil gratũz nil acceptũz tibi sit nisi pre deus aut de Deo sit. Totũ vanũ est̄ in̄a quicquid conso latiōis occurrit de aliq̄ creatura. Amans deo aia sub deo despici vnũuersa. Solus de⁹ eternus z immensus ip̄sens oia solatiũ est aie. z vera cordis leticia.

De leticia bone conscientie

Cap. vi.

Lozia boni hominis testimoniũ bone scie ē:

Habe bonā sciam z super habebis leticiam.

Bona scia valde multa pōt portare z valde leta est inter aduersa. Mala conscia super timida est z inquieta. Suauiter requiesces si te corruũ no reprobēderit. Noli letari nisi cñ benefeceris. Mali nunq̄z hñc veram leticiã nec internam sentiunt pacem; quia non est pax imp̄ys dicit dominus. Et si dixerint. in pace sumus non venient super nos mala z quis nobis nocere audebit. Ne credas eis quoniam repente exurget ira dei z in nihilum redigentur actus eoz z cogitationes eoz in pibunt. Gloziari in tribulacione nō est gra

ne amanti sic enī gloria est in cruce dñi gloriari. Breuis gloria q̄ ab oibus datur ⁊ accipitur. Magna gloria in sp̄ comitat̄ tristitia. Bonoz gloria in cōscientijs eozū ⁊ non in ore hominum. Iustoz leticia de deo ⁊ in deo est: ⁊ gaudiū in eoz de veritate. Qui veram ⁊ eternam gloriam desiderat temporalem non curat. Et qui tēporalem querit gloriam aut non ex animo continet: minus sanare conuincitur celestē. Magnā h̄ cordis irrequilitatem. qui ne claudes curat. nec vituperia. Facile erit contentus ⁊ pacifica cuius consciencia munda est. Non es sanctior si lauderis. nec vilior si vitupereris. Quod es hoc es nec maior dici vales q̄ deo teste sis. Si attendis quid apud te sis intus. non curabis quid de te loquantur homines foris. Homo videt in facie d̄ us atq̄ in corde. Homo considerat actus. deus p̄t̄at intentiones. Bene semp̄ agere ⁊ modicum de se tenere humilis anime iudiciū est. Nolite consolari ab aliqua creatura. magne puritatis ⁊ interne fiducia iudiciū est. Qui nullū extrinsecus p̄ se testimonium querit. liquet quod se deo totaliter commisit. Non. n. qui seipsū cōmendat ille probatus est ait beatus paulus. sed quez deus commendat. Ambulare cuz deo intus nec aliqua affectione teneri foris. status est interni hominis.

De amore iesu super omnia.

Ca. viij.

Status qui intelligit quid sit amare iesum. ⁊ cō
b temnere seipsum propter iesum. Oportet dilectum pro dilecto relinquere: quia iesus vult solus super omnia amari. Dillectio creature fallax ⁊ instabilis. dilectio iesu fidelis ⁊ perseverabilis. Qui adheret creature. cadet cum labili qui amplectitur iesum fir-

mabitur in eum. Illum dilige et amicum tene tibi: qui omnibus recedentibus te non derelinquet nec patietur in fine perire. Ab hominibus oportet te aliquando separari siue uelis siue nolis. Teneas te apud Iesum uiuens et moriens: et illius fidelitati te committe qui omnibus deficientibus solus potest te iuuare. Dilectus tuus talis est nature ut alienum non uelit admittere. sed solus uult cor tuum habere. et tanquam rex in proprio throno sedere. Si scires te bene ab omni creatura euacuare Iesus deberet libenter tecum habitare. Venciuinum perditum inuenies. quicquid extra Iesum in hominibus posueris. Non confidas nec imitaris super calamum uentosum. quia omnis caro fenus et omnis gloria eius ut flos feni cadet. Lito decipieris si ad externam hominum apparentiam tantum aspexeris. Si enim tuus in alijs queris solacium et lucrum. senties sepe detrimentum. Si queris in omnibus Iesum. inuenitur es utique Iesu. Si autem queris teipsum inuenies etiam teipsum sed ad tuam perniciem. Plus enim homo nocuius sibi sit Iesus non querit. quam totus mundus. et omnes sui aduersarij.

De familiari amicitia Iesu.

Ca. viij.

Quando Iesus adest. totum bonum est nec quicquam
 q quam difficile uideretur. Quando uero Iesus non
 adest totum durum est. Quando Iesus intus
 non loquitur. consolatio uilis est. Si autem Iesus unum
 uerbum loquitur tamen magna consolatio sentitur. Nonne
 Maria Magdalenae statim surrexit de loco in quo fleuit quoniam
 Maria illi dixit. Magister adest et uocat te. Felix hora quoniam
 Iesus uocat et lachrymans ad gaudium spiritus. Quam aridum

7 durus es sine iesu. Quā insipiens 7 vanus si cupis aliquid ex iesum. Nōne hoc est maius dānum q̄; si totū perderes mundū. Quid vōt mund⁹ conferre sine iesu esse sine iesu grauis est infernus. 7 esse cū iesu dulcis paradisus. Si fuerit tecum iesus. nullus poterit nocere inimicus. Qui inuenit iesum inuenit thesaurum bonū imo bonum super omne bonum. Et qui perdit iesum: perdit nimis multum. 7 plus q̄; totum mūdū. Pauperimus est qui viuit sine iesu. Ditissimus qui bene est cū iesu. Magna ars est scire conuersari cum iesu. 7 scire iesum tenere magna prudentia. Esto humilis 7 pacific⁹ 7 erit tecum iesus. Sis deuotus 7 quietus. 7 permanebit tecū iesus. Potes cito fugare iesum 7 grām eius perdere. si volueris ad exteriora declinare. Et si illum effugaueris 7 perdidideris ad quē tunc fugies. 7 quē nūc queris amicū. Sine amico nō potes diu viuere. 7 si iesus non fuerit tibi pre oibus amicis. eris nimis tristis 7 desolatus. Fatue igitur agis si in aliquo altero confidis 7 letaris. Eligēdum est magis totū mūdum habere contrarium q̄; iesum offensū. Ex oibus ergo chari⁹ sit iesus delectus specialis. Diligantur oēs propter iesū. Iesus at̄ ppter seipsum. Solus iesus xp̄s singulariter est amandus. qui solus bonus 7 fidelis inuenitur p̄ omnibus amicis. Propter ipsum. 7 in ipso tam amici q̄; inimici tibi sint chari. 7 p̄ oibus exorād⁹ ēvt oēs ipsū cognoscāt 7 diligāt. Nū q̄; cupias singulariter laudari 7 amari. q̄; hoc solius dei est qui similit̄ sibi n̄ h̄z. Nec velis q̄; aliq̄s i corde suo tecū occupet. n̄; tu cū alii cui⁹ occuperis amore: s̄; sit iesus in te 7 i oibono boie. Esto purus 7 liber ab inuis sine alicuius creature inu-

plicamento. Oportet te esse nudū: 7 purū cor ad iesum gerere si vis vacare 7 videre q̄; suavis ē domin⁹. Et reuera ad hoc non peruenies nisi gr̄a ei⁹ fueris perueni⁹ 7 tractus: vt oībus euacuatis 7 licēciāis solus cū solo vniaris. Quā enim gr̄a dei venit ad hoīez tūc potēs sit ad oīa; 7 qm̄ recedit tūc pauper 7 infirmus erit 7 quasi tantū ad flagella relict⁹. In his non debes deici nec desperare sed ad voluntatem dei equanimiter stare: 7 cuncta superuenientia nbi ad laudem iesu elixisti perpeti. qz post hymen sequitur estas post noctem redit dies 7 post tempestatem serenitas magna.

De carennia omnis solatii.

Cap. ix.

Non est graue humanū contēnere solatiū cū ad est diuinū. Magnū est 7 valde magnū tā humano q̄; diuino posse carere solatio. 7 p̄ honore dei libēter exiliū cordis velle sustinire. 7 in nullo seipsum q̄rere nec ad ppriū meritū respicere. Quid magnū est si hilaris sis 7 diuinus adueniente gr̄a obtabilis cūctis hec hora. Satis suauiter equitate quē gr̄a dei portat. Et quid mirū si omnis nō sentit qui portat ab ipotēte 7 ducit a summo ductore. Libenter habem⁹ aliquid pro solatio 7 difficulter hō exiit a seipso. Vicit scūs martyr laurenti⁹ seculū cū suo sacerdote: qz omne qd̄ in mūdo olecrabile videbat desperit. 7 dei summi sacerdotem. Sicutū quem maxime diligebat p̄ amore xp̄i ēt a se tolli clementer ferebat. Amore igit̄ creatoris amorem hoīs superauit. 7 p̄ humano solatio diuinū beneplacitū magis elegit. Ita 7 tu aliquem necessariū 7 dilectū amicum pro amore dei discere relinquere. Nec grauter feras cum ab amico derelictus fueris. Sciens quom

am oportet nos oēs tandem ab inuicē separari. Quil
tum ⁊ dū oportet hoīem in seipso certare: antequam di
scat seipsum plene superare: ⁊ totum affectū suum plene
in deum trahere. Quando hō stat super seipso facile la
bitur ad cōsolationes humanas. Sed verus xpī ama
tor ⁊ studiosus sectator virtutū nō cadit super illas cō
solationes nec querit tales sensibiles dulcedines s; ma
gis fortis exercitatiōes ⁊ p xpō duos sustinere labo
res. Cū igitur spūalis cōsolatio a deo dat cū gratiarū
actione accipe eā: sed dei munus itellige esse nō tuū me
ritū ⁊ noli extolli. Noli nimiū gaudere nec inaniter p
sumerē sed esto magis humilior ex dono cautior quoq;
⁊ timoratioz in cūctis actibus tuis. qm̄ transibit hora il
la ⁊ sequet tentatio. Cū ablata fuerit cōsolatio nō statī
desperes. sed cū humilitate ⁊ patiētia expecta celestē vi
sitationē. qz potens est dūs ampliorē tibi redonare gra
tiam ⁊ consolationē. Istud nō est nouū nec alienā vitā
dei expertis. qz in magnis scis ⁊ in antiquis pphetis fu
it talis sepe alternatiōis modus. Unde quidā p̄sente iā
gratia dicebat. Ego dixi in abundātia mea non moue
bor in eternū. Absente autē gratia quid in se fuerit exper
tus adiungit dicēs. Aduertisti faciē tuā a me ⁊ factus
sum conturbatus. Inter hec in nequaq; desperat sed i
stāius dominū rogat ⁊ dicit. Ad te dñe clamabo ⁊ ad
deū meū deprecabor. Deniq; oōnis sue fructū repo
tat ⁊ se exauditū testat dicēs. Audiuit dñs ⁊ misertus
ē mei. dñs factus ē adiutor meus. Sed in quo. Cōuer
tisti inquit plauctū meū in gaudiū mihi ⁊ circumdedisti
me leticia. Et si sic acutum est cum magnis sanctis non ē
desperandum nobis infirmis ⁊ pauperibus si interdus

in frigiditate et interdum in seruore sumus quoniam spiritus uenit et recedit secundum sue voluntatis beneplacitum. Unde beatus Iob ait. Uisitatio enim diluculo et subito probas illum. Super quid igitur sperare possum aut in quo consistere debeo nisi in sola magna misericordia dei et in sola spe gratie celestis. Siue enim adsint homines boni siue deuoti fratres et amici fideles siue libri sancti vel tractatus pulchri siue dulcis cantus et hymni. omnia hec modicum iuuant et modicum sapiunt. quoniam desertus sum a gratia et in propria paupertate relictus. Tunc non est melius remedium quam patientia et abnegatio mei in uoluntate dei. Nunquam inueni aliquem religiosum qui non habuerit interdum gratie subtractionem. aut non senserit seruois diminutionem. Nullus sanctus fuit unquam tam alte raptus et illuminatus qui prius uel postea non fuit temptatus. Non enim dignus alta dei contemplatione qui pro deo non est exercitatus aliqua tribulatione. Solet enim sequentis consolationis tentatio precedens esse signum. Nam tentationibus probatis celestis promittitur consolatio. Qui uicerit inquit dabo ei sedere de ligno uite. Datur etiam consolatio diuina ut homo fortior sit ad sustinendum aduersa. Sequitur etiam tectatio ne se eluet de bono. Non dormit diabolus nec caro adhuc mortua est. ideo non cesses preparare te ad certamen quia a dextris et a sinistris sunt hostes qui nunquam quiescunt.

De gratitudine pro gratia dei.

Cap. r.

¶ Quid quis querit cum natus sis ad laborem. Pone te ad patientiam magis quam ad consolationem et ad crucem potius quam ad leticiam. Quis. n. secularium non libenter consolationem et leticiam spirituales acciperet. si sepe obtinere

posset. Excedunt enim spūales consolationes omnes
mūdi delicias z carnis voluptates. Nam omnes delitie
mūdane aut turpes sūt aut vane. Spūales vō delitie
sole iocunde z honeste ex virtutibus progenite z a deo
puris infuse mentibus. Sed istis diuinis consolatio-
nib⁹ nemo semper p suo affectu frui valei: qz tempus
tentationis non diu cessat. Multū contrariat superne
visitatiōi falsa libertas aī z magnā cōfidētia sui. Deus
bñfacit cōsolatōis grāz dando: sed hō male agit n̄ totū
deō cū gratiaz actione retribuendo. Et iō nō possunt
in nobis dona gratie finire qz ingrati sum⁹ auctori: nec
totū refundim⁹ fontali origini. Semper enim debet
gratia: Digne gratias referenti: auferet ab elato quod
uari solet humili. Nolo consolationem q̄ mihi aufert
compñctionem: nec affecto contemplationem q̄ ducit
in elationem. Non. n. omne aliū sc̄m nec omne deside-
riū purū: nec omne dulce bonum nec omne charū gra-
tūm deo. Libenter accepto grāz vnde humilioz z timo-
ratioz inueniar: atq; ad relinquendū me paratioz fiat.
Doctus vno grē z eruditus subtractionis vberē non
sibi audebit quicq; boni attribuere. sed potius se paupe-
rem z nudū confuebitur. Da deo quicquid dei est. z tibi
ascribe quod tuū est hoc est deo grās pro gratia tribue.
tibi autē soli culpam z dignam penam pro culpa de-
beri sentias. Donec te semper ad infimū z dabit tibi sū-
mum: nam summum non stat sine infimo. Summi sc̄i
apud deū minimi sunt apud se z quanto gloriosiores
tanto in se humiliores pleni v̄itate z gloria celesti non
vane glorie cupidi. In deo fundati z confirmati nullo
mō pnt esse elati. z qui deo totū ascribūt quicquid boni

acceperunt gloriam ab invicem non querunt, sed gloriam quam a solo
 deo est voluit. et deum in se et in omnibus sanctis laudari in propria
 cupiunt. et semper in idipsum credunt. Ego igitur gratus in mi-
 nimo. et eris dignus maiora accipere. Sit tibi minimum et
 pro maximo. et magis precepiabile pro speciali dono. Si di-
 gnitas datoris inspicit. nullum datum parvum aut minus vi-
 le videbit. Non enim parvum est quod a summo deo donatur et si-
 pens et verbera donaverit gratum esse debet. quia semper pro sal-
 tate nostra facit quicquid nobis advenire permittit. Qui
 gratiam dei retinet desiderat sit gratus pro gratia dei data. patiens
 pro sublata. oret ut recedat cautus sit et humilis ne amittat.
 De paucitate amatozorum crucis iesu. Cap. xi.

b Liber ibi sunt nunc multos amatores regni sui ce-
 lestis. sed paucos balulatores sue crucis. Multos
 multos desideratores consolationis. sed paucos
 tribulationis. Plures invenit socios in se. sed paucos
 abstinentie. Omnes volunt cum christo gaudere. sed pauci volunt
 pro ipso aliquid sustinere. Multi sequuntur ipsum usque ad
 fractionem panis. sed pauci ad bibendum calicem passionis.
 multi miracula eius venerant sed pauci ignominiam cru-
 cis sequuntur. Multi iesum diligunt. quod diu adversa non per-
 tinent. Multi illum laudant et benedicunt. quod diu consolatio
 ues alios ab ipso recipiunt. Si autem se iesus abscederet et
 modicum eos relinqueret. aut in querimoniam aut in dictione-
 nez nimiam cadunt. Qui autem iesum propter ipsum et non propter suam
 aliquam consolationem propriam diligunt ipsam in tribulatione
 et in angustia cordis sicut in summa consolatione benedi-
 cunt. Et si nunquam eis consolationem dare vellet ipsum
 tamen semper laudaret et semper gratias agere vellet. Quam-
 tum potest amor iesu purus nullo proprio comodo vel amo-

re pmixt^o. Nonne oēs mercenarij sūt dicēdi. q̄ solatio
nes sup̄ q̄runt. Nonne amatores sui magis q̄ xp̄i. p̄ban
tur. qui sua comoda vel luera semp̄ meditant^r. Ubi iue
niet^r talis q̄ velit deo sulre gratis. Raro iueniet^r tā sp̄ua
lis aliquis q̄ oibus sit nudat^o. Nā verū sp̄u pauperē z
ab oī creatura nudū quis iueniet. Procul z de vltimis
finib^o precij ei^o. Si dederit bō omnē substātiā suā ad
huc nihil ē: z si fecerit penitētiā magnā adhuc exigūū
ē. z si app̄hēderit oēs sciētiā adhuc lōge ē z si habuerit
x̄nitē magnā z deuotōē: nimis ardentē. adhuc multū
sibi deest vnū sc; qd̄ sibi sūme necessariū ē. Quid illud.
Ut oibus relicis se relinq̄t z a se totaliter creat. nihilq̄
de priuato amore retineat. Cū oīa fecerit q̄ faciēda nos
uerit. nihil se fecisse lētiat. Nō grāde pōderet q̄ grādis
estimari possit. s; in x̄itate suū iutilē se p̄nūciat. sicut x̄i
tas ait. Cū feceritis oīa q̄ p̄cepta vobis sunt. adhuc dicet
te qz sui inuitiles sum^o. Tūc x̄o pauper z nudus sp̄u ef
se poterit. z cū p̄beta dicere. Quia vnicus z paup̄ suz
ego. Nemo isto ditior. nemo tñ liberior. nemo poten
tior illo qui se z oīa relinquere ad infimū se ponere.
De regia viā sancte crucis. Capitulum. cij.

Trus hic multis v̄r̄ fmo. Abnega temetip̄m
d tolle crucē tuā z sequere iesu. Sed multo du
rius erit audire illud extremū verbū. Discedite
a me maledicti in ignē eternū. Qui. n. mō libenter audi
unt z sequūt^r verbū crucis. tūc non tūnebūt ab auditio
ne mala eterne dānationis. Hoc signū crucis erit in ce
lo cū dñs ad iudicandū venerit. Tūc oēs serui crucis
qui se crucifixo conformauerūt in vita. Ad christū acce
dent iudicē cū magna fiducia. Quid igit times tollere

crucem per quā itur ad regnū. In cruce salus: in cruce
 vita. in cruce p̄tectio ab hostib⁹ in cruce infusio sup̄ne
 suauitatis. in cruce robur mētis in cruce gaudiū spirit⁹
 in cruce virt⁹ sūma in cruce p̄fectio sanctitatis. Nō est sa
 lus aīe nec spes eterne vite nisi in cruce. Tolle ḡ crucē z
 sequere iesuz z ibis in vitā eternā. Precessit ille baiulās
 sibi crucē. z mort⁹ est p̄ te in cruce vt tu ēt portes crucē
 z mort⁹ affectes in cruce. qz si commortu⁹ fueris ēt cū il
 lo pariter viues z si socius fueris pene. soci⁹. cris z. glo
 rie. Ecce in cruce totū p̄stat z ī moriēdo totū iacet z nō
 est alia via ad vitā et ad verā internā pacē nisi via san
 cte crucis z quotidianē mortificatiōis. Ambula vbi vis.
 quere qd̄cūqz volueris. z nō inuenies altiore m viā su
 pra. nec securiore viā infra nisi viā sancte crucis. Dispōe
 z ordina oīa secundū tuū velle z videre. z nō inuenies
 nisi semp̄ aliquid pati debere. aut sponte aut imite. z ita
 crucē semp̄ inuenies. Aut. n. i corpore dolorē senties aut
 in aīa spirit⁹ tribulatio nē sustinebis. Interdū a deo re
 linqueris. interdū a p̄ximo exercitaberis. z qd̄ ampli
 us ē sepe tibi mēp̄i grauis eris nec tū aliquo remedio
 vel solatio liberari seu alieuari poteris. s; donec de⁹ vo
 luerit oportet qd̄ sustineas. Vult. n. de⁹ vt tribulatiōes s̄t
 ne p̄solatione discas pati. z vt illi totaliter te subiciās z
 humilior ex tribulatiōe sias. Nemo ita cordialiter sc̄it
 passiōes xp̄i sicut is cui p̄tingerit similia pati. Crux igit̄
 sup̄ p̄ata ē z vbiqz te expectat. Nō potes effugere vbi cū
 qz cucurreris. qz vbi cūqz veneris teip̄m tecū portas z
 sp̄teip̄s iuētes. Querte te supra. querte te infra. querte te
 ex z itra z ibis oīb⁹ inuenies crucē. z necesse ē te vbi cūqz
 tenere patientiā si internā vis hēre pacē z p̄petuā. p̄me

rerū coronā. Sibi bēter crucem portas portabit te ⁊ dē
ducet te ad desideratū finem. vbi. s. finis patiendī erit.
q̄z hic non erit. Si inuite portas onus tibi facis ⁊
te ipsū magis grauas. ⁊ tū oportet vt sustineas. Si ab
iis vnā crucem. aliā p̄culdabio inuenies. ⁊ forsitan
grauiozem. Credis tu euadere qđ nullus mortalium
potuit. Quis scōz in mūdo sine cruce ⁊ tribulationē
fuit. Nec n. dñs noster iesus xp̄s vna hora sine dolor
passiōis fuit qđ diu vixit. Opportebat aut xp̄m pati ⁊
resurgere a mortuis. ⁊ ita intrare in gloriā suā. Et quō
tu aliam viam queris q̄z hanc regiam viam que est via
scē crucis. Tota vita christi crux fuit ⁊ martyriū. ⁊ tu
tibi q̄ris requiē et gaudiū. Erras. erras si aliō q̄ris quā
pan tribulatiōes. qz tota ista vita mortalis plena mise
rijs ⁊ circūsignata crucib⁹. Et quāto alt⁹ q̄s in spū. p̄
fecerit. tanto grauiorcs cruces sepe inueniet. qz exiliū
sui pena magis ex amore crescit. S; tū iste sic multipli
citer afflic⁹ nō est sine leuamine solatiōis. qz fructus
magnum sibi senit accrescere ex sufferentia sue crucis.
Nam dñs sponte illi se subijcit. oē on⁹ tribulationis in
fiduciā diuine solatiōis cōuertit. Et quāto caro ma
gis p̄ tribulationē atterit. tanto ampli⁹ spūs p̄ interuā
cōsolationē roboratur. Et nō nunquā in tantū confort
at ex affectu tribulatiōis ⁊ aduersitatis ob amorem
cōformitatis crucis xp̄i vt nō sine dolore ⁊ tribulatiōe
esse veller. qm̄ tanto le acceptiozem deo credit. quanto
plura ⁊ grauiora p̄ eo p̄ferre poterit. Nō est illud vir
tus hoīs. sed gratia xp̄i q̄ tanta pōt ⁊ agit in carne fra
gili vt qđ naturaliter sp̄ abhorret ⁊ fugit. hoc seruoze
sp̄rit⁹ aggrediatur ⁊ diligat. Non est sim hominem

crucem portare crucem amare corpus castigare. ⁊ sui-
 tutis subijcere. honores fugere cōtrariā libēter sustine-
 re. seipsum dispicere. ⁊ despici optare aduersa queq; cum
 dānis ppeti. ⁊ nihil prosperitatis in hoc mūdo desidera-
 re. Si ad teipsum respicis nihil huiusmodi ex te poteris
 sed si in dño cōfidis. Dabit tibi fortitudo de celo ⁊ sub-
 jicietur ditiōi tue mund⁹ ⁊ caro. Sed nec inimic⁹ dia-
 bolū timebis si fueris fide armat⁹ ⁊ iesu cruce signat⁹
 Pōe ḡ te sicut fidelis ⁊ bonus seru⁹ xp̄i ad portandā
 viriliter crucē dñi tui. p te ex amore crucifixi. Prepara-
 te ad tolerāda multa aduersa ⁊ varia incōmoda ī hac
 mīsera vita. qz sic tecū erit vbiq; fueris. ⁊ sic reuera cū
 inuenies vbiq; latueris. Spons⁹ te ita cē ⁊ nō ē reme-
 diū euadēdi a tribulatiōe maloz ⁊ dolore q; vt te pati-
 aris. Calicē dñi affectātē bibe si amic⁹ ei⁹ esse ⁊ pte cū
 eo habere desideras. Cōsolatiōes dō cōmitte. faciat ip-
 se cū talib⁹ sicut sibi magis placuerit. Tu nō pōe te ad
 sustinēdū tribulatiōes. ⁊ reputa eas maxias cōsolatio-
 nes. qz nō sūt ḡdigne passiōes hui⁹ tēporis ad futurā
 gloriā. que reuelabit ī nobis. pmerendā ēt si solus eēs
 posses sustinere. Quā ad hoc veneris qz tribulatio tibi
 dulcis est ⁊ sapit p christo. tu ne bene tecū cē estima. qz
 inuenisti paradīsum ī terra. Quamdiu pati tibi graue
 ē ⁊ fugere qris tādū male habebis. ⁊ sequet te vbiq;
 fuga tribulatiōis. Si ponis te ad qd esse debes videlz
 ad patiēdū ⁊ moriēdū fiet cito meli⁹ ⁊ paces inuenies.
 Etiā ⁊ si raptus fueris in terciū celū cū paulo non es
 propterea securatus de nullo cōtrario sustinēdo. Ego
 inquit iesus ostendā m illi quanta oporteat eum p noie
 meo pati. Pati ergo tibi remāet. si iesum diligere ⁊ ppe

tue illi seruire placet. Utinam dignus esses p nomine
iesu aliqd pati. q̄; magna gloria remaneret tibi quāta
exultauit oibus sanctus dei. quāta edificatio esset. pxi
mi. Nā patientiā oēs recomēdant. q̄; uis pauci n̄ pati
uelint. Merito deberes libēter modicū pati p christo
cū multi grauiora patiūt p mundo. Scias p certo qz
moriente te oportet ducere vitā. z quāto plus quisq; si
bi morit̄ rāio deo magis uiuere incipit. Nemo apt̄ ē ad
cōprehendēdū celestia nisi se submiserit ad potiādū p
christo aduersa. Nihil deo accepit̄. nihil tibi salubrē i
mundo isto q̄; libenter pati pro christo. Et si eligendū
tibi esset. magis optare deberes pro christo aduersa pa
ti. q̄; multis consolationibus recreari quia christo simi
lior esses z omnib; sanctis eius magis cōformior. Nō
enim stat meritum nostrū. z pfectus status nostri in
multis suauitatibus z cōsolationib;. sed poti⁹ in ma
gnis grauitatib; z tribulationibus pferēdis. Siquis
dem aliquid melius z utilius saluti hominū q̄; pati su
isset. christus utiq; uerbo z exēplo ostendisset. Mau z
sequentes se discipulos omnesq; cum sequi cupientes
manifeste ad crucē portādā uertat̄ z dicit. Siquis uult
uenire post me. abneget semetipsū z tollat crucē suā z
sequat̄ me. Quibus ḡ plectis z scrutatis sit. ista finalis
cōclusio. Qm̄ p multas tribulatiōes o; nos intrare i re
gnū dei. *Explicit liber scōs. Sequit̄ liber tertius. De uer*

na xpi locutione ad aīas fidelē. Ca. l.

Adiā quid loquamur in me dominus
deus. Beata anima que dominū in
se loquentem audit z de ore ei⁹ uerbū
consolationis accepit. Beate aures q̄

venas divini susurrj suspiciunt. et de mundi huius susurrationibus nihil advertunt. Beate plane aures que non vocē foris sonantes; sed interius auscultāt veritatē loquētē et docentes. Beati oculi qui exterioribus clausi. interiorib⁹ autē sūt intēti. Beati q̄ īterna penetrāt ⁊ ad capiēda archana celestia magis ad magis p̄ q̄tidiana exercitia se studēt p̄parā. Beati q̄ dō vacat gestuūt ⁊ ab oī impedimēto seculi se excutiūt. Animadverte bec oīa mea ⁊ clande sensualitatis tue ostia vt possis in te audire quid loquar dñs de⁹ in te. bec dicit dilectus tu⁹. Salus tua ego sum. pax tua ⁊ vita tua. Serua te apud me ⁊ pacē iuvenes. Dimitte oīa trāsitoria ⁊ q̄re eterna. Quid sūt oīa spalia nisi se ductoria. Et quid iuuāt oēs creatur: si fueris a creatore d̄serta. Quibus q̄ abdicatis creatori tuo te redde placidā ac fidelē vt veraz valeas apprehendere beatitudinē.

Qd̄ x̄itas intus loquitur sine strepitu ⁊ vox. *La. ij.*

Quere domine. quia audit seruus tuus. Seruus tuus ego sum. da mihi intellectū vt sciaz te stimōia tua. Inclia cor meū ī x̄ba oris tui fluat vt ros eloq̄z tuū. Dicebāt oī filij israel ad moysē: loq̄re nobis tu ⁊ audiemus. n̄ loq̄tur nobis dñs ne forte moriāur. Hō sic dñe nō sic oro. s̄ magis cū samule propheta hūiliter ac desiderāter obsecro. Loq̄re dñe qz audit su⁹ tuus. nō loq̄tur mihi moyses aut aliquis ex prophetis s̄ potius eū loq̄re dñe de⁹ inspirator ⁊ illūinator omnium p̄phetaz. qz tu sol⁹ sine eis potes me p̄fecte iuuere. illi at̄ siue te nihil p̄ficiēt. Possūt quidē x̄ba sonare s̄ spm̄ nō cōferūt. pulcherrime dicūt s̄ te tacente cor nō accedunt. Litteras tradunt. sed tu sensuz aperis

Mysteria proferunt. sed tu referas intellectū signatorū.
Mandata edicunt: sed tu iuuas ad perficiendū. Uiam
ostēdūt. sed tu confortas ad ambulādum. Illi foris m̄
agunt. sed tu corda instruis ⁊ illuminas. Illi exteri⁹ ri
gant. sed tu fecūditatē donas. Illi claimant verbis s; tu
audiri intelligentiā tribuis. Nō ergo loq̄e mibi moy
ses. sed tu dñe de⁹ meus eterna scribas. ne forte moriar
⁊ sine fructu eficiar. Si fuero m̄ foris admonitus ⁊ in
t⁹ non accensus ne sit mibi ad iudiciū verbū auditus
⁊ non factū cognitū nec amatū c: editū ⁊ uō seruatum.
Loquere igitur dñe qz audit seruus tu⁹. Verba enī vi
te eterne habes. loquere mibi ad q̄lēcūmq; aie mee cō
solationem ⁊ ad totū⁹ vite mee emendationē. tibi autē ad
gloriam ⁊ perpetuum honorē. Quod verba dei enī
būilitate sūt audiēda. ⁊ q; multi ea uō pōderāt. Ca. iij.

Udi fili mi verba mea. verba suauissima. omnē
a philosophorū et sapientum hui⁹ mundi sciētā
excedentia. Verba mea spirit⁹ et vita sunt nec
humāo sensu pensanda. Non sunt ad vana; cōplacē
tiā trahenda. sed in silentiō audiēda. et eū omni humi
litate atq; affectu magno suscipiēda et dixi. Beat⁹ est
quem tu erudieris dñe et de lege tua docueris cū vt in
tiges. ei a diebus malis et nō desoletur in terra. Ego in
quit dñs docui prophetas ab initio et vsq; nūc nō ces
so oibus loqui. sed multi ad vocem meā; surdi sunt et
duri. Stures mundum libenti⁹ audiunt quā deū. faci
l⁹ sequuntur carnis sue appetitum q̄z dei beneplacitū.
Promittit mund⁹ tēporalia et para. et seruitur ei auī
ditate magna. Ego promitto san ma et eterna et torpe
scunt mortaliū corda. Quis tanta cura mibi uoni om

nib⁹ seruit et obedit sicut mundo et dñs eius seruitur.
 Erubescet sydou ait mare. Et si causas queris audi qua
 re pro modica p̄benda lōga via currit 7 p̄ cetera vita
 vix a multis pes semel a terra leuat. Uile precūz que
 ritur. p̄ vno nūm̄ inuinate interdū turpiter litigat 7 pro
 vana re 7 parua p̄missione die noctuq; fatigari non ti
 met. Sed prob̄ dolor p̄ bōa in cōmitabili. pro p̄misio
 inestimabili. p̄ sūmo honore 7 gloria interminabili vel
 ad modicū fatigari pigritat. Erubescit ergo serue piger
 7 q̄rulose q̄ illi paratiorēs inueniunt ad perditionem
 q̄z ta ad vitaz. Gaudent illi simplicius ad vanitatē quam
 ta ad veritatē. Equidem a spe sua nonnūquā frustran
 tur sed p̄missio mea neminem fallit. nec confidentem
 mihi dimittit inanē. Quod p̄missi dabo. quod dixi im
 plebo. si tñ vsq; in finem fidelis in dilectione mea quis
 permanserit. Ego remunerator sum oīum bonoz 7 for
 tis p̄baroz oīū deuotoz. Scribe verba mea in corde
 tuo 7 p̄tracta diligenter. erunt. n. in tempore tentatiōis
 valde necessaria. Quod non intelligis cū legis. cogno
 sces in die visitatiōis. Dupliciter soleo electos meos visi
 tare. tēratiōe scz 7 cōsolatiōe. 7 duas lectiōes eis quotiz
 die lego. vnā increpādo coz vicia. alterā exhortādo ad
 virtutū incrementa. Quib; verba mea 7 spernit ea. habet
 qui iudicet eum in nouissimo die.

Oratio ad implorandum deuotionis gr̄as. Ca. iij.

Domine deus meus oīa bōa mea in es. Et quis
 ego sū vt audeā ad te loq̄. Ego suz pauperrim⁹
 seruulus tu⁹. 7 abiect⁹ vniculus multo paupe
 rior 7 cōreptibilior q̄z scio 7 dicere audeo. Admēto tñ
 dñe qz nihil sū. nihil habeo. nihilq; valeo. Tu solus bo

nus iustus et factus. tu oia potes oia p̄stas. oia imple.
solū peccatorē inanē relinquēs. Reminiscere miserationū
nū tuarū dñe. et imple cor meum gr̄a tua qui nō vis vacua
esse opa tua. Quō possum me tolerare in hac misera vi-
ta. nili me cōfortauerit misericordia et gratia tua. Noli
suertere faciē tuā a me. noli visitationē tuā plōgare no-
li cōsolationē tuā abstrahere ne fiat aia mea sicut terra
sine aq̄ tibi. Dñe doce me facere voluntatē tuā. doce me
corā te digne et humiliter cōuersari. qz sapia mea tu es.
q̄ veritate me cognoscis et cognouisti anteq̄ fieret mū-
dus. et anteq̄ natus essem in mundo.

Qd̄ in veritate et hūilitate corā Deo cōuersādū ē. Ca. v.

Gl̄i ambula corā me in veritate. et simplicitate
f cordis tui q̄re me sp̄. Qui ambulat corā me in
veritate intabit̄ ab incurtib⁹ malis et veritas li-

berabit eñ a seductoribus et a detractiōibus iniquorum.
Si veritas te liberauerit. vere liber eris et non curabis
de vanis hominum verbis. Dñe verū est sicut dicis ita q̄so
mecū stat. Veritas tua me doceat. ipsa me custodiat et
vsq̄ ad salutarē finē me cōducat. Ipsa me liberet ab oī
affectione mala et inordinata dilectiōe et ambulabo te-
cū in magna cordis libertate. Ego te docebo ait veritas
q̄ recta sūt et placita corā me. Cogita peccata tua cū di-
splicentia magna et meroze. et nunq̄z reputes te aliquid
esse pp̄ opa bōa. Reuera peccatores et multis passiōib⁹
obnoxius et iphicans. Ex te sp̄ ad nihil tendis et cito la-
beris. cito vinceris cito turbaris cito dissolueris. Non
habebis quicq̄z vnde possis gloriari. sed multa vñ te de-
bes iustificare. qz multo infirmitior es q̄z vales cōprehē-
dere. Nihil ḡ magnū tibi videat̄ ex oibus q̄ agis. nihil

grāde. nihil p̄ciosū et admirabile. nihil reputatiōe appa-
 reat dignū nihil altū. nihil vere laudabile et desidera-
 bile nisi qđ eternū ē placeat tibi sup oia eterna veritas
 displiceat tibi sup oia vilitas maxima tua. Nihil sic time-
 as. nihil sic vituperes et fugias sicut vitia et peā tua. q̄
 magis displicere debēt q̄z q̄libet rex dāna. Quidā non
 sincere corā me ambulāt. s; qđā curiositate et arrogan-
 tia duci volūt secreta mea scire et alta dei intelligere. se
 z suā salutē negligētes. **H**i sepe i magnas rētatiōes z
 pctā pp suā supbiā z curiositatē meis ad x̄sate labūt.
 Time iudicia dī expauesce irā oipotētis noli at discute
 opa altissimi: s; tuas iniquitates p̄scrutā. i q̄stis d̄liq̄sti
 z q̄z multa bōa neglexisti. qđā solū portāt suā deuotio-
 nē i libris: z qđā i imaginib⁹: qđā at i lignis exteriori-
 b⁹ z figuris: qđā bñt me i ore. s; modicū i corde. Sūt
 z alij q̄ intellectu illūinati z affectu purgati ad eterna sp̄
 ābelāt. d̄ terrēis grauit audiūt. necitatib⁹ nature dolē-
 ter īfuiūt. z bi lētiūt qđ x̄ritatis spūs loq̄r i eis q̄ docet
 eos terrēa d̄spicere z amare celestia. inū dñ negligēt. z
 celū tota die ac nocte d̄siderāt. De mirabili affectu dī

Enedico te p̄f celestis Cuius amatoris. Ca. vi.

b p̄f dñi mei ihu x̄pi: qz mei paup̄is dignat⁹ es
 recordari. **D**p̄ misericordiaz z d̄s tot⁹ solati-
 tiōis. grās ago tibi q̄ me i dignū oī solatiōe qñq; tua
 recreas solatiōe. **H**ndico te sp̄ z glorifico cū vnigēto
 filio tuo z sp̄n scō pacifico i secula seclor. **E**ya dñe deus
 amator scē me⁹ cū tu veneris i cor meū exultabūt oia
 interiora mea. **Z**u es gl̄ia mea z exultatio cordis mei tu
 spes mea z refugū meū i die tribulatōis mee. s; qz ad
 buc d̄bilis sū i amore z imp̄fect⁹ in x̄me. iō necesse ba

beo a te confortari ⁊ consolari. ppter ea visita me sepi⁹
⁊ instrue disciplinis scis. Libera me a passionibus ma
lis. ⁊ sana cor meū ab oibus affectionibus inordinatis
⁊ vitijs vt intus sanatus ⁊ bene purgatus apt⁹ efficiar
ad amandū. fortis ad patiendū. stabilis ad p̄seuerādū.
Magna res est amor. magnū oīo bonū. quod solū le
ue facit oē onero sū. ⁊ fert equaliter oē inequale. Nam
on⁹ sine onere portat. ⁊ omne amarū dulce ac sapidū
efficit. Amor iesū nobilis ad magna operāda impellit ⁊
ad desideranda semp̄ perfectiora excitat. Amor vult
eē sursum. nec vllis iusimīs reb⁹ retineri. Amor vult esse
liber ⁊ ab oī mundana affectione alienus. ne interius
eius impediatur aspect⁹ ne p̄ aliquod comodū tempora
le implicatiōes sustineat aut p̄ inecomodū succumbat.
Nihil dulci⁹ ē amore. nihil fortius. nihil altius. nihil la
tius. nihil iocūdius. nihil pleni⁹. nihil meli⁹ in celo ⁊ i
terra. qz amor a deo natus est nec pōi nisi in deo super
oīa creata requiescere. Amās volat currit. letatur liber
est ⁊ non tenet dat oīa p̄ oib⁹. ⁊ habz oīa in oibus. qz
in vno sūmo sup̄ omnia quiescit. ex quo omne bonum
fluit ⁊ procedit. Non respicit ad dona s; ad donantē se
cōuertit sup̄ omnia bona. Amor modum sp̄ nescit sed
super omne modum feruescit. Amor onus nō semel la
bores non repuat. plus affectat q̄z valet. de impossibili
tate non causatur. quia cuncta sibi posse ⁊ licere arbitra
tar. Valet igit̄ ad omnia ⁊ multa implet ⁊ effectui mā
cipat vbi nō amans deficit ⁊ iacet. Amor vigilat ⁊ dor
miēs n̄ dormitat. Fatigat⁹ nō lassat. artat⁹ n̄ artat ter
rit⁹ nō cōturbat. sed sicut vivat flāma ⁊ ardēs faeuula
tursū erūpit. sicureq; p̄rālit. Si quis amat nouit qd

hec vos clamer. Magnis clamor i aurib⁹ dei e. ipse. ar
 des affectus anime que dicit. Deus meu⁹ amor me⁹. tu
 totus meus z ego tuus. Dilata me in amore vt discā in
 teriora cordis ore degustā. q̄; suauē sit amare z i amo
 re liquefieri z natāre. Tenear amore vadens supra me
 pre nimio seruoze z stupore. Cantē amoris canticū. se
 quar te dilectū meū in altū. deficiat in laude tua anima
 mea inbilās ex amorē. Amē te plulq̄; me nec me nisi p
 pter te z oēs in te qui vere amāt te sicut iubet lex amo
 ris lucēs ex te. Est amor ycloz sincerus: pius locū dus
 z amenus fortis: patēs. fidelis. prudēs lōganimis. vi
 rilis z seipfū nunquā querēs. Ubi. n. seipfū aliquis q̄;
 rit: ibi ab amore cadit. Est amor circūspectus humilis
 z rectus: nō mollis. nō leuis nec vanis intēdcus reb⁹
 sobrius. castus. stabilis quietus z in cūctis sensibus cu
 stoditus. Est amor subiectus z obediēs prelatis. sibi vl
 lis z respectus. deo deuor⁹ z gratificatus cōfidēs z se
 p̄ sperās in eo ēt cuz sibi nō sapit deus qz sine dolore
 nō viuit in amore. Qui nō est parat⁹ oia pati z ad vo
 luntatē stare dilecti. nō ē dign⁹ amatoz appellari. Opz
 amantē oia dura z amara pp dilectū libēter amplecti.
 nec ob cōtraria accidētia ab eo deflecti. De p̄batiōe

Illuō es adhuc fortis veri amatoz. Ca. vli.

f z prudēs amatoz. Quare dñe. Qz pp inōdicā

prietatē deficiēs a cepit. z nimis auide cōsola

tionē q̄; is. Fortis amatoz stat in tentatiōibz. nec cal
 lidis credit psuasiōibz inimici. Sicut i p̄peris ci pla
 ceo. ita nec i aduersis displiceo. Prudēs amatoz nō taz
 donū amātis cōsiderat q̄; vātis amorē: Affectū poti⁹
 erēdit q̄; cēsū. z infra dilectū oia data ponit. Mobilis

amator non quiescit in dono. sed in me sup oē donus.
Non est ideo totū pditū. si quāq; minus bene de me vel
de sanctis meis sc̄tis q̄z velles. Affectus ille bōus dul
cis quē interdū p̄cipis. affectus gratie p̄sentis est ⁊ qui
dā p̄gustus patrie celestis. sup quo nō nīmīū in nitēdū
qz vadit ⁊ venit. Certare at̄ aduersus incidētes malos
si motus. Inggestionēq; spernere diaboli insigne ē vir
tutis ⁊ magni meriti. Nō ergo te p̄turbēt aliene fatalie
de quacūq; materia ingeste. Forte sua p̄positū ⁊ intē
tionē rectā ad deū. Nec est illusio q̄ aliquā in excessū su
bito raperis ⁊ statim ad ineptias solitas cordis reuerte
ris. Illas. n. inuite magis pateris q̄z agis. ⁊ q̄z diu di
splicent ⁊ reuiteris. meritū est ⁊ nō pditio. Sc̄ cito q̄ an
tiquus inimicus oio nitit̄ ipedire desiderii tuū i bono
⁊ ab oī deuoto exercitio euacuare. a sanctorū. s. cū a
pia passiōis mee in memoria. a peccatorū vtili recordatōe
a p̄prij cordis custodia. ⁊ a firmitate p̄posito p̄ficiēdi in
virtute. Multas malas cogitatiōes ingerit vt tediū ti
bifaciat ⁊ honozē. vt ab oratiōe reuocet ⁊ sacris lectōe.
Displicet sibi b̄. humilis cōfessio ⁊ si posset a cōmunitate
cessare faceret. Nō credas ei neq; cures illū. s; sept̄ ibi
deceptiōis terēderit laqueos. Sibi ip̄ura cū mala iuge
rit ⁊ imūda. dicito illi. Uade imunde spiritus erubesc
miser. valde imundus es tu qui talia iſers aurib; meis.
Discede a me seductor pessime. nō habebis in me pare
vllā. s; ielus mecū erit tanq; bellator sortis. ⁊ tu stans
cōfusus. Malo potius mori ⁊ omnē penā subire q̄ tibi
cōsentire. Tace ⁊ obmutescce. nō audia te amplius. s;
mibi plures in oliris molestias. Dñs illuminatio mea
⁊ sal⁹ mea. quē timebo. Dñs p̄tector vite mee a. quotre

pidabo. Si consistat aduersum me castra. non timebit cor
meum. Dominus adiutor meus. et redemptor meus. Certa
tanquam miles bonus. et si interdum ex fragilitate eor
ruis. resume vires fortiores prioribus. confidens de amplior
gratia mea et multum precauere a vana complacentia et su
perbia. Propter hoc multi in errorem ducuntur et in ce
citatem pene incurabilem quandoque labuntur. Sit tibi
in cautelam et perpetuam humilitatis ruina hec super
borum de se stulte presumendum.

De occultanda gratia sub humilitatis custodia. Ca. viij.

Alii vultus est tibi et securius deuotionis gratiam

abscondere nec in alium te efferre nec multum ide
loquere neque multum poterare. sed magis temetipsum

despicere et tanquam in digno datam timere. Non est bene af
fectio tenacius inherendum. quam citius potest mutari in iram.

Cogita in gratia quam miser et inops esse soles sine gratia. Nec

in eo nisi spiritualis vite profectus cum solatio habue
ris gratiam sed cum humiliter et abnega te patienterque tuleris

eius subtractionem. ita quod tunc ab orationis studio non torpe
as. nec reliqua opera tua ex usu facienda omnino delabi permittas.

sed sicut melius poteris et intellexeris libenter quod in te

facias. nec propter ariditatem seu anxietatem mentis quam seris

totaliter negligas. Multi enim sunt qui cum non bene

his successerit. statim impatientes fiunt aut desides. Non

minimè semper est in potestate hominis via eius. sed dei est

parere et consolari quando vult. et quantum vult et cui vult.

sicut sibi placuerit. et non amplius. Quidam incauti pro

pter deuotionis gratiam seipsos destruxerunt quia plus

agere voluerunt quam potuerunt non pensantes sue par

uitatis mensuram. sed magis cordis affectu sequentes quam

mensuram.

rationis iudicium. 7 qz maiora presumpserunt quam deo placitum fuit ideo gratiam cito perdidērunt. Facti sunt inopes 7 viles relictī: qui in celū posuerūt nidum sibi vt humiliati 7 depauperati discant nō in alis suis volare sed sub pennis meis sperare. Qui ad hoc non faciunt: ipe rici in via domini: nisi cōsilio discretōrum se regant: facillime decipi possunt 7 elidi. Quod si suū sentire magis se qui quaz alijs exercitatis credere volunt: erit eis periculosus exitus: si tñ retrahi a proprio cōceptu non voluerint. Karo sibiip̄s sapiētes ab alijs regi humiliter patiūt. Melius ē modicū sapere cū humilitate 7 parua intelligentia: quaz magni scientiarū thesauri: cū vana complacencia. Melius est tibi min⁹ habere q̄z multū vnde posses superbi. Nō satis discrete agit qui se totū letitie tradit, obliuiscēs pristina inopie sue. 7 casti animo ris domini: qui timet gratiā oblatam amittere. Non est satis virtuose sapit. qui tēpore aduersitatis 7 cuiusquaz granitatis nimis desperare se gerit 7 minus fidenter d̄ me q̄z oportet. recogitat ac sentit. Qui tēpore pacis nimis securus esse voluerit. sepe tēpore belli nimis dolere 7 formidolosus reperiet. Si scires semp̄ humilis 7 modicus in te permanere. nec nō spiritū tuū bene moderare ac regere. non incederes tam cito in periculū 7 offensam. Consiliū bonū est. vt seruois spū concepto mediteris quid futurū sit abscedēte lumine. Quod dū prigerit. recogita 7 denno lucē posse reueri. quā ad cautelā tibi. mihi autē ad gloriā. ad tēpus subtrahi. Utilior ē. n. sepe talis. p̄batio q̄z si semp̄ p̄spera. p̄ tua haberes voluntate. Nā merita nō sunt ex hoc estimāda si quis plures vitiōes aut cōsolatiōes habeat. vel si pitus sit in scripy

turis aut in altiori ponat gradum, sed si vera fuerit humilitate fundatus, et diuina charitate repletus, si dei honorem pure et integre sequeretur si seipsum nihil reputet et in veritate despiciat atque ab alijs et despici et humilia rimagis gaudeat quam honorari.

De vili estimatione superius in oculis dei. **Cap. ix.**

Quorum ad dominum meum cum sim pulvis et cinis.

I Si me amplius reputaues, ecce tu stas pro me: et dicunt testimonium verum iniquitates mee nec possum respondere. Si autem me vilificaues et ad nihil reducere et ab omni propria reputatione defecero atque sicut super puluerizauero, eris mihi propicia gratia tua, et victima cordi meo lux tua, et omnis estimatio quam uolueris minima in valle nihil etatis mee submerget et peribit in eternum. Ibi ostendes me mihi quid super quid fui, et de quo ueni quod nihil et nesciui. Si mihi ipsi relinqueris, ecce nihil et tota infirmitas. Si autem subito me respexeris statim fortis efficior et nouo repleor gaudio. Et mirum valde quod sic repetere subleuor, et tam benigne se te complector, qui proprio potere semper ad unum sero. Facis hoc amor tuus gratis prouidens me et in tam multis subueniens necessitatibus, a grauius quam quod custodis me periculis et ab innumeris ut uere dicam eris pietas malis. Me siquidem male amando me perdidisti et te solus credo et pure amando me et te pariter inueni, atque ex amore, profudius ad nihilum me redegit. Quod tu o dulcissimi me facis mecum supra meritum, oculus, et supra id quod sudeo sperare vel rogare. Benedicentis sis deus meus quod ego omni bus bonis sum indignus, tua enim nobilitas et infinita bonitas nunquam cessat benefacere et ingratis et longe a te aduersis. Conuerte nos ad te ut simus grati, humiles et

Denoti. qz solus nra tu es. virtus z fortitudo nostra.
Qd oia ad deū sicut ad finē vniū sūt referēda. *Cap. x.*
Nō ego debo eē finis tu^s suprem^{us} et vltimat^{us}
f si vere desideras cē brūs. Ex hac itētōe purifi
cabit^{ur} affect^{us} tu^s sepi^{us} ad seipsū z ad creaturas
male incuruat^{ur}. Nā si teipsuz i aliq̄ queris statū in te dñi
cis z arescis. Dia ḡ ad me principaliter referas. qz ego
suz qui oia dedi. Sic singula cōsidera sicut ex sūmo bo
no manātia. z ideo ad me tāqz ad suā originē cūcta sūt
reducēda. Ex me pusillus z magn^{us} paup^{er} z dives tāqz
ex fonte vltio aquā hauriūt viuā. z qui mihi spōte z libe
re deserniūt. gratiā pro grā accipiūt. Qui autē ex me vo
luerit gloriari vel i aliquo priuato bono dlectari nō sta
biliet^{ur} in x̄o gaudio neqz in corde suo dilatabit^{ur}. s; mul
tipliciter impediet^{ur} z angustabit^{ur}. Nihil ḡ tibi de bono
ascribere debes. nec alicui hoi x̄tutē attribuas. sed totū
da deo. sine q̄ nihil hz bō. Ego totū dedi ego totū reba
bere volo. z cū magna districtōe grāz actiōes requiro.
Nec ē x̄itas q̄ fugat gloriē vāitas. Et si intrauerit cele
stis gratia z vera charitas non erit aliq̄ inuidia nec cō
tractio cordis. neqz priuatus amor occupauit. Vincit
enim oia diuina charitas. z dilatat oēs aīe vires. Si re
cte sapias in me solo gaudebis in me solo sperabis qz ne
mo bonus nisi solus deus. qui ē sup omnia laudādus z
in omnibus benedicēdus.

Quod spero mūdo dulce est suire deo. *Cap. xi.*

Uñ iterū loquor dñe z nō filebo. dicā in auri
n bus dei mei. dñi mei z regis mei qui ē in excel
lo. O quam magna multitudo dulcedinis tue
dñe. quā abscondisti timētibz te. Sed quid es amātib^{us}

quid toto corde tibi seruiētibus. Vere ineffabilis dulce
do p̄templatiōis tue. quā largiris amātibus te. In hoc
maxime ostēdisti dulcedinē charitatis tue. qz cum nō
essem fecisti me. 7 cū errarē lōge a te reduxisti me vt ser
uire tibi. 7 precepisti vt diligā te. O fons amatoris per
perui quid dicas de te quō potero tui obliuiscī. qui mei
dignatus es recordari. Etia postqz cōtabui 7 perii. feci
sti vltra omne spem misericordiā cū seruo tuo. 7 vltra
omne meritū gratiā 7 amicitia exhibuisti. Quid retri
buā tibi pro grā ista. Non. n. oibus datū ē vt oibus ab
dicatis seculo renunciēt 7 monasticā vitam assumant.
Nunquid magnum ē vt tibi seruiā cui ois creatura sui
re tener. Non magnum mihi videri d; seruire tibi. sed
potius hoc mihi magnū 7 admirādum apparet q̄ tam
pauprē 7 indignum dignaris in seruū recipere 7 dile
ctis seruis tuis adiunare. Ecce omnia tua sunt qui ha
beor vnde tibi seruiō. Verum tamen vice versa tu ma
gis mihi seruis quā ego tibi. Ecce celum 7 terras que
in ministerio hoīs creasti p̄esto sunt 7 faciūt quotidie
quecunque mandasti. Et hoc parū est quin etiā ange
los in ministerio hominis creasti 7 ordinasti. Tran
scendit autē hec omnia quia tu ipse seruire homini di
gnatus es 7 reipsum ei daturum promisisti. Quid da
bo tibi pro omnibus istis milibus bonis. Utinam pos
sem tibi seruire cunctis diebus vite mee. utinam vel
vno die dignum seruitum exhibere sufficirem. Vere
tu es dignus omni seruitio. omni honore 7 laude eter
na. Vere dominus meus es. 7 ego pauper seruis tu⁹
qui totis viribus teneor tibi seruire nec vnquam in
laudibus tuis obreo fastidire. Sic volo. sic desidero 7

quicquid mihi deest tu digneris supplere. Magnus
honor magna gloria tibi fuisse et omnia propter te continere
Habebunt enim gratiam magnam qui sponte se subiecerunt
tue sanctissime fuituri. Inuenient suavissima; sancti spi-
ritus consolationem consequentur magnam cordis liber-
tatem. qui vitam pro nomine tuo ingrediuntur vitam et om-
nem mundanam neglexerint curam. O grata et iocunda dei
fuitus quam homo veraciter efficitur liber et sanctus. O sacer-
dotis status religiosi famulus qui hominem angelis reddit
equalem. deo placibilem demonibus terribilem. et cum
fidelibus commendabilem O amplectendum et sem-
per optandum futurum. quo summum promeretur bonum
et gaudium acquiritur sine fine mansurum.

Quod desideria cordis examinanda sunt et moderanda.

Illi oportet te adhuc multa addiscere. (Cap. xij)

f. que necdum bene didicisti. Que sunt hec domine

Ut desiderium tuum ponas totaliter secundum bene-
placitum meum; et tuipsum amator non sis. sed mee
voluntatis cupidus amator et emulatoz desideria te se-
pe accendunt et vehementer impellunt. sed considera an
propter honorem meum. an propter tuum commodum
magis monearis. Si ego sum in causa bene contentus eris.
quodcumque ordinavero. Si autem de proprio consilio aliquid
latet. ecce hoc est quod te impedit et grauat. Caue ergo ne
nimium imitaris super desiderio preconcepto me non
consulto. ne forte postea peniteat et displiceat quod pri-
mo placuit. et quasi pro meliore celasti. Non enim om-
nis affectio que videtur bona statim est sequenda. sed
nec omnis contraria affectio ad primum fugienda. Ex-
pediit interdum refrigeratione vti etiam in bonis studiis.

z desideria. ne per importunitatē mentis distractionē incurras. ne alijs per indisciplinacionē scandalum generes vel etiā per resistentiam aliorum subito turberis z corruas. Interdum vero oportet violentia uti z viriliter appetitui sensitivo contraire. nec aducere quid velit caro z quid nō velit sed hoc magis satagere ut subiecta sit etiā in nolens spiritui et tādū castigari debet z cogi fuituti subesse donec parata sit ad omnia. paucisq; cōtēnari discat. in simplicibus delectari. nec cōtra aliqđ incōueniens murmurare. De informatiōe patientie z luctamine aduersas cōcupiscentias. Cap. xiiij.

Domine dñe deus ut audio paciētia ē mihi valde necessaria. multa enim in hac vita accidunt contraria. Nam q̄litercūq; ordinauero de pace mea. nō potest esse sine bello z dolore vita mea. Ita est filij. Non autē volo te talem querere pacē q̄ tentationibus careat aut contraria nō sentiat. sed tunc etiā est mare te pacem inuenisse cū fueris varjjs tribulationib; exercitatus z in multis contrarietatibus p̄batur. Si dixeris te non multa posse pati quō tūc sustinebis ignē purgatorij. De duobus malis semper minus malum ē eligendum. Ut ergo cetera futura supplicia possis euadere. mala p̄sentia studeas. p̄ deo eq̄nimit̄er tolerare. An putas q̄ hoīes seculi huius nihil aut parum patiātur. Nec hoc inuenies etiā si delicatissimos quesieris. Sed habent inquis multas delectationes z pprias sequuntur voluntates. ideoq; paz ponderant suas tribulationes. Esto q̄ ita sit ut habeant quicquid voluerint. sed q̄zdiu putas durabit. Ecce quēadmodū fum; deficient abūdatēs in seculo z nulla erit recordatio p̄te

ritoz gaudioz. S; cū ad hec viuūt nō sine amaritudi-
ne ⁊ tedio ac timore in eis dēscūt. Ex eādē nanq; re vñ
delectationē cōcipiūt sibi inde doloris penā frequēter
recipiūt. Iuste illis sit. ⁊ q; inordinate delectatiōes que-
rūt ⁊ sequūtur. uon sine amaritudine ⁊ confusiōe eas
expleāt. Q; breues. q; false. q; inordinate ⁊ turpes
oēs sūt. Verūtamē pre ebrietate ⁊ cecitate nō itelligūt
s; velut muta aialia pp modicū corruptibilis vite delec-
tamētū mortē aie incurrūt. Tu ḡ sūt post cōcupiscētiās
tuas nō eas ⁊ a volūtate tua auertere. Delectare i' dño
⁊ dabit tibi petitiōes cordis tui. Etenī si veraciter vis
delectari ⁊ abūdāti⁹ a me solari. ecce i' p̄tēpū oīz; mū-
danoz ⁊ in abscissiōe oīz; infimaruz delectationū erit
benedictio tua. copiosa rediet tibi cōsolatio. Et quāto
pl⁹ te ab oī creaturarū solatio subtraxeris. tanto i' me
suauiores ⁊ potētiōres cōsolatiōes iuenies. S; p̄ non
sine quadā tristitia ⁊ laborē certaminis ad has p̄iges.
Obstiter molita cōsuetudo. s; meliori cōsuetudie deuin-
ces. Remurmurabit caro s; feruore spūs refrenabitur.
Instigabit te ⁊ exacerbat spēs untiq; s; ofone su-
gabit. insup ⁊ labore velli aditus ei magnus obstruet.
De obediētia bñilis subdit ad exēplū xp̄i. **Ca. xliij.**

Ilī q; se subtrahēt nirit ab obediētia. ipse se sub-
f trahit a gratia. Et qui querit habere priuata
amittit cōmunia. Qui non libenter. ⁊ sponte
suo superiori se subdit. signum est q; caro sua nec dum
perfecte sibi obedit. sed sepe recalcitrat ⁊ inurinat.
Disce ergo celeriter superiori tuo te submittere. si carnē
propriam optas subiugare. Citius. nāq; exterius viciū
inimicus. si interior homo non fuerit deuastatus. Hō

est molestior et peior anime hostis quam tu ipse tibi non bene concordans spiritui. **Op. 3. n.** verum te assumere tui ipsi contemptum si vis prevalere adversus carnem et sanguinem quia adhuc nimis inordinate te diligis. ideo plene te resignare aliorum voluntati trepidas. Sed quod magnum tu quod pulvis es et nihil. si propter deum te subdis homini. quam ego omnipotens et altissimus quod cuncta creavi ex nihilo me homini. propter te subieci humiliter. Factus sum omnium humillimus et infimus ut tua superbia mea humilitate vinceret. Disce obtinere perare pulvis. disce te humiliare terra et limus et sub omnium pedibus incurare. disce voluntates tuas frangere et ad omnium subiectionem te dare. Exardesce contra te nec patiaris tumorem in te vivere. sed ita subiectum et parvulum te exhibe. ut omnes super te ambulare possint et sic limum platearum concalcare. Quid habes homo inanis concqueri. Quid lordide peccator potes contradicere exprobrantibus tibi qui torrens deum offendisti. et torrens infernum metuisti. Sed pepercit tibi oculus meus. quia preciosa fuit anima tua in conspectu meo ut cognosceres dilectionem meam et gratus semper beneficiis meis existeres. et ad veram subiectionem et humilitatem te iugiter dares. patienter quem proprium contemptum ferres. De occultis dei iudiciis considerandis ne extollamur in bonis. **Cap. xv.**

Attonas sunt me iudicia tua domine. et timore extremo in re concutis omnia ossa mea. et expauescit anima mea. valde. **Sio** attonitus et psidero quia celi non sunt mundi in conspectu tuo. **Si** angelis reperisti puritatem nec tamen pepercisti: quod fiet domine me. cecidit stelle domine celo et ego pulvis quod prosumo. Quorum opera videbantur laudabilia ceciderunt ad istum et quod concedebat panem angelorum vidi siliquis dlectari porcorum

Nulla est q̄ factitas. si manū tuā dñe retrahaa. Nulla
 sapiētia p̄dest si gubernare desistas. Nulla iuuat forti
 tudo si p̄seruare oelinas. Nulla secura castitas. si cā nō
 p̄iegas. Nulla ppria p̄dest custodia si nō adsit ina sa
 cra vigilātia. Nē relictū mergimur z p̄imus uisitati nō
 uiuim⁹ z erigimur. Instabilis q̄ppe iumus s; p̄ te p̄fir
 mamur. tepescim⁹ s; a te accēdumur. **D** q̄; humiliiter z
 obiecte mihi de me ipso sentiēdu; ē. q̄; nihil p̄dēdu; si
 quid bonuz uideo; habere. **D** q̄; p̄funde me submittere
 d̄beo sub abyssalibus iudicijs tuis oñe. vbi nihil aliud
 me eē inuenio q̄; nihil z nihil. **D** p̄odus imēsum o pe
 lagus intrāsnatabile. vbi nihil de me reperio q̄; in toto
 nihil. Ubi est q̄; latebra glorie. vbi p̄fidentia de gloria cō
 cepta. Abfota ois gloria uana in p̄funditate iudicioꝝ
 tuoz sup me. **Q**uid est ois caro in cōspectu tuo. **N**un/
 quid gloriabit lutum q̄; formantē se. **N**uō. p̄t erigi va
 niloquio. cuius cor in uitate subiectuz est oeo. **N**ō cui
 totus mund⁹ erigeret quē sibi subiecit uitas. nec oium
 laudantiū ore mouebit qui totam spē suam in deo fir
 mavit. **N**ā z ipsi qui loquūtur ecce oēs nihil; z deficiēt
 cū sonitu r̄borū. **U**eritas aut̄ dñi manet in eternum.
Qualiter standum sit ac oicēdum in oī re desiderabil.

Ili si dicas i oī re: Dñe si tibi placitū (*La. xvi.*

f fuerit fiat h̄ ita. Dñe si sit bonoz tu⁹ fiat in no
 mine tuo h̄. Dñe si mihi uideris expedire z ui
 le esse pbaueris tūc da mihi hoc uti ad honozē tuū s; si
 mihi nociū; fore cognoueris nec aie mee saluti p̄desse
 aufer a me tale desiderū. **N**ō. n. oē desiderū a spū sanz
 cto est et si hoc uideat rectū aut bonū. **D**ifficile est. p̄ ve
 ro iudicare an spūs bonus aut alienus te ipellat ad de

siderandū h̄ vel illud: an etiā ex pprio mouearis spū.
 Multi in fine sunt decepti qui p̄ bono spū videbant̄ in
 ducci. Igit̄ sēp cū timore dei z cordis humilitate deside
 randū ē z petēdū quicquid desiderabile mēri occurrit
 maximeq; cū ppria resignatōe mibi totū cōmittēdū ē
 atq; dicēdū. Dñe tu scis q̄liter meli⁹ ē, fac hoc vel illud
 licet volueris. Da qđ vis z quāntū vis z qñ vis. Fac me
 cū sicut scis. z sicut tibi magis placuerit z maior bonoz
 iuus fuerit. Donec me vbi vis. z libere age mecū in oib⁹
 In manu tua ego sum. Gyra z reuerſa me per circuitū.
 Eri ego tuus p̄tus ad omnia. qm̄ non desidero
 mibi vivere. sed tibi vti in dignē z perfecte.

Oratio p̄ benedictio dei perficiendo. Cap. xvij.

C Daccede mibi bēignissime iesu gr̄a; tuā vt me
 cum sit z mecū laboret inecumq; vsq; in fine;
 p̄seueret. Da mibi ip̄ desiderare z velle qđ tibi
 magis acceptū z charius placet. Tua volūtas mea sit
 z mea volūtas tuā seq̄tur sēp z optime ei recordet. Sic
 mibi vnū velle z nolle iccū nec aliud posse velle aut nol
 le nisi qđ vis z nolis. Da mibi oib⁹ mori q̄ in mūdo
 sunt z p̄pter te amare cōteuini z nesciri in h̄ seculo. Da
 mibi sup̄ oia desiderata in te quiescere. z cor meuz in te
 pacificare. Tu vera pax cordis tu sola requies. ex te oia
 sunt dura z inquieta. In hac pace in idipsum hoc ē in
 te vno sūmo z eterno bono dormiā z requiescā Amē.

Qđ vix solatiū in solo deo est req̄rēdū. Cap. xvij.

Quid desiderare vel cogitare possis ad so
 q latū meū nō h̄c expecto sed in postez. Qđ si
 oia solatia mūdi sol⁹ habere z oibus delitijs
 frui posse certū ē qđ diu durare nō possent. Un̄ nō po

teris anima meã plene cõsolari nec pfecte recreari: nisi
in deo cõsolatore pauperũ 7 susceptore humilium. Ex
pecta modicũ aia mea: expecta diuinũ pmissũ 7 ha
bebis abũdantiã oiuũ bonorũ in celo. Si nimis inordi
nate sita appetis p̄sennia. p̄des eterna 7 celestia. Sint
tpalia in vsu eterna in desiderio. Nõ potes aliq̄ bono
tpali satiari. qz ad hec fruẽda nõ es creata. Etia; si oia
bõa creata hẽs nõ posses eẽ felix 7 beata. s; in deo qui
cũcta creauit. tua beatitudo tua 7 felicitas cõsistit. nõ q̄
lis v̄r 7 laudat a stultis mũdi amatoribus. s; q̄lẽ expe
ctat bõi xpi fideles 7 p̄gustãi iterdũ spũales ac mundi
corde. quorũ p̄uersatio ẽ i cclis. Tanũ ẽ 7 breue oẽ bu
manũ solatiũ. Beatũ 7 vez solatiũ qd̄ i tus a v̄itate p
cipit. Deuot̄ bõ vbiq; scẽ fert cõsolatorẽ suũ iesu; 7
v̄r ad cã. Adesto mihi dñe iesu i oĩ loco 7 ipe. Nec mi
hi sit cõsolatio libẽter velle carere oĩ hũano solatio. Et
si tua defuerit cõsolatio. sit mihi tua volũtas 7 iusta. p
batio. p̄ sũmo solatio. Non enim in perpetuum irasce
ris neq; in eternum cominaberis.

Quod ois sollicitudo in deo ponẽda est. Cap. xix.

Illissime teccũ agere qd̄ volo. ego scio qd̄ expedi
at tibi. Tu cogitas vt bõ i multis s̄eris sicut ti
bi hũan̄ suadet affectus. Dñe vez ẽ qd̄ dicis.
Maior ẽ sollicitudo tua. p me q; ois cura quã ego pos
sũ gerere. p me. N̄ imis. n. cãliser stat q̄ nõ. p̄icit oẽm
sollicitudinẽ suã i te. Dñe dum mō volũtas mea recta 7
firma ad te p̄maneat fac de me quicqd̄ tibi placuerit.
Nõ. n. p̄t eẽ nisi bonũ quicqd̄ d̄ me feceris. Si me vis
eẽ i tenebris. sis b̄ndictus. 7 si me vis eẽ in luce. sis irex
b̄ndictus. Si me dignaris cõsolari sis benedictus. 7 si

me vis tribulari. eque sis sp̄ b̄ndictus. Fili sic op̄ te sta
 re si mecū desideras ābulare. Ita p̄mptus ōbes eē ad
 patiēdū sicut ad gaudēdū. Ita libēter debes eē in ops ⁊
 paup̄ sic plen⁹ ⁊ diues. Dñe libēter patiar p̄ te quicqd
 voveris veni sup̄ me. Indifferēter volo de manu tua
 bonū ⁊ malū dulce ⁊ amay. letū ⁊ triste suscipe. et p̄ oi
 bus mihi cōtingētibz gr̄as agere. Custodi me ab oi
 pcō. ⁊ nō timebo mortē nec infernū. dū nō in eteruuz
 me nō p̄cias nec deleas me ō libro vite. nō mihi no
 cebit quicquid venerit tribulationis super me.

Q̄d̄ t̄ples in isie xp̄i exēplo eq̄nimit̄ sūt ferēde. L. xx.

Ili ego descēdi de celo p̄ tua salute suscepi tu

f as misias n̄ necessitate s̄ charitate trahēte. vt
 patiētiā disceres et t̄pales misias nō indignā

tur ferres. Nā ab hora ori⁹ mei vsq̄ ad exitū in cruce
 nō defuit mihi tolerātia doloris. defectū rez t̄paliū
 magnū habui in ultas q̄rimonias de me frequēter audi
 ui. cōfusions et opprobria benigne sustinui. p̄ b̄nificijs
 i gratitudinē recepi. p̄ miraculis blasphemias. p̄ doctri
 na rep̄b̄sōes. Dñe qz fuisti patiēs in vita tua in h̄ ma
 xime iplēdo p̄ceptū p̄fis tui. Dignū est vt ego infellus
 peccator scōz voluntatē tuā patiēter uie sustineā. et do
 nec ipse volneris om̄s corruptibilis vite p̄ salute mea
 portē. Nā et si onerosa sentit̄ p̄sens vita. facta est tñ iā
 p̄ gr̄as tuā valde meritoria. atqz exēplo tuo et sanctorū
 tuorū vestigijs infirmis tolerabilior ⁊ clarior. s̄ ⁊ mul
 to magis p̄solatoria q̄z olim in lege veteri fuerat cū por
 ta celi clausa p̄sisteret ⁊ obscurior eēt via videbat̄ qñ taz
 pauci regnum celorum querere curabant. s̄ neqz qui
 tūc iusti erāt ⁊ saluandi ante passionē magz et sacre mor
 tis debiles celeste regnuz potesant introire. Quantas

tibi gr̄as teneor referre q̄ rectā et bonā viam dignatus
es mihi et cunctis fidelibus ad eternū regnū tuū ostē
dere. Nā vita tua via nr̄a et p̄ sanctā p̄sentiā ambula
mus ad te qui es corona nr̄a. Nisi tu nos p̄cessisses et
docuisses. quis sequi curaretur. Deu quāti retroq̄ ma
nerēt nisi tua p̄clara exēpla inspicerēt. Ecce adhuc te
pescimus auditis tot signis tuis et doctrinis. quid fie
ret si t̄m lumen ad sequendum te non haberemus.
De tolerātia iniuriarū et q̄s verus patiens p̄bet. Ca. xxi.

Quid est q̄ loqueris fili. Cessa cōqueri. Cōsi
dera meā et aliorū sanctorū passiōē. Nōdum
v̄sq̄ ad sanguinē restitisti. Parus est q̄ tu pa
tris in cōparatione corū qui tam multa passi sunt tā for
titer tentati tā grauit̄er tribulati. tam multipliciter pro
bati et exercitati. Oportet te igitur aliorū grauiora ad
mentē reducere. vt leuius feras tua minima. Et si tibi
minima non vidētur. vide ne et hoc tua faciat in paciē
tia. Siue t̄m parua siue magna sunt stude cuncta paciē
ter ferre. In quanto melius te ad patiendū disponis. tan
to sapientius agis. et amplius p̄mereris. et feres leui
sio et vsu ad hoc nō segniter paratis. Nec dicas nō va
leo hoc ab hoīe tali pati. nec huiuscemodi mihi patien
da sunt graue. n. intulit dānus et ip̄operat mihi q̄ nun
q̄ cogitauerā. sed ab alio libenter patiar et sicut patien
da videro. Insiptens est talis cogitatio q̄ virtutē paciē
tie nō cōsiderat. nec a quo coronāda erit sed magis per
sonas et offensas sibi illatas p̄pendit. Nō est verus pa
tiens qui nō vult pati nisi quantū sibi visum fuerit et a
quo sibi placuerit. Ter^o at̄ patiens nō aitēdit a quo ho
mine. vtrū a p̄lato suo an ab aliquo equali aut inferiori

utrum a bono et sancto viro. vel a pueris et indigno exeret
 ceat sed indifferenter ab omni creatura quantumcumque et quotiens
 enscumque ei aliquid aduersi acciderit. totum hoc gratanter
 de manu dei accipit et ingens luctum reputat. quia nihil
 apud deum quantumlibet paru. pro deo in passum poterit sine me
 rito transire. Esto igitur expeditus ad pugnam si vis habere
 victoriam. Sine certamine non poteris venire ad patientie
 coronam. Si pati non vis recusas coronari. si autem coronari
 desideras. certa utiliter sustine patienter. Sine labore
 non redit ad requiem. nec sine pugna puenis ad victorias.
 Fac mihi domine possibile per gratiam quod mihi impossibile est per
 naturam. Tu scis quod modicum possum pati et cito deijctor le
 ui exurgente aduersitate. Efficiat mihi quilibet exercitatio
 tribulationis pro nomine tuo amabilis et optabilis. nam pati et
 verari pro te valde salubre est anime mee. De professione
 proprie infirmitatis. et huius vite miseris. **L. xii.**

Confiteor aduersum me iusticiam meam. confitebor
 tibi domine infirmitatem meam. Sepe pua res est que me
 deijcit et contristat. Propono me fortiter acturum
 sed cum modica tetatio venerit magna mihi fit angustia.
 Valde vilis quicquid res est vni grauis tetatio pronenit. et
 dum puto me aliquantulum tantum cum non setio. inuento me non
 nunquam pene dimictum ex leui flatu. Vide ergo domine humilitatem me
 am et fragilitatem tibi vndique notam. Miserere mei et eripe
 me de luto ut non infigar. non permaneam venice versus quaque.
 Hoc est quod me frequenter reuerberat et coram te confudit quod
 tantalabilis sum et infirmus ad resistendum passionibus. Et si non
 oio ad confessionem trahit. tamen mihi est molesta et grauis est
 eorum infectatio. et tedet valde sic quotidie viuere in lite. Ex
 hic nota fit mihi infirmitas mea quod multo facilius irruunt

abomināde sp̄ fātalie q̄z discedūt. Utinā fortissime
de israel zelator aiaz̄ fidelīū respicias serui tui labozē
7 doloze. assistasq; illi oībus ad q̄cūq; p̄terit. Robo
ra me celesti fortitudine. neque vetus hō misera caro
spiritui necdū plene subiecta valeat: dñari aduersus q̄z
certare oportebit q̄z diu spiratur in hac vita miserīma.
Nen̄ q̄lis ē bec vita vbi nō desūt tribulatiōes 7 mise
rie. vbi plena laqueis 7 hostib⁹ sunt dia. Nā vna tribu
latiōe seu rētatiōe recedēte alia accedit: s; adhuc priore
durāte cōslicti alij plures supervenerūt 7 insperate. Et
quō pōt amari vita habēs tātas amaritudines 7 tot lu
bicca calamitatib⁹ 7 miserijs. Quō ēt dñi vita tot gene
rās mortes 7 pestes. 7 tñ amat 7 delectari in ea a mul
tis querit. Reprehēdit frequēter mūdus q̄ fallax sit 7
vanus. nec tñ facile relinquit cū p̄cupiscētie carnis do
minant. S; alia trabūt ad amādū. alia ad cōtēnendū.
Trabūt ad amorē mūdi desiderij carnis. desiderium
oculoz 7 superbia vite. s; peū ac miserie seq̄ntes ea odi
uz mūdi pariūt 7 tediū. S; vicit prob doloꝝ delectatio
p̄uamēte mūdo deditā. 7 esse sub se lib⁹ delicias repu
tat qz del suauitatē 7 iternā virtutis amēitatē. nec vidit
nec gustavit. Qui ar̄ mūdū p̄fecte cōtēnunt 7 deo viue
re sub sancta disciplina studēt. isti diuinā dulcedinē ve
ris abrenunciātib⁹. p̄missā nō ignorāt. 7 quā grauiter
mundus errat et varie fallit vident.

Qd̄ in deo sup̄ oia bōa et dōa requiescēdū ē: *La. xxiij.*

Uper oia et in oībus requiesce aīa mea in dño
f sp̄ qz ipse est sanctorū eterna requies. Da mihi
dulcissime et amantissime iesu in te super oēm
creaturā req̄lescere. sup̄ oēs. salutē et pulchritudinē. sup̄

omnes gloriā et bonorē. super omnem potentiam
 et dignitatem. super omnem scientiam et subtilitatem:
 super omnes diuitias. et artes super omnem leticiam
 et exultationem. super omnem famam et laudem. super
 omnes suauitatem et consolationem. super omnē spem
 et promissionem. super omne meritum et desiderium. sup
 oia dona et munera quae potes dare et infundere: super oē
 gaudium et iubilationem quam potest mens capere et senti
 re. Denique super oēs angelos et archangelos. et super oēs
 exercitū celi. super oia uisibilia et inuisibilia et super om
 ne quod tu deus meus non es. quia tu deus meus super
 omnia optimus es. tu solus altissimus. tu solus poten
 tissimus. tu solus sufficientissimus et plenissimus. tu
 solus suauissimus et solatiofissimus. tu solus pulcherr
 imus et amantissimus. tu solus nobilissimus et gloriosis
 simus super oia. in quo cuncta bona simul perfecte sunt fuerūt
 et erūt. atque tō minus est et insufficientis quicquid praeter te
 ipsum mihi donas. ut de teipso reuelas. vel permittis te nō
 uiso nec plene adeptō. Quā quidem nō potest cor meū uerac
 ter requiescere nec totaliter cōtēdari nisi in te requiescat. et
 oia dona oēs quae creaturas trāscendat. O mi dilectissime
 spōse iesu xpe amator purissime donator uolueris creatu
 re quae mihi det pēas uere libertatis ad uolādū et paulā
 dū i te. O quā ad plenū dabit vacare mihi et uidere quae
 suauis es dñe deus meus. Quā ad plenū recolligā me in te
 ut p̄ amore tuo nō sentia me sed te solū super omnes sen
 sus et modū in modo nō oibus noto. Nūc autē frequēter
 gemo et infelicitatē meā cū dolore porto. quae multa mala
 in hac uale miseriae occurrunt quae me sepius turbāt. cōtr
 ſtat et obnubilāt sepius impediūt et uolūtrahūt. alliciūt et ipsū

77
cant ne liberz habeam accessuz ad te. 7 ne locundis fru
ar amplexibus presto semper btis spiritibus. Adoueat
te super spm̄ meuz 7 desolatio multipler in terra. Diez
su splendor eterne glorie solamē pegrinantis aie apud
te 7 os meū sine voce. 7 silērium meuz loquit tibi. **U**
q; q̄ tardat venire dñs me⁹. Veniat ad me pauperem
lum suū 7 lectum faciat. **A**ditat manū suam 7 me mi
seri eripiat de omni angustia. **V**eni veni. qz sine te nul
la erit quies dies aut. hora. qz tu leticia mea: 7 sñ te va
cus est mensa mea. **M**iser sum 7 quodāmodo in car
cerans 7 cōpedibus grauatuz donec luce p̄sentie tue
me reficias ac libertati. dones. vultūq; amicabile dñō
stres. **Q**uerant alij. p te aliud quodcūq; libuerit 7 mi
hi aliud interim nil placet nec placebit nisi tu deus me
ns spes mea salus eterna. **N**ō retinebo nec deprecari ces
sabo donec gr̄a tua reuertat: mibiq; tu itus loquaris.
Ecce adsum. **E**cce ego ad te qz inuocasti me. **S**achryme
tue 7 desiderium aie me humiliatio tua 7 contritio cor
dis inclinauerunt me 7 adduxerūt ad te. **E**t dixi dñei
uocauit te 7 desideravi frui te: paratus oīa respicere pro
pter te. **T**u. n. prior excreasti me vt q̄rere; te. **S**is ergo
benedictus dñe. qui fecisti hanc bonitatē cu; seruo tuo
sin multitudinē misericordie tue. **Q**uid h; vltra dicere
dñe seruus tuus corā te nili vt humiliet se valde ante te
memor semper proprie iniquitatis. 7 vilitatis. **N**ō. n. ē
similis tui in cū cuius mirabilibus celi 7 terre. **S**ūt ope
ra tua bona valde dñe iudicia vera: 7 puidencia tua re
gunt vniuersa. **L**a⁹ ergo tibi 7 gloria o patris sapia te
laudet 7 bñdicat os meū aīa mea 7 cūcta creata simul.
De recordatiōe bñficioz dei multipliciū. **L**a. xliij.

Peri domine cor meum in lege tua ⁊ in preceptis tuis doce me ambulare. Da mihi intelligere voluntatem tua ⁊ cum magna reuerentia ac diligenti consideratione beneficia tua tam in generali q̄ in speciali inemorari; vt digne tibi ex hinc valeam gratias referre. Vt scio ⁊ cōfiteor nec p̄ minimo pacto me posse debitas gratiarū laudes persolvere. Minor ego sum omnibus bonis mihi p̄stitis. ⁊ cū tuam nobilitatem atq̄o deficiat p̄ magnitudine illius spiritus meus. Omnia q̄ in anima habemus ⁊ in corpore ⁊ quęcūq; exterius vel interius naturaliter vel supernaturaliter possidemus tua sunt beneficia. ⁊ te beneficium p̄ium ac bonum cōmendāt. a quo bona cuncta accepimus. Et si alius plura alius pauciora accepit oia tamen tua sūt; ⁊ sine te nec minimū haberi potest. Ille qui maiora accepit non potest in crito suo gloriari nec super alios extolli. nec minori insultare. qz ille maior ⁊ melior qui sibi minus ascribit ⁊ in regratiando humilior est atq; deuotior. Et qui omnibus veliozem se existimat ⁊ indigniozem se iudicat. aptiozem ad percipiendum maiora. Qui autē pauciora accepit. cōtristari non debz nec indignāter ferre neq; ditiori inuidere. sed potius attendere ⁊ tuam bonitatem maxime laudare q̄ tam affluenter tam gratis. tam libenter sine personarum acceptione tua munera largiris. Omnia ex te ⁊ ideo in omnibus es laudandus. Tu scis quid unicuique donari expediat. ⁊ cur iste minus ⁊ ille amplius habeat non nostrum sed tuum est hoc discernere. apud quem singulorum diffinita sunt merita. Unde domine deus pro magno etiam reputo beneficio nō mult

ta, habere. vnde exterius ⁊ fm homines laus ⁊ gloria
appareat. Ita vt quis considerata paupertate ⁊ vtilita
te persone sue non mō gravitatem aut tristitiā vel deie
ctionem inde concipiat. sed potius consolationem ⁊
bilaritatē magnā. qz tu deus pauperes ⁊ humiles atqz
huic mūdo despectos tibi elegisti in familiares ⁊ do
mesticos. Testes sunt ipsi apostoli tui quos principes
super omnes terram cōstituisi. fuerunt tñ sine querela
conuersati in mūdo tam humiles ⁊ simplices sine om
ni malicia ⁊ dolo. vt etiam paci contumelias gauderēt
p nomine tuo ⁊ que mundus abhorret ipsi amplecte
rentur affectu magno. Nihil ergo amatorem iuui ⁊
cognitorem beneficiorum tuorum ita letificare debet
sicut voluntas tua in eo ⁊ beneplacitum eterne disposit
tionis tue. de qua tantum contentari debet ⁊ cōsolari.
vt ita libenter velit esse minimus sicut aliquis optaret
esse maximus ⁊ ita pacificus ⁊ contentus in nouissimo
sicut in loco primo atqz ita libenter despiciabilis ⁊ abie
ctus. nullius quoque nominis ⁊ fame sicut ceteris ho
norabilior ⁊ maior in mūdo. Hāc volūtas tua ⁊ iamoz
honoris tui omnia excedere debet ⁊ plus eñ consolari.
magisqz placeñ qz omnia beneficia sibi data vel dāda.
De quatuor magnā importantibus paccz. Cap. xxv.

¶ Ili nunc docebo te viam pacis ⁊ vere liberta
tis. Fac domine quod dicis. quia hoc mihi gra
tū est audire. Stude fili alterius potius faceñ
volūntatem qz tuam. Elige sēper minus qz plus habe
re. Quere semper inferiorē locū ⁊ oibus subesse. Ora
sp ⁊ ora vt volūtas dei integre in te fiat. Ecce talis ho
mo ingreditur fines pacis ⁊ quietis. Dñe sermo tuus

iste brevis mulier in se continet perfectionis. parvus est
 viciu. s; plenus sensu 7 vber i fructu. Nam si posset a me
 fideliter custodiri. nō debēt tā facilis i me inurbatio ori
 ri. nam quotiens me impactum sentio 7 gravatum ab
 hac doctrina me recessisse inuenio. S; tu q̄ omnia pō
 tes 7 anime p̄fectū semp diligis ad auge maiorē gr̄az
 vt possim tuū complere sermonē 7 meā p̄ficere salutē
Oratio contra cogitationes malas. Cap. xxvi.

omine deus meus ne elōgeris a me. deus me
 d us auxiliū meū respice. qm̄ inuixerūt in me
 cogitatioēs vane 7 timores magni affligētes
 animam meam. Quomodo pertransibo illeus. quō
 p̄fringam eam. Ego inquit āte te ibo 7 gloriosos terre
 humiliabo. eperā ianuam carceris. 7 archana secre
 torū ruelabo tibi. Fac dñe vt loq̄ris. 7 fugiat a facie tua
 omnes inique cogitatioēs. Ne spes 7 vnica cōsolatio
 mea ad te i omni tribulatiōe cōfugere. tibi cōfidere. ex
 timino inuocare 7 paciēter p̄solatiōē tuam expectarē.

Oratio pro illuminatione mētis d̄notissima. Cap. xxvij.

Larifica me bonē iesu claritate eterni luis 7
 c educ. de habitaculo cordis mei tenebras vni
 uersas. choibe euagationes multas. 7 eride vi
 faciētes tērationēs. Pugna fortiter p̄ me 7 expugna ma
 las bestias. cōcupiscētiās dico illecebrosas. vt fiat par i
 virtute n̄a 7 abūdātia laudis tue resōet i aula sācta. hoc
 est in cōscientia pura. In p̄a vētis 7 tempestatibus. dic
 mari quiesce dic aquiloni ne flaueris. 7 erit trāquilitas
 magna. Emitte lucē tuam 7 veritatem tuam. vt luceat
 super terrā. quia terra sū inanis 7 vacua donec illumī
 nes me. Effūde gratiā tuam desuper. perfunde cor me

um gratiā celestī: ministra deuotiōis aquas ad irrigan-
dam faciē terre ad producendū fructum bonū z opti-
mū. Elena mentē pressam mole pctōz: z ad celestia to-
tū desideriū in eūz suspende vt gustata suauitate supne
felicitatis pigeat de terrenis cogitare. Rape me z eripe
ab oī creaturaz indurabili solatiōe. qz nulla rea crea-
ta appetitū meum plenaria valet quietare z consolari.
Junge me tibi inseparabili dilectionis vinculo qm̄ in so-
lus amanti sufficit. z absq; te frivola sunt vniuersa.
De euitatione curiose inquisitionis super alterius vita.

Fili noli eē curiosus. nec vacuas age (L. xxviii.)
re sollicitudines. Quid hoc vel illud ad te.
tu me sequere. Quid. n. at te vtruz ille sit talis.
vel talis aut iste sic agit vel loquit. Tu nō indiges res-
pondere p̄ alijs. sed p̄ teipso rationem reddes. Quid q̄
te iplicas. Ecce ego oēs cognosco. z cūcta q̄ sub sole fi-
unt video. z scio q̄litercū vno quoq; sit qd cogitet. qd
velit. z ad quē finē tendat eius intētio. Tibi igit̄ com-
mittēda sunt oīa. in vero serua te in bona pace. z dimit-
te a gitate agitare q̄ntū voluerit. Veniet sup eū q̄quid
fecerit vel dixerit. qz me fallere nō pōt. Nō tibi sit cure
de magni nominis vmbra z nō de multoz familiarita-
te nec de priuata hoīz dilectiōe. Ista. n. generāt distra-
ctiōes z magnas in corde obscuritates. Libēter loque-
re tibi verbū meū z abscondita reuelare. Si aduentum
meum diligēter obseruares z ostium cordis tibi apri-
res. Esto puid⁹ z vigila oratiōib⁹. z hūilia te i oib⁹. In
q̄bus firma pax cordis z ver⁹ p̄fec⁹ consistit. Ca. xxxi.
Fili ego locutus sum. Pacem relinquo vobis.
pacem meā do vobis nō quō mundus dat ego

do vobis. Pax oēs desiderāt sed que ad verā pacē p̄ti-
 nēt nō oēs curāt. Pax mea cum humilibus ⁊ mansuetis
 corde. Pax tua erit in multa patientia. Si me audieris
 ⁊ vocem meā scutus fueris. poteris multa pace frui.
 Quid igit factā in oī re attende tibi quid facias ⁊ quid
 dicas. ⁊ omnē intentionē tuam ad hoc dirige nubi soli
 placeas. ⁊ ex me nihil cupias vel queras. sed ⁊ de alio-
 rum dictis vel factis nil temere iudices. nec cum rebus
 tibi non commissis te implices ⁊ poterit fieri vt parus
 vel raro turberis. Nunq̄ autem sentire aliq̄ turbatio-
 nem nec pati aliquam cordis vel corporis molestiam
 nō est p̄sentis t̄pis sed status eterne quietis. Nō ḡ esti-
 mes te verā pacem inuenisse. si nullā senseris grauitatē.
 nec tunc totū esse bonū si nemineꝫ pateris aduersariū.
 nec hoc esse perfectū si cūcta sint fm tuū affectum ne-
 q̄ tunc aliquid magni te reputes aut specialiter dilectū
 existimes si in magna fueris deuotione atq̄ dulcedi-
 ne. q̄ in istis non cognoscit̄ verus amator virtutis. nec
 in istis consistit p̄fectus ⁊ p̄fectio hominis. In quo er-
 go domine. In offerendo te ex toto corde tuo volunta-
 ti diuine: nō querendo que tua sunt. nec in paruo ne in
 magno: nec in tempore nec in eternitate: ita vt in vna
 eq̄lī facie in gratiarū actione permanens inter prospe-
 ra ⁊ contraria omnia equa lance pensando. Si fueris
 ita fortis ⁊ longanimis in spe. vt subtracta interiori cō-
 solatione. etiam ad ampliora sustinenda cor tuum pre-
 paraueris nec te iustificaueris ⁊ sanctū laudaueris. tūc
 in vera ⁊ recta via pacis. ambulas. ⁊ spes indubitata
 erit q̄ rursus in iubilō faciem meā sis visurus. Quod
 si ad plenum tuū ipsius contemptum perueneris. scito

¶ tē abūdātia pacis p̄frueris s̄z possibilitatē tui icolat̄.
De eminentia libere mentis z q̄ suplex oīo magis me
retur quam lectio.

Capitulum. xxx.

Domine hoc opus est p̄fecti viri nūq̄z ab intē
dione celestij aiui relaxare: z iter multas cu
ras quasi sine cura transire: nō more torpētis.
sed p̄rogatiua q̄dam libere mēis. nulli creature inordi
nata affectione adberēdo. Obsecro te p̄ssime de⁹ me⁹
preserua me a curis hui⁹ vite ne nimis simplices. a mul
tis necessitatib⁹ corp̄is ne voluptate capiar. ab vniver
sis aie obstaculis ne molestijs fractus deiciere. nō di
co ab his rebus quas toto affectu ambit vanitas inun
dana. sed ab his miserijs que aīa; serui tui cōmuni ma
ledicto mortalitatis penaliter grauāt z retardant ne ī
libertatē sp̄s quotiens libuerit valeat introire. O de
us meus dulcedo ineffabilis. verre mibi in amaritudi
nem oēm cōsolationē carnalem ab eternoꝝ amore me
sustrahentē z ad se intuitu cuiusdā boni delectabilis p̄
sentis male afficientē. Non me vincat deus meus non
vincat caro z sanguis. nō me decipiat mundus z bre
uis gloria eius. nō me supplantet diabolus z astutia il
lius. Da mibi fortitudinē resistendi. patientiā tollerādī.
constantiā p̄seuerādī. Da pro oībus mundi cōsolatiōi
bus suauissimā sp̄s tui vnctionē. z pro carnali amore
tui noīs infunde amozē. ecce cibus potus. vestis ac ce
tera vtenilia ad corporis sustentaculū p̄tinentia seruē
tī spiritui sum onerosa. Tribue talibus somētis tēpe
rate vt nō desiderio nimio implicari. Abjicere oīa nō
l̄z qz natura sustentanda est. requirere autē supflua z q̄
magis delectāt lex sancta p̄bibet. nā alias caro aduer

sus spiritū insolesceret. Inter hoc q̄so manus tua me
regat. ⁊ doceat ne quid nimīū fiat.

Quod puat^r amor a sūmo bono maxie retardat. **C. xxi.**

Non oportet te dare totū pro toto ⁊ nihil tuū
filius esse. Scito q̄ amator tuūpsius magis no
cet tibi q̄; aliqua res mundi. Secundū amo
rem. ⁊ affectum quem geris. q̄libet res plus vel minus
adheret. Si fuerit amor tuus purus simplex ⁊ bene or
dinatus. eris sine captiuitate rex. Noli cōcupiscere qd
nōl; h̄c. Noli h̄c qd te pōt impedire ⁊ libertate iterio
ri priuare. Noli q̄ nō ex toto fundo cordis teipsū mi
hi cōmittis cū oib⁹ q̄ desiderare potes vel h̄c. Quare
vano merore cōsumeris. Cur supfluis curis fatigaris.
Sta ad beneplacitū meū. ⁊ nullū pariteris detrimen
tū. Si q̄ris hoc vel illd ⁊ uolueris cē ibi vel ibi pp tuū
comodū ⁊ ppriū beneplacitū magis h̄ndū. nūq̄; crīs
in q̄tundine nec liber a sollicitudine: qz in oī repiet ali
quis d̄fect^r. ⁊ in oī loco erit q̄ aduerset. Inuat igit nō
q̄; res adeptā vel multiplicata exteri^r s; poti^r p̄cepta
⁊ decisa ex corde radicit^r. Qd nō tū de cēlu crīs ⁊ d̄ini
tiaz intelligas. s; de honoris c̄t ambitu ac vane lauda
tiōis d̄siderio. q̄ oia trāscūt cū mundo. Nūnt parū;
loc^r si deest sp̄s feruoris. Nec diū stabit pax illa q̄sita
forinsec^r si vacat a x̄o fundamēto dat^r cordis. hoc ē nisi
steteris in me p̄mutare te potes. sed non meliorare. Nā
occasione orta ⁊ accepta inuenies qd fugisti ⁊ ampli^r.

Oratio. p purgatiōe cordis ⁊ celesti sapiētia. **C. xxii.**

Confirma me deus p gratiā sancti sp̄s da vir
tutē corroborari i interiori hoie: ⁊ cor meū ab
oī inuani sollicitudie ⁊ angore euacuare nec

varijs desiderijs trahit ut utiq; rei vtilis aut preciose:
sed oia inspicere sicut transeuntia & me pariter euz illis
trāsiturū . qz nihil pmanens sub solē nisi oia vanitas et
suffictio spiritus. **Q**uā sapiēs qui ita cōsiderat. Da mi
hi dñe celestē sapiētiā vt discā te sup oia q̄rere & iueni
re. sup omnia sapere & diligere. et cetera s; ordinē sapiē
tię tuę put sunt intelligere. Da prudēter declinare blan
diētē. et patiēter ferre aduersantē. qz hec magna sapien
tię non moueri oī vento verborū nec aurē male blādiētī
p̄bere syrene. sic. n. incepta pergit via secure.

Contra linguas obreclatorum.

Cap. xxxiiij.

Nō egre feras si quidaz de te male senserint
& dixerint qđ nō libenter audias. Tu deterio
ra de te ipso sentire debes. & neminē infirmio
rē te credere. Si ambulās ab intra. nō multū pondera
bis volantia verba. Est nō parua prudentia silere in tē
porē malo. & introitus ad me cōuerti nec humano iu
dicio disturbari. Non sit pax tua in bore hominū siue
enim bene siue male interpretati fuerint nō es igitur
alter hō. Ubi est vera pax. & vera gloria. Nonne tu me.
Et qui nō appetit boibus placere nec displicere timet
multa perfruetur pace. Ex inordinato amore & vano ti
more orit ois inquietudo cordis & distractio sensuum.

Qualiter instante tribulatione deus inuocandus
est & benedicendus.

Cap. xxxv.

It nomen tuuz domine benedictum in secula
qui voluisti hanc tentationē & tribulationē ve
nire sup me. Nō possum eā effugere. sed necesse
habeo ad te confugere vt me adiuues & in bonuz mibi
cōuertas. Dñe modo sum in tribulatiōe. & nō est cordi

mēo bene sed multū veror a presenti passiōe. Et nūc pa-
 ter dilecte quid dicā. Deprehensus su; inter angustias
 salutifica me ex hora hac. Sed ppter ea veni in hāc ho-
 rā vt tu clarificeris cū fuero valde hūiliatus 7 p te libe-
 ratua. Eōplacat tibi dñe vt eruas me. nā ego pauper
 quid agere possū 7 quo ibo sine te. Da patiētiā dñe enī
 hae vice. Adiuua me deus meus. 7 nō timebo quantū
 cūq; grauatus fuero. Et nūc inter hec quid dicā. Dñe
 fiat voluntas tua. ego bene merui tribulari 7 grauari
 oportet vtiq; vt sustineā. 7 vtinā patēter donec crāseat
 tēpestas 7 melius fiat. Potens est at oipotens manus
 tua ēt hanc tētationē a me auferre 7 eius imperū miti-
 gare. ne penitus succubā quēadmodū 7 prius sepe egi
 stimecū deus meus misericordia mea. Et quāto mihi
 difficili⁹. tāto tibi facili⁹ ē hec mutatio dextere excessi.
 De diuino petendo auxilio 7 confidentia recuperāde
 gratie.

Capitulum. xxxv.

Alī ego dñs cōsortans in die tribulatiōis. Ue-
 f. nias ad me cū nbi nō fuerit bene. Hoc est qđ
 maxime impedit consolationē celestē. qz tardi-
 us conuertis te ad orationez. Nam anteq; me intente
 roges. multa interim solatia queris 7 recreas te in ex-
 ternis. Ideoq; fit pax oia profint donec aduertas. qz
 ego sum qui eruo sperantes in me nec est extra me va-
 lens consiliū neq; vtile. s; neq; durabile remediū. S;
 iam resāpto spī post tēpestatē reconualesce in luce mi-
 serationū meaz qz ppe sum dicit dñs. vt restaurē vni-
 uersa. nō solum integre sed 7 abundanter 7 cumulate.
 Nūquid mihi quicq; est difficile. aut ero similis dicen-
 ti 7 non facienti. Ubi est fides tua. Sta firmiter 7 pse-

ueranter. Esto longauimus ⁊ vir fortis veniet tibi solatio
in tpe suo expecta me expecta veniā ⁊ curabo te. Tē
tatio ē q̄ te verat. ⁊ formido vana que te exterrēt. Quid
importat sollicitudo d̄ futuris cōtingentibus nisi vt iri
fictiā sup tristitia; hēas. Sufficit vici malitia sua. Va
nū est et inutile de fixuris cōturbari vel gratulari q̄ for
te nunq̄s euenient. S; humanū est huiusmōi imagina
tionibus illudē ⁊ parui adhuc ai signū tam leuiter tra
bia suggestionemūsci. Ipse. n. nō curat an veris an fal
sis illudat ⁊ decipiat, et viruz presentiu; a more an fu
turozum formidine prosteruat. Non ergo turbetur cor
tuuz neq; formidet. Crede in me et in misericordia mea
habeto fiduciam. Quando tu te elongatum estimas a
me sepe sum propinquior. Quando tu estimas totuz p
ditum; tunc sepe magis merendi instat lucrum. Non ē
totum perditū quando res accidit in contrarium. Nō
debes indicare sin presens sentire. nec si grauitati alicui
vndecunq; venientū inherere ⁊ accipere tanq̄s omnis
spes sit ablata emergendi. Noli putare te derelictuz et
toto q̄zuis ad tempus miseri tibi aliquā tribulationem
sic. n. transitur ad regnum celorum. Et hoc sine dubio
magis expedit tibi ⁊ ceteris seruis meis vt exercitemur
ni aduersis. q̄z si cuncta ad libitum habereris. Ego no
ui cogitationis absconditas. qz multum expedit pro sa
lute tua vt interdū sine sapore relinquantur. ne forte ele
ueris i bono successu. et tibi ipsi placere velis in eo qd̄ n̄
es. Quod dedi auferre possum. et restituere cū mihi pla
cuerit. Cū dederō meū est. cū subtraxerō tuū nō tui. qz
meum est omne datū bonū et oē donū pfectum. Si il
lū admiserō grauitatē aut q̄libet p̄rietatē. nō idigeris

neq; cōcidat cor tuū ⁊ ego cito subleuare possum ⁊ om-
ne onus i gaudiū trāsmutare. Verūtānē iustus sū ⁊ re-
cōmēdabilis multū cū sic facio tecū. Si recte sapias ⁊ i
veritate aspicias nūq; debes pp aduersa tā delecte p̄ri-
stari. s; magis gaudere ⁊ gr̄as agere. Imo hoc vnicū re-
putare gaudiū q̄ affligēs te dolorib⁹ nō parco tibi. Si
cut dilexit me p̄ ego diligo vos dixi dilectis discipulis
meis quos vtiq; nō nisi ad gaudia tēporalia. s; ad ma-
gna certamina nō ad honores s; ad d̄spectiōes. nō ad
oculū. s; ad labores nō ad requiē. sed ad afferēdū fructū
multū in patientia. **H**orū memento fili mi verborū.
De neglectu ois creaturū vt creator possit iuēiri. *L. xxxvi.*

Domine mi ad hnc bñ idigeo maiorī gr̄a si de-
d beā illō puenire vbi me nemo poterit nec vlla
creatura impedire. **N**ā q̄ diu res aliq̄ me retinet
nō possū libere ad te volare. **C**upiebat libere volare qui
dicebat. **Q**uis dabit mibi pēnas sicut colūbe. ⁊ volabo
⁊ requiescā. **Q**uid simplici oculo q̄erit. ⁊ qd liberius
nil desideratē i terris. **O**p̄ igit oēs p̄trāsire creaturā. ⁊
seipsū p̄fecte d̄serere. **S**c̄i excessu mētis stare ⁊ videre te
oīs p̄ditore cū creaturis nil simile h̄re. **E**t nisi q̄s ab
oib⁹ creaturis fuerit expedit⁹ n̄ poterit libere irēdere vt
uis. **I**ō. n. pauci iueniūt p̄tēplariū. qz pauci sciūt se a-
pituris creaturis ad plenū sequestari. **A**d hoc magna
req̄rē gr̄a q̄ aiaz leuet ⁊ supra seipsā rapiat. **E**t nisi bō
sit i spū elenat⁹ ⁊ ab oib⁹ creaturis liberat⁹ ac deo tot⁹
vni⁹ q̄equid scit. quicquid ēt h; non est magni ponde-
ris. **D**is parvus erit ⁊ in terra facebit qui aliquid magni
estimat nisi solus vnus immensū eternū bonum. **E**t
quicquid deus nō ē nihil ē ⁊ p̄ nihilo cōputari d; **E**st

quippe magna differentia sapiētia illuminati ⁊ deuoti
viri. ⁊ scia litterati ⁊ studiosi clerici. Multo nobilior ē
illa doctrina q̄ desursus ex diuina influentia manat q̄
q̄ laboriose hūano acquirit ingenio. Plures reperian-
tur cōtemplationē desiderare: s; q̄ ac eā requirunt nō
studēt exercere. Est ⁊ magnū impedimentū qz in signis
⁊ in rebus sensibilibus stat ⁊ par de p̄fecta morifica-
tione habet. Nescio q̄d est ⁊ quo spū ductimur ⁊ quid
p̄tendim⁹ qui sp̄iales dīa videmur: q̄ totū labores ⁊
ampliorē sollicitudinē p̄ trāsitorijs ⁊ vtilibus reb⁹ agi-
mus: ⁊ de interioribus nr̄is vix raro plene recollectis
sensib⁹ cogitamus. Proh dolor statim post modicā re-
collectionē foras erūpimus: nec opa nostra districta
examinationē trutinamus: Ubi facēt effectus nostri nō
stēdimus ⁊ quam in pura sint oīa nostra nō deplora-
mus. Dis quippe caro corruerat viā suā ⁊ ideo seque-
bat diluuiū magnū. Qu; ergo interior affectus noster
corruptus sit: necesse ē vt actio seq̄ns index carenie in-
terioris vigoris corruat. Ex puro corde p̄cedit fru-
ctus bone vite. Quantū quis fecerit q̄rit: s; ex quanta
v̄tute agit nō tam studio se pensat. Si fuerit fortis di-
ues; pulcher. habilis vel bonus scriptor. bonus cantor.
bonus laborator inuestigator q; pauper sit sp̄s. q; pa-
tens ⁊ misis. q; deuotus ⁊ internus a multis tacet.
Natura exteriora hoīs respicit. grana ad interiora se
cōuertit. Illa frequēter fallitur ista in deo sperat. vt nō
decipiat. De abnegatione sui ⁊ abdicatione oīs
cupiditatis.

Capitulum. xxxvij.

¶ Illi non potes p̄fecte possidere libertatem nisi
totaliter abneges te metipsum. Compediti sunt

oēs pprietarij 7 sui ipsius amatores. cupidī. curiosi gy
rouagi q̄rentes sp̄ mollia. nō que Jesu christi. s; sepe s;
singentes 7 cōponentes qđ nō stabit. Peribit. n. totuz
qđ non ē ex deo ortum. Tenebreue 7 cōsumatū x̄bū.
Dimitte oia 7 inuenies oia. Dimitte cupiditatē 7 inueni
es requiem. Hoc mente p̄tracta. 7 cū impleueris. oia i
relliges. Dñe hoc nō est opus vnus diei nec ludus par
vulox. imo in hoc breui includit̄ ois p̄fectio; religiosoz
rum. Sili nō debes auerti nec statim deiici audita via p̄
fectoz s; magis ad sublimiora puocari 7 ad minus ad
hec ex desiderio suspirare. Utinā sic tecū esset 7 ad hoc
puenisses vt tu ipsius amator non esses. s; ad nutū me
um pure stares. 7 eius quē tibi p̄posui patris tñc mihi
valde placeres 7 tota vita tua cū gaudio 7 pace transi
ret. Habes adhuc multa ad relinq̄ndū. que nisi mihi
ex itegro resignaueris nō acquires qđ postulas. Sua
deo tibi a me emere aurum ignitū vt locuplex fias. i. sa
pientiā celeste; oia infima cōculcantē. Postpone terre
nam sapientiā. oēs humana; cōplacenta; 7 ppriā. Di
xi tibi viliora emenda p̄ p̄ciosis 7 altis in reb⁹ huma
nis. Nā vilis 7 parua ac pene obliuioni tradita v̄ ve
ra celestis sapiētia. nō sapiens alta de se nec magnifica
ri q̄rens in terra. quā multi ozetenus p̄dicant sed vita
longe dissentiūt ipsa tñ est p̄ciosa margarita a multis
abscōndita. De instabilitate cordis 7 de intentiōe
finali ad deum habenda. Cap. xxxviij.

¶ Noli credere affectui tuo. qui nunc est cito
mutabit̄ in aliud. Quādiu. n. vixeris mutabili
tari subiectus eris etiā nolens. vt modo letus.
modo tristis. modo pacatus. modo turbatus. nūc de

notus: nūc indevotus: nūc studiosus: nūc accidiosus.
nūc gravis nūc lenis inveniatis. Sed stat sup bec mirabilia sapiens 7 bñdocus in spū: non arēdens. quid
in se sentiat vel qua parte flet vctus instabilitatis. s; vt
tota intētio mētis eius ad debiū 7 ad optimū pficiat si
nē. Nā sic poterit vnus 7 idē incōcessus permanere.
simplici inuentiōis oculo per tot varios cūctus ad me i
pretermisit directio. Quāto aut purior fuerit intentio
nis oculus tāto pstantius inter diuersas itur pcellas.
Sed i multis catigat oculus intētiōis. respicit. n. cito i
aliquod delectabile qđ occurrit. 7 raro totus liber quis
inuenit a neno pprie exquisiōis. Sic in dei olis vene
rāt in betaniā ad marthā 7 mariā nō ppter iesuzū. s; vt
lazary videret. Quidād ē qđ intētiōis ocul' vi sit sim
plex 7 rect' atq; vltra oia varia media ad me dirigēd'.
Qđ amātū sapit deus sup oia 7 i oibus. Cap. xxxix.

e
Ecce de' me' 7 oia. Quid volo ampl' 7 qđ fe
licius desiderare possūz. O lapidū 7 dulce ver
bū. s; amātū vobū nō mūdum nec ea qđ in mūdo
sunt. Deus me' 7 oia itelligēti satis dictū ē. 7 sepe repe
tere iocūda ē amātū. Te siquidē pñte iocūda sunt oia. te
bñt absēte fastidiū cūcta. Tu facis cor trāquillū 7 pacē
magnā leticiāq; scilicet. Tu facis bñlentire de oibus
7 i oibus te laudare. nec pōt aliquid sine te diu placere.
sed si d; gratū esse 7 bñ sapere. oportet gratiā tuā adesse
7 p dūmento tue sapiētie cōdiri. Cui tu sapis. quid ei te
cte nō sapiet 7 cui tu nō sapis. quid ei ad iocūditatē esse
poterit. S; deficiū in tua sapiētia mūdī sapiētes: 7 qui
carnē sapiūt. qz ibi plurima vanitas 7 hie mors iuenit'.
Qui aut te p cōreptūz mūdanoz 7 carnis mortificatio

nē sequuntur. vere sapiētes eē cognoscunt qz de vanita
 te ad veritatē. de carne ad spiritū trāsserunt. Istis sapit
 deus & quicqd inuenit in creaturis totū referūt ad lau
 dē sui cōditōis. Dissimilis tū & multū dissimilis sapor
 creatoris & creatorē. eternitatis & tēpis lucis increate &
 lucis illūminate. **Q**lux ppetua cūcta creata transcen
 dens Inmina fulgurā coruscationem de sublimi pene
 trātē oīa itina cordis inci purifica. letifica. clarifica & vi
 uifica spiritū meū cū suis potētis ad inherēdū tibi iubi
 losis excessib⁹. **Q**quī vēiet bicbtā & desiderabilis bora
 vr tua ut. sanies p̄sentis. vr sis mihi oīa in oībus. Quā
 diu hoc datū nō fuerit. nec plenū gaudium erit. Adhuc
 p̄b dolor vivit in me vet⁹ hō nō est totus crucifigus. n̄
 ē p̄fecte mortuus. Adhuc cōcupiscit fortiter aduersus
 sp̄m̄ bella mouet ī testina nec regnū sic patitur esse de
 tū. **S**z tu qui dñaris potētari maris. & motū fluctū et⁹
 tu mitigas exurge adiua me. Dissipa gētes q̄ bella vo
 lūt. **O**tere eas ī virtute tua oñde q̄so magnalia tua & glo
 rificetur dextera tua. qz non est spes alia nec refugium
 mihi nisi in te domine deus meus.

Quod non est securitas a tētatione in hac vita. **Ca. xl.**

Istū nunq̄ securus es in hac vita. sed quoad vi

f xeris sp̄ arma spiritualia tibi sunt necessaria.

Inter hostes x̄saris a dextris & a sinistris ipu

gnaris. **S**ic ergo nō vteris vndiq̄ scuto patientie non

eris vin si non vūnere. **I**nsuper si nō ponis cor tuuz

fiē in me cum mera voluntate cuncta patiendi p̄pter

me nō poteris ardorē iustū sustinere nec ad palmā p̄ri

gere brōz. **O**p̄z te q̄ viriliter oīa p̄trāfire. & potētī maz

nu vr̄ aduersus obiecta. **I**stā vicēti dat māna & torpētī

relinquitur multa miseria. Si quis in hac vita requiescit
quod tunc puenies ad eternam. Non ponas te ad multam
requies. sed ad magnam patientiam. Quere veram pacem
non in terris sed in celis: non in omnibus nec in ceteris
creaturis. sed in deo solo. Pro amore dei debes omnia li-
benter subire: labores scilicet et dolores: tentationes. vexa-
tiones: anxietates: necessitates: infirmitates iniurias:
oblocutiones: reprehensiones. humiliaciones. confusiones
correctiones et despectiones. Hec inuadunt ad virtutes.
hec probant christi tyrones. hec fabricant. celestem coro-
nam. Ego reddam tibi eternam mercedem pro breui labore.
et infinitam gloriam pro transitoria confusione. Putas quod sem-
per habebis pro tua voluntate consolationes spirituales:
Sancti mei non habuerunt tales sed multas gravitates et
tentationes varias magnasque desolationes. sed patientes
sustinuerunt se in omnibus. et magis sunt confisi deo quam
sibi. scientes quod non sunt condigne passionibus huius temporis
ad futuram gloriam. promerendam. Vis tu statim habere
quod multi post lacrymas et magnos labores vix
obtinuerunt. Expecta dominum viriliter age et con-
fortare. noli diffidere. noli discedere. sed corpus et ani-
mam expone constanter pro gloria dei. Ego reddam ple-
nissime. Ego tecum ero in omni tribulatione.

Contra vana hominum iudicia.

Cap. xli.

Filius iacta cor tuum firmiter in domino. et huma-
num ne metuas iudicium. ubi te conscientia patris
reddat et in fontem. Bonum est et beatum tali-
ter pati. nec hoc erit grane humili cordi. et deo magis
quam sibi ipsi confidenti. Multi multa loquuntur. et deo
parua fides est adhibenda. Sed et omnibus satis esse

nō est possibile. Et si paulus oibus studuit in dño placere. 7 oibus oīa factus est. tñ ēt p̄ minimo dixit q̄ ab humano die iudicatus fuerit. Eḡit satis p̄ alioꝝ edifi-
 catione 7 salute quantum in se erat 7 poterat. sed ne ob alijs aliquñ iudicaret vel nō de spiceretur cohibere nō potuit. ideo totū deo cōmisit qui totū nouerat 7 patiē-
 tia et humilitate cōtra boza loquentiū iniquā ac ēt vana ac mendosa cogitātū atq; p̄libitu suo queoꝝ iactātūz se defendit. Respondit tñ interdū me infirmis ex sua ta-
 citurnitate generaretur scādalum. Quis tu vt timeas a mortali hoīe. Hodie est 7 cras nō cōparet. deñ time 7 hoīūz terrores nō expauesces. Quid pōt aliquis i te verbis aut iniurijs. Sibi potius nocet q̄z tibi. nec pote-
 rit iudicium dei effugere quicūq; est ille. Tu habe deuz p̄ oculis 7 noli cōtēderi verbis q̄rulosis. Quod si ad pre-
 sens videris succumbi 7 cōfusioneꝝ pati quā nō merui-
 fti. ne indigneris ex hoc neq; p̄ impatiētā minuas co-
 ronā tuā. sed ad me potius respice in celū. qui potēs suꝝ eripere ab omni cōfusione 7 iniuriā 7 vnicuiq; reddere. sin opera sua. De pura 7 integra resignatiōe sui ad
 obtinenda cordis libertatem. Cap. xlii.

Ali relinque te 7 inuenies me. Ita sine electio-
 ne 7 oī p̄prietate. sēp lucraberis. Mā 7 adūcie-
 tur tibi amplior gr̄a. statim vt te resignaueris
 nec resumpseris. Dñe quotiēs me resignabo 7 in q̄bus
 me relinq; . Semp 7 in oī boza sicut in panno sic 7 in
 magno nihil excipio. s; in oibus te nudatū inueniri vo-
 lo. Alit̄oquin quomodo poteris esse meꝝ 7 ego tuus nisi
 fueris ab omni p̄prietā voluntate intus 7 foris spolia-
 tus. Quanto celerius hoc agis. rāto melius habebis. 7

quāto plenius ⁊ sincer⁹. tāto plus mihi placebis ⁊ att
plura lucraberis. Quidā se resignant sed cū aliq̄ excep
tione. Nō enim plene deo p̄fidunt iō p̄videre sibi sa
tagūt. Quidā et primo totū offerūt. sed postea tentatio
ne pulsante ad p̄pria redeūt. ideo minime i virtute p̄fi
ciunt. Hi ad verā puri cordis libertatē ⁊ iocūde famili
aritatis mee gratiā nō p̄tingent. nisi integra resignati
one ⁊ quotidiana sui imolatiōe p̄ri⁹ facta. sine q̄ n̄ stat
nec stabit vnio fructiua. Dixi tibi sepissime. ⁊ nunc iterū
dico. Relinque te. resigna te ⁊ frueris magna interna
pace. Da totum pro toto. nil exquire; nil repete. sta pure
⁊ in hesitanter in me ⁊ habebis me. Eria liber i corde.
⁊ tenebre nō conculcabunt te. Ad hoc conare. hoc ora
hec stude desiderare. vt ab omni proprietate possis ex
p̄siliari. ⁊ nudus nudum iesum sequi. tibi mori ⁊ mihi
eternaliter viuere. Tunc deficient omnes vane fanta
sie conturbatiōes inique ⁊ cure superflue. Tunc etiam
recedet imoderatus timore ⁊ iordinat⁹ amor moriet⁹.
De bono regimine in externis ⁊ recursum ad deum in
periculis. Ca. xliij.

Ali ad istud diligēter tēdere ōbea vt in oī loco
f actiōe seu occupatiōe externa sis itimus liber ⁊
tui ipsi⁹ potēs. ⁊ sint oīa sub te ⁊ tu nō sub eia.
vt sis dñs actionū tuar. ⁊ rector nō su⁹ nec empiricus
sed magis exēptus. verusq; hebreus in sortē ac libertatē
tē trāsiciens filiorū dei q̄ stat s̄ p̄sētia ⁊ speculāt⁹ eterna.
q̄ trāsitoria intuent⁹ sinistro oculo ⁊ dextro celestia. q̄s
tēporalia nō trabūt ad inherēdū sed trabūt ipsi ea ma
gis ad bñ fruendū pro vt ordinata sūt a deo. ⁊ instituta
a sūmo opifice qui nil inordinatū reliq̄t in sua creatura.

Sicutiā in oī euētu stas nō i apparētia externa. nec oculi
lo carnali lustras visa vel audita. sed mox in quilibet cā i
tras cū moyse in tabernaculū ad hūlendū dñm. audi
es nonnūq; diuinū responsū z redies istructiō d' mul
tia p'sentib' z futuris. Sp. n. moyses recursum habuit
ad tabernaculū p' dublis z q̄stionib' soluēdis. fugitq;
ad fontis adiutorū p' p'iculis z improbitatib' hoīum
subleuandia. Sic z tu cōsugere debes in cordis tui se
cretarium diuinū intētius iplozādo suffragiū. Propte
rea nanq; iosue z filij israel a gabaōitis legūē decepti
q; os dñi nō pri' interrogauerūt. s; nīmū creduli dulci
bus sermonib' falsa pietate delusi sunt.

Quod hō non sit iportunus in negocijs. *L. xliiij.*

Itē cōmitte mihi sp' cāz tuā z ego bñ disponaz
f i tpe suo. Expecta ordinationē meā z sētes. Ide
pfectū. Dñe satis libēter oēs res tibi cōmitto.
q; pap' pōt cogitatio mea p'ficere. Utinā n̄ multū ad
hererē futuris euētib' s; ad bñplacitū tuū me incūtāter
offerre. Fili intē sepe honozē aliquā agitāt q̄z d' siderat s;
cū ad eā p'uenit aliter icipit sētre. q; affectiōes circa
idē nō sūt durabiles s; magis de vno i aliud nos ipel
lūt. Nō ḡ minimū ēt in minimis se relinq̄re. Uer' p'fec
tus hoīs ē abnegatio suūp'ius. z hō abnegat' valde li
berē z securus. S; antiqu' hostis oībus hoīs aduer
sans a tētatiōe nō cessat. z die noctuq; graues molit' i
sidias. si forte i laq; deceptiōis possit p'cipitar' icautū.
Vigilate ḡ z orate dicit dñs vt nō intretis i tētationē.
Quod hō nihil bōi ex se habet z de nullo gloriari pōt.

Dñe quid est hō q; memor sis ei' (Cap. xlv.
aut filius' hominis quia v'isitās eum. Quid

pmeruit hō vt daret illi gratiā tuam. Dñe quid possū
conqueri si deseris me aut quid iuste obtendere possū
si qđ peto non feceris. Certe hoc in veritate cogitare
possū ⁊ dicere. Dñe nihil sum. nihil boni ex me habeoꝝ
sed in oibus deficio ⁊ ad nihil sp̄tendo. Et nisi a te fu
ero adiutus. ⁊ interior informatus. totus efficioꝝ tepi
dus ⁊ dissolutus. Tū autem domine semper idem ip
se es ⁊ p̄manes in eternum. sēper bonus iustus ⁊ sc̄us
bene ⁊ iuste ac sc̄e agens oīa ⁊ disponens in sapientia.
Sed ego qui ad defectum magis p̄nus sum q̄ ad p̄
fectum nō sum semper in vno statu perdurans qz septē
tēpora mutant̄ super me. Verūtamen cito melius fit
cum tibi placuerit ⁊ manum porrexeris adiutriceꝝ. qz
tu solus sine humano suffragio poteris auxiliari. ⁊ i nā
tū confirmari vt vultus meus amplius in diuersa nō
mutetur. sed in te vno cor meū cōuertatur ⁊ quiescat.
Unde si bene scirē oēm humanā consolationem abijce
re. siue pp̄ deuotionēꝝ adipiscēdā siue pp̄ necessitatem
q̄ cōpelloꝝ te querere qz nō est hō qui me consoletur.
tunc merito posses de gratia sperare tua. ⁊ dō dono no
ue consolationis exultare. Si as tibi vnde totum venit
quotienscūq; mihi bene succedit. Ego autē vanitas ⁊
nihilum ante te. inconstans hō ⁊ infirmus. Unde ego
possis gloriari. aut cur appeto reputari. Nunquid de
nibilo ⁊ hoc vanissimū ē. Vere tānis gloria mala pe
stis. vanitas marina. quia vera trahit gloria ⁊ cele
sti spoliat gr̄a. Dñi enī hō cōplacet sibi. displicet tibi. vñ
inbiat laudibus hūanis priuat̄ veris ⁊ tutibus. Est at
vera gloria ⁊ exultatio sancta. gloriari in te ⁊ non in se
gaudere in nomine tuo non in v̄tute p̄pria. nec in aliq

creatura delectari nisi pp te. Laudetur nomē tuū non
 meū magnificetur opus tuū non mens. benedicat no-
 mē sc̄m̄ tuum nihil at̄ attribuat̄ mihi de laudibus ho-
 minum. Tu gloria mea tu exultatio cordis mei. In te
 gloriabor ⁊ te exultabo tota die. p̄ me at̄ nihil nisi in in-
 firmitatib⁹ meis. Querāt iudei gloriā q̄ ab inuicem est
 ego bācrequirā q̄ a solo dō ē. Omnis quidē gloria hu-
 mana. ois honoz. tēporalis. ois altitudo inuidana eter-
 ne glorie tue comparata. vanitas ē ⁊ stulticia. O veritas
 mea ⁊ misericordia mea. de⁹ me⁹ trinitas beata tibi so-
 lila⁹ virt⁹ honoz ⁊ gloria p̄ infinita seculoz secula amē.
 De p̄ceptu omnis tēporalis honozis. Cap. xlii.

Alī noli tibi attrahere si videas alios honozari
 ⁊ eleuari. te at̄ despici ⁊ humiliari. Erige cor tu-
 um ad me in celū. ⁊ nō cōtristabit te cōtēptus
 hoīs i terris. Dñe in ceitate sum⁹ ⁊ vanitate cito sedu-
 cimur. Si recte me inlpcio. nūquā mihi facta ē iniuria
 ab aliq̄ creatura. vñ nec iuste habeo cōqueri aduersū te.
 Quāt frequēter ⁊ grauit̄ peccauī tibi. merito armaf
 cōtra me oīs creatura. Mihi igit̄ iuste debetur confu-
 sio ⁊ cōtēptus tibi at̄ laus honoz ⁊ gloria. Et nisi me
 ad hoc p̄parauero q̄ veli libēter ab oī creatura despici
 ⁊ relinqui atq; penitus nihil videri. nō possū iteri⁹ pa-
 cificari ⁊ stabiliri. nec spiritualiter illūinari. neq; pleū
 tibi vniri. Quod pax nō ē ponēda i oibus. Cap. xliiij.

Alī si pōis pacē tuā cum aliqua persona pro-
 pter tuū sc̄ire ⁊ cōuivere instabilis eris ⁊ ipa-
 carus. Sed si recursū habes ad sp̄ viuētē ⁊ ma-
 nentē veritatē. nō cōtristabit te amicus recedēs aut mo-
 riens. In me vñ amici dilectio stare ⁊ pp me diligēdus

est quisquis tibi bon^o visus ē z multū charus in hac vi
ta. Sine me nō valet nec durabit amicitia: nec ē vera z
mūda dilectio quā ego non copulo. Ita mortu^o debes
esse talibus affectiōibus dilectorū hominū vt quātum
ad te pertinet sine oī humano optares esse solatio. Tā
to homo deo magis appropinquat: quanto ab oī sola
tio terreno longius. Tāto ēt altius ascēdit ad deū quā
to p̄fundius in se descēdit z plus sibi p̄si vilescit. Qui
aut̄ aliquid boni sibi attribuit: gratiā dei in se venire ipe
dit: qz gr̄a spiritus sc̄ti cor humile q̄rit semp. Si scires
te p̄fecte an nihilare atq; ab oī creato amore euacuare:
tūc deberē in te cū magna gratia emanare. Sed qm̄ tu
respicis ad creaturas. subtrahis tibi aspect^o creatoris.
Disce te in oibus p̄pter creatorē vincere. tunc ad dūl
nā valebis cognitionē peririgere. Quātūcūq; modicū
sit si iordiate diligit z respicit retardata a sūmo z vitiat.

Cōtra vanā z secularē scientiā. Cap. xlviii.

f Bli n̄ moueāt te pulchra z subtilia dicta hoīuz
nō. n. est regnū dei in s̄mone sed in x̄tute. Atre
de v̄ba mea q̄ corda accēdūt z mētes illuminant. indu
cūt p̄pūctionē. z varia ingerūt solationē. Nūq; ad h̄
legas v̄bū vt doctior aut sapiētior possis videri sed stu
de mortificationē vitioz qz hoc amplius tibi p̄derit qz
notitia multaz difficilliū qōnu;. Cū multa legeris z co
gnoueris. ad vnū tñ oportet venire p̄ncipiū. Ego su;
qui doceo homines sciam. z clarior ē intelligentiā par
nullis tribuo. qz ab homie possit doceri. Cū ego loquor
cito sapiens erit z multum in spū p̄ficiet. Ne illis qui
multa curiosa ab hoibus in querūt z de via tibi fuien
di parum curant. Veniet tēpus qm̄ apparebit magister

magistroꝝ xꝑs dñs angeloꝝ; cunctoꝝ audíturus lectiões. hoc è singuloꝝ examínaturus concias; 7 tñc scríptabit b'icrusalé in lucernis. 7 in anifestauarūt absco- dita tenebrarū .i.acebūtq; argumenta linguaz. Ego sū qui humilē in puncto eleuo mentē: vt plures eterne vi- uatis capiat rationes q; si quis decē annis studuisset i scholis. Ego doceo sine strepitu vobozū sine cōfusione opinionū .i. sine fastu honoris. sine pugnatione argumē- toꝝ. Ego sum qui doceo terrena despícare. p'sentia fasti díre. eterna q̄rere. eterna sapēi honores fugere. scādala sufferre oēs spē in me ponere cū me nil cupere. 7 super oia ardentē me amare. Nā quidam amando me inti me didicit diuina 7 loquebat' mirabilia. Plus proficit in relinquēdo oia q; in studēdo subilia. Sed alijs lo- quoz cōia. alijs specialia. aliquibus insignis 7 figuris dulciter appareo. quibusdā vō in multo lumine reuelo mysteria. Una vox libozum. sed non omnes eque in- format quia intus sum doctoꝝ veritatis. cordis scruta- toꝝ. cogitationū intellectoꝝ. actionū p'motoꝝ distribuēs singulis sicut dignū iudicauero.

De nō attrahendo sibi res exteriores. Capitulū. xlix.

Bli i multis oportet te cē isciū. 7 estimare te tā-
 f q; mortuū sup terrā; 7 cui tot' mūdus crucifi-
 xus sit. Multa ē oportet furda aure p'ransire
 7 q̄ tue pacis sunt inagis recogitare. Utilius ē oculos a
 rebus displicēibus auertere 7 vnicuiq; suū sentire reli-
 quere quā p'terosis sermōibus deservire. Si bñ stete-
 ris cū deo 7 ei' iudiciū aspexeris: facilius te victū porta-
 bis. Dñe quousq; venim'. Ecce dānū defletur tēpora-
 le. p modico q̄stu laborat' 7 curritur. 7 spūale derimē

tum in obliuionē transit. 7 vix sero reditur. Quod parū
vel nihil pdest attenditur. 7 qđ summe necessarium est
negligenter preteritur. qz totus homo ad externa de-
fluit 7 nisi cito resipiscat libens in exterioribus iacet.

Quod oibus nō ē credendū. 7 de facillī lapsu verborū.

Et mihi auxiliū dñe de tribulatione: qz Cap. l.
d vana salus hominis. Quā sepe ibi nō inueni fi-
dē vbi me habere putavi. Quoties ēt ibi repe-
ri: vbi minus psumpsi. Vana ē spes in hoibus: sal-
tū aut iustozū in te deus. Vñdictus sis dñe deus in oibus
que nobis accidūt infirmi sumus 7 in stabiles cito fal-
timur 7 periamur. Quis est hō qui ita caute 7 circū-
specte in oibus se custodire valet vt aliquñ in aliquā de-
ceptionem vel perplexitatem non veniat. Sed qui in
te dñe confidit ac simplici ex corde querit. non tā faci-
le labitur. Et si inciderit aliquam tribulationē quomo-
docūq; ēt fuerit implicatus citius per te eruetur aut a
te consolabit. qz tu non deseris in te sperantem vsq; in
finem. Karus fidus amicus in cūctis amici persecrās
pressuris. Tu dñe tu solus es fidelissimus in oibus. 7
preter te nō est alter talis. Qđ bene sapuit illa aia scā
que dixit mens mea solidata est in christo fundata. Si
ita meū foret. non tam facile timor humanus me solli-
cigaret nec vborū iacula mouerent. Quis oia. preuide-
re. quis precauere futura mala sufficit. Si pūta etiam
ledunt sepe. quid improuila nisi grauiter etiam feriant.
Sed qre mihi misero non melius prouidi. Cur ēt taz
facile alijs credidi. Sed boies sumus. nec aliđ q; fra-
giles boies sumus. et si angusta multis estimamur 7 vi-
simur. Qui credam dñe cui credā nisi tibi. Veritas eo

q̄ nō fallis nec falli potes. Et rursum. Dis hō mēdar.
 infirm⁹ instabilis ⁊ labilis. maxime in verbis ita vt sta-
 tis vix credi debeat qđ rectū in facie sonare vř. Quam
 prudēter p̄mōuisti cauendū ab hoibus ⁊ qz inimici ho-
 minis dōestici ei⁹ nec credendū siquis dixerit. ecce hic
 aut ecce illic. Doctus suz dāno ⁊ vtinā ad cautelā maiō-
 rē. non ad insipientiā mihi. Caut⁹ cito quidā ait cautus
 esto sua apud te qđ dico. Et vñ ego sileo ⁊ absconditum
 credo: nec ille silere pōt quod silendū petiit: s; statim p-
 dit me ⁊ se ⁊ abiit. Ab huiusmodi fabulis ⁊ incautis hoī-
 bus protege me dñe. ne in manus eoz incidā nec vn-
 q; talia cōmitta; . Verbū vey ⁊ stabile da in os meuz
 ⁊ linguā callidaz lōge fac a me. Quod pati nolo omni-
 mode cauere debeo. Qđ bonū ⁊ pacificū de alijs sileŕ
 nec aliud indifferēter omnia credere. neq; de facili vl-
 terius effari. paucis seipz reuelare. te sp̄ inspectore cor ⁊
 dis q̄rere. nec omni v̄cto x̄boz circumferri sed omnia
 intima ⁊ externa s; tue beneplacitū volūtatis optare p-
 fici. Quā tutū pro p̄servatione celestis gratie humanā
 fugere apparentiaz. nec appetere que foris admiratiōe
 vident̄ prebere sed ea tota sedulitate sectari q̄ vite emē-
 datiōem dant ⁊ feruorē. Quā muletis nocuit virtus
 scita ac p̄ propere laudata. q; sana p̄fuit gr̄a silētio ser-
 uata in hac fragili vita que tota tētatio fert̄ ⁊ malicia.
 De p̄fidētia in deo habēda qñ insurgūt x̄boz iacula.

Alii sta firmiter ⁊ spera in me. Quid Cap. li.

f eniz sunt verba nisi verba. Per aerē volāt sed
 lapidē nō ledunt. Si re⁹ es cogita qđ te libēter
 velis emēdare. Si nihil tibi p̄sciis es. p̄sa qđ vellit li-
 benter pro deo hoc sustinere. Parum satis ē vt vel ver

ba interdum sustineas qui necdū fortia verbera tole-
rare vales. Et quare tā parua tibi ad cor transeunt. nisi
qz adhuc carnalis es. z hoies magis q̄z opoziet atten-
dis. Nā qz despici metuis. reprehēdi pro excessibus nō
vis. z excusationū queris vmbzacula. S; isptce te me-
lius z agnosces qz viuūt adhuc in te mundus z vanus
amor placēdi hoibus. Cum. n. bassari refugis z cōfū-
di pro defectibus. cōstat viiq; qz nec vere humilis sis
nec vere mūdo mortuus nec tibi mundus crucifixus.
Sed audi vba mea z nō curabis dece; nūlla boiū
verba. Ecce si cuncta cōtra te dicerētur que fingi mali-
ciosissime possent quid tibi noceret si oīno transire per-
mitteres nec plusq; festucam ppenderes. Nūquid vel
vnū capillum tibi extrahere possem. S; qui cor intus
nō bz nec deū pre oculis faciliter verbo mouet visupe-
rationis. Qui aut in me cōfidit nec pprio iudicio stat
appetit absq; humano terrore erit. Ego. n. sum iudex
z cognitor oīum secretorū ego scio q̄liter res acta ē. ego
iniuriantē noui z sustinentē. A me erit verbū istud me
pmitente hoc accidit. vt reuelent ex multis cordibus
cogitatiōes. Ego reuz z innocentē iudicābo. sed oculis
iudicio vtrūq; ante pbare volui. Testimoniūz boiū
sepe fallit. meū iudiciū vex est stabit z nō subuertet.
latet plerūq; z paucis ad singula patet. nunq; tñ erat
nec errare pōt. etiāz si oculis insipientiū nō rectū videa-
tur. Ad me ergo recurrendū ē in oī iudicio. nec pprio i-
nitendū arbitrio. Justus. n. non cōturbabit quicquid
a deo et acciderit. Etiā si iniuste aliquid cōtra eū prola-
tum fuerit nō nullū curabit. Sed nec vane exultabit
si p alios rōnabiliter excuset. Pensat nāq; qz ego sum

scrutās corda ⁊ renes qui nō iudicō fm̄ faciē ⁊ hūmā-
nā apparentiā. **M**ā sepe in oculis meis reperit culpabile
qđ hōiū iudicio credit laudabile. **D**ñe **D**s iudex iuste
fortis ⁊ patiens qđ hōiū nosti fragilitatē ⁊ prauitatez
esto robur meū ⁊ tota fiducia mea. **N**ō. n. mibi sufficite
pscia mea. tu nosti qđ ego nō noui. ⁊ iō tu oī respēsiōe
me hūiliare debui ⁊ māsuere sustinere. **I**gnosce ḡ mibi
ppiti⁹ quēs sic nō egi. ⁊ dona itez grās aplioris suffe-
rētie. **M**ellior ē. n. mibi tua copiosa misericordia ad p̄se-
cutiōnē indulgētie. qđ mea opinata iusticia p̄ cōfessione
latētis pschie. **E**t si nihil mibi pschi⁹ suz. tñ in **B** me iustifi-
caf n̄ possz. qz̄ remota misericordia tua nō iustificabit
in cōspectu tuo oīs viuens.

Quod oia graua pro

cterna vita sunt toleranda.

Cap. liij.

Fili nō frangant te labores qđ assūpsisti pp̄ me
nec tribulatōes te deiciāt vsqueqz. s; mea p̄-
missio in oī euētū te robozet ⁊ p̄solet. **E**go sufficiens suz
ad reddēdū supra oēs modū ⁊ m̄surā. **M**ō hic diu labo-
rabis nec sp̄ grauaberis dolorib⁹. **E**xpecta pau⁹ sp̄ ⁊ vi-
debis celerē finē maloz. vēiet vna hora qñ cessabit oīs
labor ⁊ t̄mule⁹. **M**odiciū ē ⁊ breue oē qđ trāsit cū tpe.
Age ḡ vt agis fideliter. labora i vinea inca ego ero mer-
ces tua. **S**cribe lege. cāt a geme. tace ora. sustine viriliter
p̄ria. digna ē bis oib⁹ ⁊ maiorib⁹ plūs vita eterna. **T**e-
niet pax i die vna q̄ nota ē dño. **M**ō. n. erit dies vl' nox
hui⁹. s; t̄pis; s; lux p̄petua claritas infinita. pax firma et
reces segura. **M**ō dices tūc qđ me libabit d̄ corpe mor-
tia hui⁹ nec clamabis beu mibi qz̄ incolat⁹ me⁹. plōga-
t⁹ ē. qm̄ p̄cipitabit mors ⁊ salus erit indefectiua aucte-
tas nulla. iocūditas btā societas dulcis ⁊ d̄cora. **D** si vs

diffes sanctorū in celo coronas ppetuas: quanta quoq;
nunc exultāt gloriā qui huic mūdo oliz cōtēptibiles z
q̄si vita ipsi indigni putabant. pfectio te stati humilla
res vsq; ad terrā: z affectares poti⁹ oibus subesse quas
vni p̄fess; nec huius vite letos dies cōcupisceres. s; ma
gis p deo tribulari gauderes: z p nihilo inter hoīes
cōputari maximū lucrū duceres. **D** si tibi hec sapcrēt
z profunde ad cor trāsirent. quō auderes vel semel cō
queri. **N**ōne pzo vita eterna cūcta laboriosa sunt tole
randa: **N**ō est parū qd lucrari aut pdere regnū dei
Leua igif faciē tuā in celo. **E**cce ego z oēs sancti mei
mecū qui in hoc seculo magnū habuere certamen: mō
gaudent: mō cōsolant: z mō securi sunt: z mō requie
scunt z sine fine in regno patris mei pmanebāt necē.
De die eternitatis z huius vite angustijs. **Ca. liij.**

Superne ciuitatis mātio beatissima. **D** dies
eternitatis clarissima quā nox nō obscurat. sed
sūma veritas sp irradiat. dies sp leia. sp secura
z nunq; statū mutans in s̄ria. **D** utinā dies illa illuxis
set z cuncta b̄ spalia sinē accepissent. **L**ucet quidē san
ctis ppetua claritate splendida. s; nō nisi a longe p spe
culū pegrināibus i terra. **N**ozūt celi ciues qz gaudio
sa sit illa. **G**enuunt exules filij eue quā amara z tediosa
sit ista. **D**ies huius spis parui z mali pleni dolorib⁹ z
angustijs vbi hō multis peccatis inqnat⁹ multis pas
sionibus irretit⁹. multis timoribus stringit⁹. multis cu
ris distenditur z multis curiositatibus distrabit⁹. mul
tis vanitatibus iplicatur. multis erroribus circūfundi
tur. multis laboribus attritur: cōptationibus grauatur
delitijs enervatur. egestate cruciatur. **D** quā finis horū

multorum laborum quam liberabor a misera fuitute victoribus.
 Quam memorabor domine tui solius quam ad plenum letabor in
 te. Quam ero sine omni impedimento et in vera libertate sine
 omni grauiamine mentis et corporis. Quam erit pax solida pax
 imperturbabilis et securapax iuris et foris: pax ab omni parte
 firma. Jesu bone quam stabo ad videndum te. quam contempla
 bor gloriae regni tui. quam eris mihi omnia in omnibus. Quam
 ero te cum in regno tuo quod preparasti dilectis tuis ab eter
 no. Relictus sum pauper et exul in terra hostili. ubi bella
 quotidiana et in fortuna maxima. Consolare exilium meum
 minime dolore mentis quia ad te suspirat omne desiderium meum.
 Non onus mihi totum est quicquid mundus hoc offert ad so
 latium. Desidero te intus frui. sed nequeo appropinquare. Opto
 iuberere celestibus. sed deprimentur res temporales et immortifi
 cate passionibus. Mentem omnibus rebus superesse volo. cari
 ni autem inuicem subesse cogor. Sic ego infelix homo mecum
 pugno et factus sum mihi in seipsum grauis dum spiritus sursum
 et caro querit esse deorsum. Quod quid intus patior dum mente
 celestia tracto et mox carnalium turba occurret orationi. De
 us meus ne elongeris a me. neque declines in ira a suo
 tuo. Fulgura conuulsione tuae et dissipata eas. emitte sa
 gittas tuas et conturbentur omnes fantasie inimici. Recolli
 ge sensus meos ad te. Fac me obliuisci omnium mundana
 rum. Da cito abijcere et continere fantasinata victorum.
 Succurre mihi eterna uitas ut nulla me moueat uani
 tas. Adueni celestis suauitas et fugiat a facie tua omnis
 impuritas. Agnosce quoque mihi et misericorditer indul
 ge quoties preter te aliquid in oratione reuoluo. etenim vere
 quia valde distracte me habere consueui. Da et ibi multotiens
 non sum ubi corporaliter sto aut sedeo. sed ibi magis sum quo

cogitationibus feror. Ibi sum ubi cogitatio mea est.
Ubi est frequenter cogitatio mea ibi est id quod amo.
Hoc mihi cito occurrit quod naturaliter delectat aut ex
usu placet. Unde tu veritas aperte dixisti. Ubi. n. est
thesaurus tuus. ibi est et cor tuum. Si celum diligo libenter
de celestibus penso. si mundum amo felicitatibus mundi
cogitando. et de aduersitatibus eius tristo. Si carnes
diligo que carnis sunt sepiissime imagino. Si spiritum amo
de spiritualibus cogitare delector. Quecumque. n. diligo de
his libenter loquor si audio. atque talium imagines ad do-
mum mecum reporto. Sed beatus ille homo qui pro te dominus omnibus
creaturis abeundilicentia tribuit. qui nature vi facit et con-
cupiscentias carnis feruore spiritus crucifigit. ut serenata
conscientia pura tibi orationem offerat. dignulque sit angeli-
cis interesse choris. omnibus terrenis foris et itus exclusis.

De desiderio eterne vite et quanta sint certantibus
bona promissa. Cap. liiij.

Fili mi cum tibi desiderium eterne beatitudinis de-
sideras super infundis et de tabernaculo corporis exi-
re concupiscis ut claritatem meam sine vicissitudi-
nis umbra contemplari possis. dilata cor tuum et omni desiderio
hanc sanctam inspirationem suscipe. Redde amplissimas su-
perne bonitati gratias que tecum sic dignatur agere clementer vi-
sitat. ardentem excitat. potenter subleuat ne proprio potere
ad terrena labaris. Neque. u. hoc cogitatu tuo aut cona
in accipis. sed sola dignatione superne gratie et diuini res-
pectus quatenus in virtutibus et maiori humilitate proficias si ad
futura certamina te prepaues mihique toto cordis affectu
adherere ac seruati voluntate studcas deservire. Fili sepe
ignis ardet. sed sine fumo flamma non ascendit. Sic et aliquid

desideria ad celestia flagrant et tamen a retentione carnalis effectus liberi non sunt. Adcirconec oio pure p bonoze dei agunt qd tam desideranter ab eo petunt. Tale est et sepe tuu desideriu. qd insinuasti fore eam importunu. Non. n. est hoc puru et pfectu qd ppria comoditate est infectu. Petere no qd tibi est delectabile et comodum. s; qd tibi ac ceptabile e atq; honorificu qz si recte iudicas mea ordinatione tuo desiderio et oi desiderato pferre debes ac seq. Noni desideriu tuu et frequetes gemitu audiui. In velles esse in libertate glorie filioꝝ dei ia te delectat domi eterna et celestis patria gaudio plena. s; no du vult hora ista s; e adhuc aliud tps belli. v; tps laboris. pbatiois. Optas sumo repleti bono. s; no potes hoc assequi modo. Ego sum expecta me dicit dñs donec veniat regnu dei. Probandus es adhuc in terris et in multis exercitandus. Consolatio tibi interdum dabitur s; copiosa satietas no concedit. Confortare igit et esto robustus tam in agendo q; in patiando nature ista. Op; te novum induere hoies et in alteru viru mutari. Op; te sepe agere qd no vis et q vis op; te relinquere. Quod alijs placet pcessu habebis: qd tibi placet vltra no pficiet. Qd aliq dicunt audiet. qd tu dicis p nihilo coputabit. Petet aliq et accipiet. tu petes nec impetrab. Erunt aliq magni in ore hoius de te at tacebit. Alijs hoc vel illud comittet tu at ad nihil vtile iudicaberis. Na pp hoc natura aliqui contristabit. et magnu si siles portaueris. In his et similib; multis pbari solet fidelis dñi seruus qliter se abnegare et in oibus frangere quiverit. Nix e aliqd tale in quo tantu de mori indiges sicut no videri. et pau q voluntati tue adversa sunt. maxime autem cum disconvenientia et q mi

nus vtilia tibi apparent fieri iubentur. Et qz nō audes
resistere altiori potestati sub dño constitutus. iō durum
tibi vī adnutū alterius ambulare z oē proprīū sentire
omittere. Sed pensa fili horum fructum laborum. cele
i em sinem atque premium nimis magnum. z non ba
bebis inde grauiamen. sed fortissimum patientie tue so
lamen. Nam z pro modica hac voluntate quā nūc spō
te deseris habebis semper voluntatē tuam in celis. Vbi
quippe inuenies omne quod volueris. omne quod desi
derare potes. Vbi aderit tibi totius facultas boni sine ni
more amittendi. Vbi voluntas tua vna sp̄ mecum nil cu
piet extraneuz vel priuatū. Vbi nullus resistet tibi nemo
de te cōqueret nemo impediet. nil obuiabit. sed cuncta d̄
siderata simul erūt presennā. totūq; affectū tuū resiciēt
z adimplebūt vsq; ad summū. Vbi reddā gloriā p̄ contu
melia perpesta paliū laudis pro merito pro loco nonis
simo sedem regni in secula. Vbi apparebit fructus obe
dientie. gaudebit labor penitentie z humilis subiectio
coronabitur gloriose. Nunc ergo te inclina humiliuer
sub omnium manibus. nec sit cure quis hoc dixerit vel
iusserit. sed hoc magno opere curato vi sine placus siue
minor aut equalis aliquid a te exposcerit vel inuenerit
pro bono totum accipias z sincera voluntate studeas
adimplere. Querat alius hoc. alius illud. gloriatur ille
in illo. z iste in isco. laudeturq; miles mile. tu autē nec
in isto nec in illo sed tu ipsius gaude contemptu. et in
mei solius beneplacito ac honore. hoc optandum est ti
bi. vt siue per vitam siue per mortem. deus semper in te
glorificetur.

Qualiter bō desolat? D̄beat i māns dei se offerre. C. lv.

Omnia deus sancte pro his nunc et in eternum bene
 dictus. quod sicut vis factum est. et quod facis bonum est.
 Letetur in te servus tuus. non in se nec in aliquo
 alio quod tu solus leticia vera. tu spes mea et corona mea
 tu gaudium meum et honor meus domine. Quid habes servus tuus
 nisi quod a te accepit et sine merito suo. tua sunt omnia que dedi
 sti et que fecisti. Pauper sum et in laboribus meis a invenit
 te mea. et contristat anima mea nonnumquam usque ad lachrymas
 quoniam et contrahat ad se pro imminentes passiones. Deside
 ro pacis gaudium pacem filiorum tuorum. flagito qui in lumine
 consolationis a te pascunt. Si das pacem. si gaudium sanctorum
 infidelis erit anima servi tui plena modulatione et devota in
 laude tua. Sed si te subtraxeris sicut sepius soles non
 poterit curare viam mandatorum tuorum. sed magis ad tunden
 dum pecus genua incurvant. quod non est illi sicut beris et nu
 dius tertius quam splendebat lucerna tua super caput eius
 et sub umbra alarum tuarum. pregebat a tentationibus irruen
 tibus. Pater iuste et semper laudande venit hora ut probetur
 servus tuus. Pater amande dignum est ut hora hac patiat
 pro aliquid servus tuus. Pater perpetue venerande venit
 hora quam ab eterno presciebas affuturam. ut ad modicum te
 pus succubas foris servus tuus. vivat vero semper apud
 te intus. paululus vilipendat humiliter et deficiat coram
 hominibus. passionibus conteratur et languoribus. ut itex
 tecum in aurore nove lucis resurgat et in celestibus cla
 rificetur. Pater sancte tu sic ordinasti et sic voluisti et hoc
 factum est quod ipse precipisti. Nec est enim gratia ad
 amicum tuum pati et tribulari in mundo pro amore tuo
 quotienscumque a quocumque et quomocumque id permittis
 fieri. Sine consilio et providentia tua et sine causa

nihil sit in terra. Bonus mihi dñe q̄ humiliasti me vt
discā iustificatiōes tuas. ⁊ oēs elatiōes cordis atq; pre
sumptiōis abiciā. Utile mihi qđ cōfusio cooperit faci
em meā vt te porius q̄ hoies ad consolādu; requirā.
Didici ēt ex hoc inscrutabile iudiciu; tuum expauescere
qui affligis iustu; cum impio. sed nō sine equitate ⁊ iu
sticia. Gratias tibi qz nō p̄ceisti malis meis. s; attribul
sti me verberibus amoris infligens dolores. et imitens
angustias foris ⁊ intus. Nō est qui me cōsolet ex om
nibus que sub celo sunt nisi tu dñe deus meus. celestis
medicus amarus. qui percutis et sanas deducis ad inse
ros et reducis disciplina tua sup me. et virga tua ipsa me
⁊ docebit. Ecce pater dilecte ī inanibus tuis ego suz. sub
virga correctionis tue me inclino. percutite dorzu; meuz
⁊ collum meum vt incurnez ad voluntatē tuam tortio
sitate mea;. Fac me pium et humilē discipulu;. sicut
bene facere cōsueuisti vt ambulē ad omnez nutu; tuuz.
Tibi me ⁊ omnia mea ad corrigendum cōmendo. meli
us est hic corripī quā in futuro. Tu scis omnia ⁊ singu
la et nil te latet in humana cōscientia. Ante quā fiāt no
sti ventura. et nō opus est tibi vt quis te doceat aut ad
moneat d̄ his q̄ gerunt in terra. Tu scis qđ expedit ad
profectum meum. et quantum deseruit tribulatio ad ru
biginem vitiorum purganda;. Fac meuz desideratuz
beneplacitū tuuz et ne despicias peccaminosā vitā meā
nulli meli⁹ nec clari⁹ q̄z tibi soli notā. Da mihi dñe sci
re qđ sciendu; ē. hoc amare qđ amādū ē. hoc laudare
qđ tibi sū me placet. hoc reputare qđ tibi p̄ciosū appa
ret. hoc vituperare quod oculis tuis sordescit. Nō me
finas. sin visionē oculozuz exterioruz iudicare. neq; sin

audistum aurium hominum imperitorum sententiare
 sed in iudicio vero de visibilibus et spiritualibus discer
 nere. atque super omnia voluntatem beneplaciti tui sem
 per inquirere. Falluntur sepe hominum sensus in iudi
 cando falluntur et amatores seculi visibilia tantummodo
 amando. Quid est bonum inde melior quam reputatur ab ho
 mine maior. Fallax fallacem. Vanus vanum cecus ce
 cum. infirmus infirmus decipit dum exultat. et veraciter
 magis confundit. dum inaniter laudat. *Non quantum unusquisque
 est in oculis tuis. tamen est et non apostolus. ait humilis sanctus Franciscus.*
 Quod humilibus insistendum est operibus cum deficiat
 a summis. *Cap. lvi.*

Non enim vales semper in ferventiori desiderio
 virtutum stare. nec in altiori gradu contemplationis
 sed necesse habes interdum ob originale cor
 ruptelam ad inferiora descendere et onus corruptibilis
 vite et in vite et cum tedio portare. Quoad mortale cor
 pus geris. tedium senties et gravamen cordis. Opus ergo sepe
 in carne et carnis onere gemere eo quod non vales spiritualibus
 studiis et divine contemplationi inclinare iter liberere. Tunc ex
 pediat tibi ad humilia et exteriora opera confugere et in bonis
 te actibus recreare. advenit enim tui et supernam visitationem
 firma confidentia expectare. exilium tuum et ariditatem mentis
 patienter sufferre donec iterum a me visiteris et ab omnibus
 anxietatibus libereris. *Non faciam te laborum oblivisci et iter
 na quiete profui. Expandam coram te prout scripturarum ut dila
 tato corde currere incipias viam mandatorum meorum et dices.*
 Non sunt condigne passionibus huius temporis ad futuram gloriam quam
 revelabit in nobis. Quod homo non reputet se consola
 tione dignum. sed magis verberibus reum. *Cap. lvii.*

Domine non sum dignus cōsolatione tua nec
d aliqua spiritali visitatione. z ideo iuste mecum
agis qm̄ me inopem z desolatū relinquis. Si
enim ad instar maris lachrymas fundere possē. adhuc
cōsolatione tua dignus nō essem. Unde nihil dign⁹
sum quoq; flagellari z puniri qz graniter z sepe te of-
fendi z in multis valde deliqui. Ergo vera pensata ra-
tione nec minima suz dignus cōsolatione. sed tu ele-
mens z misericors qui nō vis perire opera tua. ad ostē-
dendum diuitias bonitatis tue ī vasa misericordiē tue
etiam preter oē pprium meritum dignaris consolari
seruū tuum supra humanam modū. Tūc enim conso-
lationes non sunt sicut humane cōsolationes. Quid
egi dñe vt mihi conferes aliquem celestē cōsolationem.
Ego nihil boni me egisse recolo. sed sp̄ ad vitia p̄nū: z
ad emēdationē pigrius fuisse. Verum est z negare non
possum. Si aliter dicerem. tu stares contra me z non
eēt qui defenderet. Quid merui p̄ peccatis meis nisi in-
fernam z ignem eternū. In v̄itate p̄fiteor qm̄ dignus
sum omni ludibrio z p̄reptu nec deest me inter duos
ros tuos cōmorari. Et h̄ hoc egere audiā tñ aduersum
me p̄ v̄itate peccata mea arguā vt facilius misericor-
diā tuā merear impetrare. Quid dicā reus z omnī con-
fusiōe plenus. Nō habeo os loquēdi nisi hoc tantum
v̄bū. peccavi dñe peccavi. misere mei ignosce mihi. Si
ne me paululū vt plāgā dolorē meū. a n̄q; vadā ad ter-
rā tenebrosā z opta; mortis caligine. Et qd̄ tā maxie
areo z misero peccatore req̄ris nisi vt p̄ter at̄ z hūiliet
se p̄ delictis suis. In vera cōtritiōe z cordis hūiliatiōe
nascit̄ spes venie recōciliat̄ p̄turbata cōsciētia. reparat̄

gratia per dita. tunc homo a futura ira. et occurrunt sibi
 mutuo in osculo sancto deus et penitens anima humilis
 peccatorum contritio acceptabile tibi est domine sacrificium. Iam
 ge suauius odorans in conspectu tuo quam thuris incensum.
 Hoc est gratium et unguentum quod sacris pedibus tuis infu-
 di uoluisti. quia cor contritum et humiliatum nunquam despexi-
 sti. Ibi est locus refugii a facie ire inimici. ibi emendat et ab-
 luitur quicquid aliunde contractum est et inquinatum.

De gratia quam non miscet terrena sapientibus. Cap. lviij.

Illi preciosa est gratia mea. non patitur se misceri ex-
 transis rebus nec consolatiombus terreis. Abij-
 cere ergo oportet omnia impedimenta gratie. si optas eius
 infusionem suscipere. Perte secretum tibi. ama solus habitam
 tecum. nullius require consabulationes sed magis ad deum
 deuotam effunde precem ut copuncta teneas mentes et puram con-
 scientiam. Locum mundum nihil estima. dei vacationem omnibus
 exterioribus atepoc. Iste. n. poteris mihi vacare et in trasi-
 torijs pariter delectari. Et notis et a charis amicis opus
 elogari. et ab omni ipali solatio mentem tenere puram. Sic ob-
 secat beatus apostolus petrus. ut tamquam aduenas et pegri-
 nos in hoc mundo se contineant christi fideles. Quanta fidu-
 cia erit morituro quem nulli rei effectus dirinet in mundo.
 Sed sic segregatum cor habere ab omnibus. eger necdum capit
 animus. nec aialis homo nouit iterni hominis libertatem. Attamen
 si vere uelit esse spiritualis opus eius renunciare tam remotis quam
 propinquis. et a nemine magis cauere quam a seipso. Si tamen
 ipsum perfecte viceis. cetera facilius subiugabis. Perfe-
 cta namque victoria est de semetipso triumphare. Qui enim se
 inetipsum subiectum tenet. ut sensualitas rationi et ratio in
 cunctis obediat mihi hic uerum victor est sui et domini mundi

di. Si ad hunc apicem scādere gliscis. oportet viriliter incipere z securim ad radicem ponere vt euellas z destruas occultam z inordinatam inclinationem ad teipsum z ad omne priuatum z materiale bonum. Ex hoc vitio q̄ homo semetipsum nimis, inordinate diligit. pene totum pendet quicquid radicaliter vincendum est. Quo demicto z subacto malo. pax magna z tranquillitas erit continuo. Sed qz pauci sibīp̄s perfecte mori laborant nec plene extra se tendunt. propterea in se implicati remanent nec supra se in spiritu cleuari possunt. Qui autem libere mecum ambulare desiderat. necesse est vt omnes prauas z inordinatas affectiōes suas mortificet. atqz nulli creature priuato amore concupiscenter inhereat.

De diuersis motibus nature z gratie.

Cap. lix

fili diligenter aduerte motus nature z gr̄e qz valde p̄uarie z subtiliter mouet z vit nisi a sp̄iali z intimo illuminato hoie discernuntur

Dēs quidē bonū appetunt z aliqd̄ bōi i suis dictis vel factis p̄tēdūt. iō sub specie bōi multi fallunt. Natura callida ē z umbras trahit. illa q̄at z d̄cipit. z se sp̄. p̄ fine bz. Sed gratia simpliciter ambulat. ab oī specie mala declinat fallacias n̄ p̄tēdit. z p̄ oia pp̄ deū agit i q̄ z finaliter r̄q̄escit. Natura iuite vult mori nec p̄mi nec su perari. nec subesse. nec spon̄te subiugari. S̄ra n̄o studet mortificatiōi pp̄rie. resistit l̄sualitati q̄rit subijci. appetit vincē. nec pp̄ria vult libertate fungi sub disciplina amat teneri nec alicui cupit d̄nar̄ sed sub deo sp̄ vni re stare z eē. atqz pp̄ deū oī humane creature humili ter parata ē inclinari. Natura p̄ suo comodo laborat.

7 quid lucri ex alio sibi pueniat attēdit. Gratia aut non
 qd sibi uale 7 comodofū sit s; qd multis pficiat magis
 pferat. Natura libēter honozē 7 reuerentiā accipit.
 Gratia nō omnē honozē 7 gloriā dō fideliter attribu
 it. Natura cōfusiōe timet 7 cōtēptū. Gratia aut gaudet
 pro nomie iesu cōtumeliā pati. Natura ocium amat
 7 quietē corporalē. Gratia autē uacua eē nō pōt s; libē
 ter āplectitur laborē. Natura querit curiosa hē 7 pul
 era 7 abbozet vilia 7 grossa. Gratia uero simplicibus d
 lectat 7 humilibus. aspera non aspernat. nec uetustis
 refugit idui pannis. Natura respicit tpalta. gaudet ad
 lucra terrena. tristatur d dāno. irritat leui inuicē nōbo.
 Sed gratia attendit eterna. nō ibcret tēporalib⁹. neci
 pdit ne rerū turbat. neq; uerbis duriorib⁹ acerbat. qz
 thesaurū suū 7 gaudiū i celo ubi nil perit cōstituit. Na
 tura cupida est 7 libētius accipit quam donat. amat p
 pria 7 priuata. Gratia autē pia est 7 cōmunis. uitat sin
 gularia. comētatur paucis. beatius iudicat dare quam
 accipere. Natura inclinat ad creaturas. ad carnē ppi
 am. ad uanitates 7 discursus. Sed gratia trahit ad deū
 7 ad uirtutes. renūciat creaturis. fugit mūdū. odit car
 nis desideria. restringit euagariōes. erubescit in publi
 co apparere. Natura libenter aliquod solatiū habet ex
 ternum in quo delectetur ad sensum. Sed gratia i solo
 deo querit consolari 7 i summo bono super omnia uisi
 bilia delectari. Natura totum agit propter lucrum 7
 comodum propinquin nihil gratis facere potest. sed aut
 equale aut melius aut laudem uel fauorem pro benefa
 ctis cōsequi sperat 7 multū pōderat sua gesta 7 dona
 cōcupiscit. Gratia nō nil tēporale qrit nec aliud pmiū

q̄; deū solū p̄ mercede postulat nec ampli⁹ de t̄pali⁹
necessarijs desiderat nisi quātū hec sibi ad affectuōez
eternorū valcant deservire. Natura gaudet de amicis
multis ⁊ p̄pinqs gloriat̄ de nobili loco ⁊ ortu generis.
arridet potētib⁹. blādif̄ diuitib⁹. applaudet sibi simi
lib⁹. Gratia autē ⁊ inimicos diligit. nec de amicorū tur
ba extollit̄ nec locū nec ortū nataliū reputat nisi virtus
maior ibi fuerit fauet magis pauperi q̄; diuiti cōparit̄
plus nocētī q̄; potētī. cōgaudet veraci nō falaci exhor
tat̄ semp bonos inclioza carissima cinulari ⁊ filio dei p̄
virtutes assimilari. Natura de d̄fectu ⁊ molestia cito cō
querit̄. Gratia p̄stāter fert inopiā. Natura oīa ad se re
flectit p̄ se certat ⁊ arguit. Gr̄a autē ad deū cūcta reductit
vñ originaliter emanat nihil boni sibi ascribit nec arro
gāter p̄sumit. nō p̄ndit nec snā sniaz alijs p̄fert. sed in
oī sensu ⁊ intellectu eternē sapiētē ac diuine examine se
submittit. Natura appetit scire. ⁊ noua secreta audire.
vult exterius apparere ⁊ multa p̄ sensus experiri. desi
derat agnosci. ⁊ agere. vnde laus ⁊ admiratio p̄cedit.
S; gr̄a nō curat noua nec curiosa p̄cipere. qz totū hoc
de vetustate corruptiōis est ortū. cū nihil nouū ⁊ dura
bile sit sup̄ terrā. Docet itaq; sensus restringere. vana;
cōplacētā ⁊ ostentatiōez deuotare. laudāda ⁊ digne in
rāda humiliter abscondere. ⁊ de oī re ⁊ de oī scia vtili
litatis fructū atq; dei laudē ⁊ honorē q̄rere. Nō vult
se nec sua p̄dicari sed deū in donis suis optat b̄ndici qui
cūcta ex mera charitate largitur. Hec gr̄a sup̄ naturale
Inniē ⁊ quoddā dei speciale donū ē ⁊ p̄prie electorū si
gnaculū. ⁊ p̄gnus salutis eterne: que hominē de terre
nis ad celestia amanda sustullit ⁊ de carnali sp̄ūalem ef

fiat. Quāto igitur natura amplius p̄mitur ⁊ vincitur,
tāto maior gr̄a infunditur. ⁊ quotidie nouis uisitationi-
bus interior homo fm̄ imaginē dei reformatur.

De corruptiōe nature ⁊ efficacia gr̄ae diuine Cap. lx.

Domine de⁹ me⁹ q̄ me creasti ad imaginē ⁊ simi-
dilitudinē tuā. cōcede mihi hāc gr̄atā quā oñ-
disti mihi tā magnā ⁊ necessariā ad salutē; ut
unicā pessimā naturā meā trahentē ad peccā ⁊ in p̄ditio-
nez. Sentio. n. i carne mea legē peccati p̄dicētē legi mētis
mec ⁊ captiuū me ducentē ad obediendū sensualitati i
multis nec possū resistē passioibus eius nisi assistat tua
scīssima gr̄a cordi meo ardētē diffusa. Op⁹ ē gr̄a tua ⁊
magna gr̄a ut uiueat natura ad malū sp̄. p̄na ab ado-
lescētia sua. Hāc p̄ p̄mū hoīez; adā lapsa ⁊ uiciata p̄ peccā
in oēs hoīes pena hui⁹ macule defecēdit ut ipsa natura
q̄ bōa ⁊ recta a te p̄dita fuit. p̄ uicio iā ⁊ infirmitate cor-
rupte nature conat̄ eo q̄ mor⁹ eius sibi relictus ad ma-
lū ⁊ inferiora trahat. Hāc modica uis q̄ remālit ē tanq̄
scintilla q̄dā latens in cinere. Hęc ē ip̄a rō naturalis cir-
cūfusa magna caligine ad h̄ iudiciū hōis bōi ⁊ mali ue-
ri falsiq̄ distātiā. h̄ impotēs sit adimplere oē q̄ appo-
bat. nec pleno iā lumine ueritatis nec sanitate affectionū
suar̄ poriat. Hinc ē d̄s meus q̄ p̄delector legi tue fm̄
interiorē hominē: sciens mādatū tuū fore bonū: iustus
⁊ scī. arguēs ē oīne malū ⁊ peccatū fugiendū carne at
suo legi peccati dū magis sensualitati obediō q̄; ratōi.
Hinc ē qd̄ uelle bonū mihi adiacet. p̄ficere at̄ nō inue-
nio. Hinc sepe multa bona p̄pono. h̄ q̄; gr̄a deest ad ad-
iuandū infirmitatē meā et leui r̄clutētia r̄silio ⁊ def-
ecto. Hinc accidit q̄ uia; p̄fectionis agnosco. ⁊ qualite;

agere debeā clare satis video. s; pprie corruptōis pōē
re p̄sus ad p̄fectiora n̄ assurgo. Q̄ q̄ maxime est mihi
necessaria dñe gr̄a tua ad inchoandū bonū; ad p̄ficiē
dū; z ad p̄ficiendū. Nā; sine ea nihil possū; facer.
oīa at̄ possum in te cōsorzante me gr̄a. Q̄ vere celestis
gr̄a sine q̄ nulla sunt ppria merita nulla quoq; dona ia
ture ponderada. Nihil artes nihil dicitie. nihil pulchri
tudo vel fortitudo nihil ingenium vel eloquētia valet
apud te dñe sine gratia. Nā; dona nature bonis z na
lis sunt cōia. electozum autē proprium donum est gra
tia siue dilectio q̄ insignitū digni habent̄ vita eterna. Tā
tum eminent hec gratia vt nec donum p̄phetie nec sigio
rum operatio. nec quātalibet alta speculatio aliquid eti
metur sine ea. Sed neq; fides neq; spes. neque alie. x̄u
tes tibi accepte sunt sine charitate z gratia. Q̄ beatissi
ma gratia que pauperē spū virtutib; diuitē facis. z diu
tem multis bonis humilem corde reddis. veni desen
de ad me reple me mane consolatione tua. ne deficta p̄
lassitudine z ariditate mētis anima mea. Obsecro ꝑ
vt inueniam gr̄am in oculis tuis. sufficit. n. mihi gr̄a
tua. ceteris non obientis q̄ desiderat natura. Si fac
tentatus z vexatus tribulationibus multis nō timeo
uuala dāni ineciū fuerit gratia tua. Ipsa fortitudo ma
ipsa cōsiliū cōfert z auxiliū. Lunetis hostibus p̄ē
tior ē z sapientior vnuerlis sapientibus. Magistra st
veritatis. doctrix discipline. lumen cordis. solamen p̄u
re. fugatrix tristitie. ablatur timoris nuxix deuotōis
p̄ductrix lacrymarum. Quēd sum sine ea nisi aridū li
gnū z stips inutilis ad eijciendū. Tua q̄ me dñe q̄
semper perueniat z seq̄tur. ac bonis operibus inger

posset esse intentum. per iesum xpm filium tuum. Amē.
 Quod nosiplos abnegare z xps imitari debemus per
 crucem. Capitulum. lxi.

Fili quantum a te vales exire. tantus in me po-
 teris transire. Sicut nihil foris concupiscere
 internam pacem facit. sic se inmerius relinque-
 re deo coniungit. Volo te addiscere perfectā abnegatio-
 nem tui in voluntate mea sine cōtraditione z querela.
 Sequere me. ego sum via veritas z vita. Sine via nō
 itur. sine veritate non cognoscit. sine vita nō vivit. Ego
 sum via quā sequi debes veritas cui credere debes. vita
 quā sperare debes. Ego sum via inuolabilis. veritas
 infallibilis. vita interminabilis. Ego sum via rectissima
 veritas suprema. vita vera. vita beata vita inercata. Si
 manseris in vita mea. cognosces veritatem. z veritas li-
 berabit te z apprehendes vitam eternam. Si vis ad vi-
 ta; ingredi serua mādata. Si vis veritatē cognoscere.
 crede mihi. Si vis perfectus esse. vende oīa. Si vis esse
 discipulus meus. abnega te ipsum. Si vis beatam
 vitam possidere presentem vitā contēnc. Si vis. exalta-
 ri in celo humilia te in mundo. Si vis regnare mecum
 porta crucē mecum. Solum enim serui crucis inueniunt
 viam beatitudinis z vere lucis. Domine iesu chrisste qz
 arda est via tua z mundo despecta. dona mihi tecum
 mūdi despectus imitari. Nō. n. maior ē seruas dño suo
 nec discipulus sup magistrū. Exerceat fr̄ tuus in vi-
 ta tua quia ibi est salus mea et sanctitas vera. Quicquid
 extra eā lego vel audio nō me recreat nec delectat plen.
 Fili qz hec scis z legisti oīa beat⁹ eris si feceris ea. Qui
 b; mādata mea et seruat ea. ipse ē q diligit me et ego di

ligam eū ⁊ manifestabo ei meipsum. ⁊ facias eū confed
re mecum in regno patris mei. Dñe igitur sicut dixisti ⁊ p̄
sisti. sic vnicuique mibi p̄mereri cōtingat. Suscepi de mā
tua crucē. portabo eā vsq; ad mortē sicut imposuisti mi
hi. Vere vna bona mōachi crux ē sed dux paradisi. ⁊
ceptū est retro abire nō s; nec relinquere opz. Eya s̄c̄
pgam⁹ simul iesus erit nobiscū. Propter iesum suscepi
mus hanc crucē. pp̄ Iesum p̄seuerem⁹ in cruce. Erit a
iutor n̄r qui ē dux noster ⁊ p̄cessor. En rex n̄r ingredi
ante nos. q̄ pugnabit p̄ nobis. Sequimur viriliter. ni
mo metuat terrores. Simus paui mori fortiter i bello.
nec inferamus erimē glorie n̄re vt fugiamus a cruce.

Qd̄ hō ū sū nimis dicit qm̄ i aliq̄s labit d̄fecit. c. lxi

Fili magis placēt mihi patientia ⁊ hūilitas i
aduersis q̄ multa cōsolatio ⁊ deuotio in p̄s
ris. Ut quid te cōtristat puuz factū q̄ te dicit.
Si āplius fuisset cōmoueri nō debuisses. s; nūc dimi
te trāfire. nō est p̄tinū nec nouū. nec vltimū erit si di
vixeris. Satis virilis es. q̄ diu nil obuiat aduersi. be
ēt cōsulis. ⁊ alios nosti roborare x̄bis. s; cū ad ianu
tuā venit rep̄tina tribulatio. deficiis consilio ⁊ roboz.
Attēde magnā fragilitatē tuam q̄ sēpius experiris i
modicis obiectis. tñ p̄ salute tua ista fiunt. Eū h̄ ⁊ s̄ri
lla cōtingunt. p̄dōe vt melius nosti ex corde. ⁊ si te ter
git non tñ deficiat nec diu implieet. Ad minus sustit
patiēter. si nō potes gaudēter. Etiā si minus libēter a
dis ⁊ indignationē sentis. Reprime te nec pariaris q̄
quid inordinatū ex ore tuo exire vñ puuli scandaliza
tur. Eito p̄quiescet cōmotio excitata ⁊ dolor internus
reuertēte gr̄a vulcorabitur. Adhuc viuo ego dicit dñs.

inire te paratus et solito amplius consolari si confusus fue-
ris mihi et deuote inuocaueris. *Acquiesce* esto et ad ma-
iorem sustentiam accingere. *Non* est totum frustratum si te
sepius precipis tribulatum vel grauius tentatum. *Non* es et
non deus et caro es et non angelus. Quomodo posses spem
eodem statu virtutis permanere. quoniam hoc defuit angelo in ce-
lo et primo homini in paradiso. qui non diu steterunt. *Ego* sum
qui merentes erigo sospitare. et suam cognoscentes infirmi-
tatem ad meam puto diuinitatem. *Domine* benedictum sit ver-
bum tuum. dulce super mel et fauorem ori meo. *Quid* facerem
in tantis tribulationibus et angustiis meis nisi me confort-
tares tuis sanctis sermonibus. *Dum* modo tandem ad portum
salutis perueniam. quid cure est que et quanta passus fuero. *Da*
finem bonum. da felices et in mundo transitus. *Memoro* mei
da meus. et dirige me recto itinere in regnum tuum. *Amen.*
De altioribus rebus et occultis iudiciis dei non scrutandis.

Non caueas disputare de altis ma- *Ca. lxiij.*
terijs et de occultis dei iudicijs. *Cur* sic iste reli-

quitur. et ille ad tantam gratiam assumitur. *cur* etiam

iste tantum affligitur et ille tantum eximie exaltatur. *Ista* omnia hu-
manam facultatem excedunt. nec ad inuestigandum iudicium di-
uinum ulla ratio. preualet vel disputatio. *Quoniam* ergo si tibi sugges-
sit inimicus vel est quidam curiosus inquirunt homines
responde illud prophete. *Iustus* es domine et rectum iu-
dicium tuum. *Et* illud. *Judicia* domini vera iustificata in se-
mentibus. *Judicia* mea metuenda sunt non discutienda. quia
humano intellectui sunt incomprehensibilia. *Noli* etiam
inquirere vel disputare de meritis sanctorum. quis alio san-
ctior aut quis maior fuerit in regno celorum. *Talia* gene-
rant sepe lites et contentiones inutiles nuntiant quo.

superbiaꝝ ⁊ vanā gloriāꝝ vnde oriunt̄ inuidie ⁊ disti-
lioncs duꝝ iste illū sanctūꝝ ⁊ alius aliū conatur supe-
p̄ferre. Tolla aut̄ velle scire ⁊ inuestigare nullū fructū
afferunt. sed magis sanctis displicēt qꝫ nō suꝝ d̄s disti-
lionis sꝫ pacis q̄ par magis in hūilitate vera q̄ in po-
p̄ria exaltatiōe cōsistit. Quidā celo dilectiōis trahit̄
ad hos vel ad illos āpliori affectu. sꝫ hūiano potius ⁊
diuino. Ego suꝝ qui cūctos p̄didi factos ego donai-
grāꝝ ego p̄stiti gloriā ego nomi singulorū merita. eo
p̄ueni eos in b̄ndictionibꝫ dulcedis mee. ego p̄seuoi-
lectos ān secula. ego eos elegi de mūdo nō ipsi me se
elegerunt. ego vocavi p̄ grām. attraxi p̄ misericordiam.
ego p̄duxi eos p̄ tentatiōes varias. ego infudi consti-
tiones magnificas. ego dedi p̄seuerantiā. ego corora-
ui eorū patientiā. ego primū ⁊ nouissimū agnosco. eo
oēs inestimabilē dilectiōe āplector. ego laudādus sūm
oibus sanctis meis ego sup̄ oīa b̄ndicendꝫ suꝝ ⁊ ha-
rādus in singulis quos sic gloriose magnificavi ⁊ p̄-
stinavi sine vllis p̄cedētibꝫ p̄p̄rijs meritis. Dig-
nū d̄ciminimis meis p̄tēperit. nec magnū bonorū.
qꝫ pusillū ⁊ magnū ego feci. Et qui derogat alicuiꝫ
derogat mihi ⁊ ceteris oibus ī regno celorū. D̄s v̄r
sunt p̄ charitatis vinculū ideꝝ sentiunt. ideꝝ volun ⁊
oēs in vnū se diligūt. Adhuc aut̄ qđ multo altiꝫ ē p̄
me qꝫ se ⁊ sua merita diligūt. Nā supra se rapti ⁊ ex-
p̄riā delectationē tracti toti in amorē mei p̄gunt ī quo ⁊
fruitiue q̄escunt. Nihil ē qđ eos auertere possit a de-
primere quippe qui eterna v̄itate pleni igne ardēt
inextinguibilis charitatis. Taceāt igit̄ carnales v̄ia-
les hoīes de scōꝝ statu differere. qui non norunt ī si

pñata gaudia diligere. Demunt ⁊ addunt p sua incli-
 natōe. non put placz eterne veritati. In multis ē igno-
 rātia eozū maxime q̄ parū illūinati raro aliquē pfecta
 dilectōe spñali diligere norūt. Multi ad huc naturali
 affectu ⁊ hūana amicitia ad hos vel ad illos trabūtur.
 ⁊ sic i inferiorius se hūita ⁊ de celestib⁹ imaginantur.
 S; ē distātia in cōpabilis q̄ in pfecti cogitāt ⁊ q̄ illūi-
 nati viri p reuelationē superna; speculant. Caue ḡ fili
 de istis curiose tractare q̄ tuā scientiā excedunt. s; hoc
 magis satage ⁊ intēde vt vel minimus i regno dei que-
 as inueniri. Et si quispiā sciret quis alio sanctior eēt vel
 maior hēretur in regno celozū quid ei hec noticia pdes-
 set nisi se ex hac cognitiōe eozū me hūiliaret ⁊ in maio-
 rem nois mei laudē exurgeret. Multo acceptius deo
 facit. qui de p̄cōz suozū magnitudine ⁊ virtutib⁹ suarū
 puitate cogiat ⁊ q̄s lōge a scōzū; pfectōe distat. q̄s is q̄
 de eozū maioritate vel puitate disputat. Meli⁹ ē scōs
 deuotis p̄cib⁹ ⁊ lachrymis crozare ⁊ eozū gloriofa suf-
 fragia humili mēte iplozare q̄s eozū secreta vana in qui-
 sitōe pscrutari. Illi bñ ⁊ optime p̄tētant. si boies sci-
 rēt p̄tētari ⁊ vaniloquia sua cōpescere. Nō glorian-
 tur de pprijs meritis. q̄ppe qui sibi nil bonitatis ascribūt
 s; totū mibi qm̄ ipsis cūcta ex ifinita charitate mea do-
 nauit. Tāto amore diuinitatis ⁊ gaudio sup effluētī replē-
 tur. vt nihil eis desit glorie nihilq; possit deesse felicitatis.
 Dēs sci q̄; to altiores in gloria tāto hūiliores i seip-
 sis ⁊ mibi viciniores ⁊ dilectiores existūt. Ideoq; hēs
 scriptū. qz mittebāt cordas suas aī deū ⁊ ceciderūt i fa-
 cies suas corā agno ⁊ adorauerūt vniētē in secula seculo-
 rū. Multi q̄des q̄rūt q̄s maior sit reḡs dī q̄ tēgrāt an cū

minimis erunt digni cōputari. Magnus est vel min-
imū esse in celo vbi oēs magni sunt. qz oēs filii dei voc-
buntur et erunt. **M**inimus erit in mille z peccator cēi
amozum mozet. **L**uz. u. q̄rerent discipuli quis maior
esset in regno celoz. tale audierunt respōsū. Nisi cōr-
si fueritis et efficiamini sicut paruuli. nō intrabitis i-
gnū celoz. **Q**uicūq; hūiliter se sicut paruulus h-
maior ē in regno celoz. **N**e eis qui cū paruulis hūil-
re se spōie dedignātur qm̄ humilis ianua regni celestis
eos non admittet intrare. **N**e et diuitibus qui habet
hic consolationes suas quia pauperibus intrantibus i-
regnū dei ipsi stabunt foras ciulantes. **G**audere hūil-
les et exultate pauperes. quia vestrum est regnū dei
tamen in veritate ambulatis.

Qd oīs spes z fiducia in solo deo ē figēda. **Cap. lxi.**

Domine que est fiducia mea qz in hac vita.

d beo aut qd̄ maior solatiū meū ex oibus apa-
rentibus sub celo. **N**ōne tu dñe deus me⁹

ius misericordie nō est numerus. **U**bi mihi bene fūi-
ne te. aut qm̄ male esse potuit p̄sere te. **N**olo paup̄ ē
pp̄ te qz diues sine te. **E**ligo potius tecū in terra pe-
grinari qz sine te celū possidere. **U**bi tu ibi celū atq; i-
mors z infernus vbi tu nō es. **T**u mihi in desiderios
z iō post gemere z clamare z exorare necesse ē. **I**n ni-
lo deniq; possu; plene cōfidere qui in necessitatibus u-
xillet opportunis nisi in te solo deo meo. **T**u es sp̄s
mea z fiducia mea tu cōsolator me⁹ z fidelissim⁹ i oi⁹.
Dēs q̄ sua sūt q̄rūt tu salutē meā z p̄fectū meū solū d̄
p̄tēdis z oīa in bonis mihi cōuertis. ēc variis tētatiō⁹
z aduersitatibus expōas. **H**oc totū ad vtilitatē mi;

ordinas. qui mille modis dilectos tuos pbare cōsuevit.
 In q̄ pbatiōe nō min⁹ diligi dēs ⁊ laudari. q̄; si cele
 stibus cōsolatōibus me repleres. In te ḡ dñe d̄s pond
 totā sp̄e meā ⁊ refugiū i te oēs; tribulationē ⁊ angustīā
 lineā p̄stituo. qz totū infirmū ⁊ instabile inuenio. quic
 quid ex te cōspicio. Nō. n. pderūt multi amici. neq; for
 tes auxiliarij adiuuāt poterūt. neq; prudētes cōsiliarij
 r̄ns̄ vtile dare. neq; liber doctoz p̄solari nec aliq̄ p̄cto
 substātia liberare nec loc⁹ aliq̄s secret⁹ cōtutari si mihi
 nō assistas iuues cōfortes cōsoleris instruas ⁊ custodi
 as. Dia nāq; q̄ ad pacē vidēt eē ⁊ felicitatē habēdā te
 abīte nihil sūt nihilq; felicitatis i v̄itate p̄ferūt. Finis
 ḡ oium bonoz ⁊ altitudo vite ⁊ p̄fūditas eloq̄oz; tu
 es ⁊ i te sup oia sp̄are formissimū solatiū suoz tuoz. Ad
 te sūt oculi mei in te cōfido d̄s meus misericordiaz p̄r.
 B̄ndicte ⁊ sc̄ifica aīaz meā b̄ndictiōe celestt; vt fiat habi
 tatio sc̄a tua ⁊ sedes eterne glorie tue. nihilq; in tēplo
 tue dignitatis inueniat qd̄ oculos tue maiestatis offen
 dat. Sc̄d; magnitudinē b̄nitatis tue ⁊ multitudinem
 miserationū tuarū respice i me ⁊ exaudi orōnē paupis s̄
 ni tui lōge exultāns i regiōe vimbze mortis. Protege ⁊
 conserua animam seruuli tui inter tot discrimina vite
 corruptibilis. ac comitante gratia tua dirige per v̄tam
 pacis ad patriam perpetue claritatis.

Explicit liber tertius.

Incipit liber quartus.

Deuota exhortatio ad sacram corporis
 christi cōmunionem. Vox xp̄i.

Enite ad me oēs que laborati ⁊ onerati
 estis ⁊ ego reficiā vos dicit d̄s: Panis
 quē ego dabo caro mea est. p̄ mūdi v̄tia.

Accipite et comedite hoc est corpus meum quod pro vobis
tradetur. hoc facite in mea commemoratione. Qui manduca
cat carnem meam et bibit meum sanguinem. in me manet et ego
in illo. Verba que ego locutus sum vobis spiritus et vita sum
Cum quanta reuerentia christus sit suscipiendus. Cap. 1.

B Et sunt verba tua christe veritas eterna que vult
non vno tempore. plata nec vno in loco scripta. Quia
que tua sunt verba gratanter mihi et fideliter cum
sunt accipienda. Tua sunt et tu ea protulisti. et mea que sunt
quod pro salute mea edidisti. Libenter suscipio ea ex ore tuo ut
arti inferatur cordi meo. Excitant me verba tante pietatis
plena dulcedinis et dilectionis. sed terret me delicta propria. et
ad capienda tanta mysteria me reuerberat impura conscientia.
Prouocat me dulcedo verborum tuorum sed onerat me multitudine
vitiis meorum. Jubes ut fiducialiter ad te accedam si
tecum veli habere partem. ut immortalitatis accipiam alimoniam
et si eternam cupiam obtinere vitam et gloriam. Venite inquit
ad me omnes qui laboratis. et onerati estis et ego reficiam
vos. Quod dulce et amicabile verbum in aure peccatoris. quod
tu domine deus meus egenum et pauperem inuitas ad conationem
tui sanctissimi corporis. Sed quod ego sum domine ut ad te pre
sumam accedere. Ecce celi celorum te non capiunt et tu dicis
venite ad me omnes. Quid sibi vult ista piissima dignatio et
tanta amabilis iustitio. Quomodo ausus ero venire quod nihil boni
mihi conscius sum. Non possum presumere. Quomodo te introdu
cam in domum meam. quod sepius offendi benignissimam faciem tuam
Reuerenter angeli et archangeli. metuent scilicet et iusti. et tu di
cis venite ad me omnes. Nisi tu domine hoc diceres quod verum
esse crederet. et nisi tu inberes quis accedere attentaret.
Ecce nunc vir iustus in archa fabrica centum annis laborauit

ut cū paucis saluaret. ⁊ ego quō me poter o vna hora
 p̄parare ut mūdi fabricatorē cū reuerētia sumā. Moy
 ses famulus tu⁹ magnus ⁊ specialis amicus tuus ar
 chaz ex lignis īputribilib⁹ fecit quā. ⁊ mūdissimo vesti
 uit auro ut tablas legis in eis reponere ⁊ ego putrida
 creaturs audebo te cōditorez legis ac vite dardē tā fa
 cile suscipere. Salomon sapiētissim⁹ regnū israel magni
 ficū tēplū septē ānis in laudē nois tui edificauit. ⁊ octo
 dieb⁹ festū dedicatōis eius celebrauit. mille hostias pa
 cificas obtulit. ⁊ archā federis clāgore buccine. ⁊ tubilo
 in locū sibi p̄paratū solēnter collocauit. ⁊ ego infelix ⁊
 paup̄imus hoīuz quō tēplū domū meā introducā. q̄ vix
 mediā ex p̄dere deuote noui hora. ⁊ vtinā vel semel di
 gne fere mediā. **O** mi. deus quātuz illi ad placēduz tibi
 agere studerunt. **D**eu q̄z pusilluz est qd̄ ago. q̄z breue
 ex p̄co tēpus cuz me ad cōicanduz dispono. raro totus
 collectus rarissime ab oī distractōe purgatus. **E**t certe
 in tua salutari deitatis p̄sentia nulla deberet occurrere
 indecens cogitatio. nulla ēt occupare creaturam. qz nō
 angelum sed angelozū dñm suscepturus suz hospitio.
Est it̄ valde magna distantia inier archā federis cum
 suis reliquijs. ⁊ mundissimum corpus tuum cuz suis
 ineffabilibus virtutibus inter legalia illa sacrificia futu
 rozum p̄figuratiua. et verā tui corporis hōstiā oīuz an
 tiquozuz sacrificioz cōpletua. **Q**uare igit non magis
 ad tuā venerabilē inardesco presentiam. chr̄ non inaiō
 ri me p̄pazo sollicitudine ad tua sancta sumenda. qm̄ il
 li antiqui sc̄i patriarche ⁊ p̄phete reges quoqz et prin
 cipes cū vniuerso populo tā cū deuotionis demōstra
 runt affectū erga cultum diuinum. **S**aluaſt deuoz.

tiſſimus rex dauid coram archa dei totis viribus. rec
tolens beneficia olim indulta patribus. fecit diuerſi ge
neris organa. psalmos edidit ⁊ canſatari inſtituit. cui
leucia cecinit ⁊ ipſe frequenter in ciſbara ſpiritus ſan
cti afflatus gratia docuit populū iſrael toto corde deuz
laudare ⁊ ore conſono diebus ſingulis benedicere ⁊ p
dicare. Si tanta agebat tunc deuotio ac diuine laudis
exeritit recordatio corā archa teſtamēti. quanta nūc mi
hi ⁊ oī populo xpīāo habēda eſt reuerentia ⁊ deuotio
in preſentia ſacramenti in ſumptiōe excellentiſſimi cor
pis xpī. Curru multi ad diuerſa loca p viſitandis
reliquiis ſcōꝝ ⁊ mirantē auditis geſtis eorum ampla
edificia templorum inſpiciunt ⁊ obſculantur ſericis ⁊
auro inuoluta ſacra oſſa ipſorum. Et ecce tu preſens es
hic apud me in altari deus me⁹ ſcūs ſcōꝝ creator oīꝝ
⁊ dñs angeloz. Sepe in talib⁹ vidēdis eſt curioſitas
hoīꝝ ⁊ nouitas iuſſoz ⁊ modic⁹ reportatē emēdatio
nis fruct⁹ maxie vbi ē tā leuis ſine vera cōtritiōe diſcur
ſus. **N**ic at i ſacramēto altaris totus pſēs es de⁹ me⁹
bō xpī ihs. vbi ⁊ copioſus p̄cipit eterne ſalutis fruct⁹
quē ſcūq; fueris digne ac dūote ſuſcept⁹. Ad iſtud xō
n̄ trahit leuitas aliq̄ nec curioſitas aut ſeſualitas. ſ; fir
ma fides. deuota ſpes. ⁊ ſincera charitas. **D**iuiſibilis
p̄ditor mūdi dūs q̄s mirabiliter agis nobiſcū. q̄s ſuau
iter ⁊ gratioſe cū electis tuis diſpōis. quibus temetiſm̄
in ſacramēto ſumendū proponis. hoc nāq; oēs intel
ctū ſupat. hoc ſpecialiter deuotoꝝ corda trahit. ⁊ accē
dit affectū. Ipſi enī viri fideles tui qui totā vitā ſuā ad
emēdationem diſponunt. ex hoc digniſſimo ſacramen
to magnam deuotionis gratiam ⁊ virtutis amorem

frequenter recipiunt. **O** admirabilis et abscondita gratia sacramenti quam norunt tantum christi fideles. infideles autem et peccatis seruientes expiri non possunt. In hoc sacramento confertur spiritualis gratia et reparatur in anima virtus amissa. et per peccatum deformata restituitur pulchritudo. Tanta est aliquando haec gratia ut ex plenitudine collate deuotionis non tantum mens sed et debile corpus vires sibi prestitas sentiat ampliores. Dolendum tamen valde et miserandum super tepeditate et negligentia nostra quod non maiori affectu trahimur ad christum sumendum in quo tota spes saluandorum consistit et meritum. Ipse. n. est sanctificatio nostra et redemptio ipse consolatio viatorum et sanctorum eterna fruitio. Dolendum itaque valde quod multi raris et paucis hoc salutare mysterium aduertunt: quod celum leuificat et mundum conseruat vniuersum. **D**eum cecitas et duricia cordis humani. tam ineffabile donum non magis attendes et ex quondam usu est ad id aduertentiam defluere. Si. n. hoc sanctissimum sacramentum in vno tantum celebraret loco et ab vno tantum consecraret sacerdote in mundo: quanto putas desiderio ad illud locum et tale dei sacerdotem homines afficerent. ut diuina mysteria celebrare audirent. **N**unc autem multi facti sunt sacerdotes et in multis locis offert christus. ut tanto maior appareat gratia et dilectio dei ad homines. quanto latius est sacra communio diffusa per orbem. **G**ratias tibi bone iesu pastor eterne qui nos pauperes et exules dignatus es precioso corpore et sanguine tuo reficere. et ad haec mysteria percipienda. est. precioris tui alloquio iurare dicendo. **V**enite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos. **Q**uod magna bonitas et charitas dei in sacramento exhibet homini. **Ca. ij.**

I. **U**per bonitate tua et magna misericordia tua domine confisus accedo eger ad saluatorem. esuriens

z sinens ad fontem vite: egenus ad regem celi. seruus
ad dominū. creatura ad creatorem. desolatus ad meū
piū cōsolatorē. Sed vnde mihi hoc vi venias ad me.
Quis ego sū vt p̄stes mihi teipsū. Quō audet pctōr co
ram te apparere. Et quō tu dignaris ad peccatorē ve
nire. Tu nosti seruum tuū z scis qz nūl boni in se hz vñ
hoc illi prestes. Confiteor igitur vtilitatez meā. agno
sco bonitatem tuā. laudo pietatē z gratias ago pp ni
mlā charitatē. Propter temetipsū enim hoc facis. non
pppter mea merita. vt bonitas tua mihi magis inno
tescat. charitas amplior ingeratur. z humilitas perfec
tius cōmendetur. Quia ḡ tibi hoc placet z sic fieri iussi
sti placet z mihi dignatio tua z vtinam iniqtās mea n̄
obstet. O dulcissime z benignissime iesu quāta tibi re
uerentia z gratiarū cum p̄petua laude p̄ susceptione sa
crī corporis tui debet cuius dignitatem nullus homi
nū explicare potens inuenitur. Sed quid cogitabo in
hac cōmuniōe. in accessu ad dñm meū quē debite vene
rari neq̄o z tñ deuote suscipere desidero. Quid cogita
bo meli⁹ z salubri⁹ nisi me ipsū totaliter humiliādo co
rā te z tuā infīnitā bōitatē exaltādo supra me Laudo te
de⁹ meus z exalto i eternū. Despicio me z subijcio tibi
f̄ p̄fūdū vtilitatis mee. Ecce tu scūs scōrū. z ego sordes
peccatorū z tu inclinas te ad me. q̄ nō sū dign⁹ ad te res
picere. Ecce tu venis ad me tu vis eē meū. tu iuitas ad
conuiuū tuū. tu mihi das vis celestē cibū. z panē āgelo
rū māducādū ad non aliū faue q̄z teipsū panē viuū qui
de celo descēdisti z das vitā mūdo. Ecce vnde dilectio.
p̄cedit. q̄lis dignatio illuce scit. q̄z magne gratiarū ac
tiones z laudes tibi p̄ his debētur. O q̄z salutare z vi

se cōsiliū tuū cū istud istituisti. q̄; siuaue ⁊ iocūdum cō
 uiuiam cum teipsum i cibū dōasti. **Q**uam admirabi
 lis operatio tua dñe quā potens virtus tua. quā in sa
 bilis veritas tua. Dixisti. enī; ⁊ facta sūt oīa. ⁊ hoc fs
 ctu; ē qđ ip̄e iussisti. **A**dmirares ⁊ fidedigna ac humanū
 vincens intellectum quod tu domine de⁹ mens ver⁹
 deus ⁊ hō sub modica specie panis ⁊ vini iteger conti
 neris ⁊ sine consumptione a sumente manducaris. **T**u
 domine vniuersorum qui nullius habes indigentiā vo
 luisti per sacramentu; tuu; habitari in nobis. p̄terna cor
 meū ⁊ corp⁹ meū immaculatū. vt leta ⁊ pura cōsciētia
 sepius valeā tua celebrare mysteria. ⁊ ad meā p̄petuaz
 accipere salutem. q̄ ad tuū p̄cipue honorē ⁊ memoriale
 p̄bēne s̄axisti ⁊ istituisti. **L**etare aiā mea ⁊ gratias age
 do p̄ tā nobili munere ⁊ solatio singulari in hac lachri
 maz valle tibi relicto. **N**ā quorrens hoc mysterium re
 colis ⁊ xp̄i corpus accipis totiens tue redēptiōis op⁹
 agis ⁊ p̄iceps omnīū meritoꝝ christi efficeris. **C**ha
 ritas etenim christi nūqua; minuit. ⁊ magnitudo p̄pi
 tationis eius nunquam exhaurit. **I**deo noua semper
 mentis renouatiōe ad hoc dispōcre te debes ⁊ magnū
 salutis misterīū attenta cōsideratiōe pensare. **I**ta ma
 gnum nouū ⁊ iocundū tibi videri d; cuz celebras aut
 missam audis ac si eode; die christ⁹ primū; in vterum
 virginis descēdēs homo factus esset. aut in cruce pen
 dens pro salute hominū pateretur ⁊ moreretur.

Quod vtile sit sepe cōmunicare.

Cap. iij.

Ecce ego venio ad te dñe vt bñ mihi sit ex mu
 nere tuo ⁊ lenificer in cōuiuio factō tuo quod
 parasti in dulcedine tua pauperi deus. **E**cce

In te est totū qđ desiderare possū z debeo. tu salus meā
z redemptio. spes z fortitudo. decus z gloria. Letifica
ergo hodie aiām serui tui qm̄ ad te dñe iesu aiām meaz
lenauī. Desidero te nunc dñore ac reuerenter suscipe. cu
pio te in domū meā introducere. q̄tenus cū zacheo me
rear a te benedict ac inter filios abrahe computari. Aiā
mea corpus tuū cōcupiscit. cor meū tecū vniri desiderat.
Tradere mihi z sufficit. Quā preter te nulla consolatio
ualet. sine te esse nequeo. z sine visitatiōe tua viuere nō
valeo. Ideo q̄ op̄z me frequēter ad te accedere z in re
mediū salutis mee recipere ne forte deficiā in via sī sue
ro celcsti fraudat^o alimōia. Sic. n. tu misericordissime
iesu p̄dicans populis z varios curās languōres aliqñ
dixisti. Nolo eos ieiunos dimittere in domū suam. ne
deficiant in via. Age igit^r hoc mō me cū qui te p̄ fidelitū
cōsolatiōe in sacramēto reliquisti. Tu es. n. suavis refe
ctio aiē. z qui te digne māducauerit particeps z heres
erit eterne glorie. Necessariū quidē mihi est qui tā sepe
laboro z pecco tā cito torpesco z defiecto. vt p̄sequen
tes oratiōes z cōfessiones z sacrā tui corpis p̄ceptiōem me
renouem mundē z accendā. ne forte dñi abstinē
do a sancto proposito defluam. Proxi. n. sunt sensus
hoīs ad malū ab adolescentia sua. z nisi succurrat diui
na medicina. labit hō mox ad peiora. Retrahitur ergo
sancta cōmuniō a malo. z confortat in bono. Si. n. mō
sepe negligēs sū z tepidus qñ cōmūico aut celebzo. qđ
fieret sī medelā nō sumerē z tā grāde iuuamē nō quere
rē. Et lz oī die nō sim aptus nec ad celebrādū bene di
spositus. Dabo tñ operā cōgruis t̄pibus diuina p̄cipere
mystica ac tāte grē p̄cipē me exhibere. Nā hec ē vna

principalis fidelis aie cōsolatio q̄z diu pegrinatur a te
 ī mortali corpore vt sepius memor dei sui. dilectū suum
 deuota suscipiat mente. **O** mira circa nos tue pietatis
 dignatio q̄ tu dñe deus creator z viuificator oīum sp̄
 rituu; ad pauperculā dignaris vīuere aīam z cum tota
 deitate tua ac hūanitate eius īpinguare esuriē. **O** felix
 mens z beata aīa q̄ te dñm deū suū; meret deuote susci
 pere z in tua susceptione spiritali gaudio repleri. **O** quā
 magnū suscipit dñs. q̄z dilectū inducit hospite. q̄z locū
 dñi recipit sociū. q̄z fidelē acceprat amicū q̄z speciosū z
 nobilē amplectitur sponsū pre oībus dilectis z sup oīa
 desiderabilia amandū. **S**ileāt a facie tua dulcissime di
 lecte meus celuz z terram z oīs ornatus eorū. qm̄ quis
 quid laudis habent ac decoris ex dignatione tue ē lar
 gitatis. nec ad decorem tui peruertent nominis. cuius
 sapientie non est numerus.

Quod multa bona prestantur deuote cōicātib⁹. C. liij.

Omine deus meus preueni suū tuū in benedi
 ctionibus dulcedinis tue vt ad tuū magnificū
 sacramentuz digne ac deuote merear accedere.
Ecce cor meū in te. z a graui corpore exue me. **V**isita
 me in salutarī tuo ad gustandū in spū tuā suauitatē. q̄ ī
 B sc̄to tanq̄z ī fōte plēarie latet. **I**llūna quoq; oculos
 meos ad intuēdū tm̄ misterīū. z ad credēdū illud īstī
 bitata fide me roborā. **E**st. n. opatio tua nō hūana potē
 tia. tua sacra institutio nō hoīs adinuentio. **N**on. n. ad
 hec captēda z intelligēda aliquis idoneus per se reperi
 tur q̄ angelicā ēt subtilitatē transcendent. **Q**uid ḡ ego
 peccator indignus terra z cinis de tā alto sacro secreto
 potero inuestigare z capere. **D**ñe in simplicitate cordis

In bona firma fide ⁊ in tua iussione ad te cum spe ⁊ reuerentia accedo. ⁊ vere credo quod tu presens es hic in sacramento deus. ⁊ homo. Vis ergo vult suscipiam ⁊ in ipsum tibi in charitate uniam. Unde tuam precor clementiam ⁊ speciale ad hoc implozo mihi donari gratiam ut totus in te liquescam ⁊ amore persolvam atque de nulla aliena consolatione amplius me intromittam. Est. n. hoc altissimum ⁊ dignissimum sacramentum salus anime ⁊ corporis. medicina omnis spiritualis languoris in quo vitia mea curantur passionibus frenant. tentationes vincuntur ac minuuntur gratia maior infunditur. virtus increpita auget. firmatur fides. spes roboratur. ⁊ charitas ignescit ac dilatur. Multa namque bona largitus es ⁊ adhuc sepius largiris in sacramento dilectis tuis deuote concipientibus deus meus susceptor anime mee. reparator infirmitatis humane ⁊ torius dator consolationis interne. Multam multam ipsis consolationem aduersus varias tribulationes infundis ⁊ de inno delectionis proprie ad spiritum tue precationis erigis atque noua quaedam gratia eos interius recreas ⁊ illustras ut qui anxii prius ⁊ sine affectione se ante communionem senserant. postea refecti cibo potuque celestium melius se mutatos inueniant. Quod idcirco cum electis tuis ita dispensanter agis ut veraciter agnoscant ⁊ patenter expiant quod nihil ex semetipsis habeant. quid bonitatis ac gratie ex te consequantur quod ex semetipsis frigidum duri se inde voti. ex te autem feruentes alacres ⁊ deuoti esse merentur. Quis. n. ad fontem suauitatis humiliter accedens non modicum suauitatis inde reportat. Aut quis iusta ignem copiosum stans non partem caloris inde percipit. Et tu fons es spiritus plenus. ⁊ superabundans ignis iugiter ardens ⁊ nunquam deficiens. Unum mihi non licet haurire de plenitudine fontis nec usque ad a.

cietate potare. apponā tñ os meū ad foramiē ecclesie si
 stule vt saltē inde guttulā modicā capiā ad refocillādā
 siti meā vt nō pēit^r exarescā. Et si necdū totus celestis
 z tā ignitus vt seraphin z cherubin esse possū. conabor
 tñ deuotioni insistere z cor meū pparare vt vel modicā
 diuini incendij flāma; ex hūili sumptiōe viuifici sacra
 mēti cōquirā. Quicqd at mibi deest bōe iesu saluator
 sctissime tu p me supple benigne ac gratiose. qui oēs
 ad te dignatus es vacare dicēs. Venite ad me oēs qui
 laboratis z onerati estis z ego reficiā vos. Ego quidez
 laboro in sudore vult^r mei dolore cordis torqueor. pec
 catis oneroz. tētariōibus inquietoz. multis malis passio
 nibus iplīcoz z pmoz. z nō ē q̄ adiuuet. nō ē q̄ liberet z
 saluū faciat nisi tu dñe deus saluator meus cui cōmitto
 me z oia mea vt me custodias z pducas i vitā eter nāz.
 Suscipe me i laudē z gloriā nominis tui q̄ corpus tuū
 z sanguinē in cibū z potū mibi parasti. Presta dñe de^r
 salutaris mēs. vt cū frequētatiōe misterij tui crescat me
 deuotionis affectus.

De dignitate sacramenti z statu sacerdotali. Cap. v.

¶ Haberes angelicā puritatē z scti iohānis ba
 ptiste sctitatē nō esses dign^r hoc sc̄m accipe
 re nec tractare. ¶ Nō. n. s̄ meritis debet hoīum
 q̄ hō p̄secret z tractet xp̄i sac̄z z sumat i cibū panē āge
 loz. Grāde mysteriū z magna dignitas sacerdotū. qb^o
 datū ē qđ angelis nō ē cōcessū. Soli nāq; sacerdotes
 i ecclesia rite ordiati p̄tates habēt celebrādū. z corp^r xp̄i
 p̄secrādi. Sacerdos qđē minister ē dī vtēs vbo dī per
 iussione z institutiōez dī. De^r at ibi p̄ncipalis ē auctor z
 iuisibilis opator cui subest oē qđ voluerit. z paret oē qđ

sufferit. Plus ergo credere debes deo omnipotenti in hoc
excellentiſſimo ſacramēto quā proprio ſenſui aut alicui ſi-
gno viſibili. Ideoque cū timore et reuerētia ad hoc opus
ē accedendū. Attēde igitur et vide cuius miniſteriū tibi
ibi traditū eſt per impositionē māus epiſcopi. Ecce ſacer-
dos factus eſ et ad celebrādūz cōferatus. vide nūc viſi-
deliter et deuote in ſuo tpe deo ſacrificiū offeras et teipſz
irrephēſibile exhibeas. Nō alleuiaſti onus tuū: ſ; ar-
tiori iā alligat⁹ eſ vinculo diſcipline: et ad maiorē tene-
ris pfectionē ſcitatatis. Sacerdos oīb⁹ virtutibus d; eſſe
ornat⁹. et alijs bone vite exēplū p̄bere. Eius cōuerſa-
tio nō eſt popularib⁹ et coibus boiūz vijs: ſ; cū ange-
lis in celo aut cū p̄fectis viris i terra. Sacerdos ſacris
veſtibus indutus xp̄i vices gerit. vt deū pro ſe et pro oī
populo ſuppliciter et hūiliter roget. H; nāq; ante ſe et
retro dñice crucis ſignū ad memorādā iūgiter xp̄i paſ-
ſionē. Ante ſe crucē in caſula portat vt xp̄i veſtigia dili-
gēter inſpiciat et ſequi feruētē ſtudeat. Poſt ſe cruce ſi-
gnatus ē. vt aduerſa quilibet illata ab alijs clementer per
deum tolcret. An ſe crucē gerit. vt propria peccata lugeat
poſt ſe. vt aliorū eſt p̄miſſa per cōpaſſionē deſteat. et ſe me-
dium inter deū et peccatorē conſtitutū eſſe ſciat. nec ab
oſone nec ab oblatōe ſancta torpeſcat. donec grām et
miſericordiā impetrare mereat. Quā ſacerdos celebrat.
deū honorat. āgelos letificat. eccleſiā edificat. viuos ad-
iuuat. defunctis requiē p̄ſtat et ſeſe oīuz bonorū partici-
pem efficit.

Interrogatio de exercitio ante cōmunionē. Cap. vi.

¶ In tuā dignitatez dñe et meā vtilitatem pen-
ſo. valde cōtremiſco et in meipſo cōfundor. Si

eniz nō accēdo. vitā fugio. 7 si indignē me ingesserō of-
fensaz incurro. Quid ergo faciam deus me⁹ auxiliator
meus 7 cōsiliator in necessitatib⁹. Tu doce me viam re-
ctam ppone breue aliqđ exercitiū sacre cōionis cōgruū.
Utile est. n. sacre q̄lner. s. deuote ac reuerēter tibi ppara-
re debeā cor meū ad recipiendū salubriter tuū sacramē-
tum seu ē celebrandū taz magnū 7 diuinū sacrificiū.
De discussiōe pprie p̄cie 7 emēdatōis pposito. C. viij.

Uper oia cui sūma bñlitate cordis 7 suppli-
cū reuerētia. cū plena fide 7 pia intētiōe bono-
ris dei ad hoc sacramētū celebrandū tractan-
dum 7 sumēdu; op; dei accedere sacerdotē. Diligenter
examina p̄ciam tuā 7 p posse tuo vā puritōe 7 humi-
li cōfessione eā nuda 7 clarifica ita vt nil graue habeas
aut scias qđ te remordeat 7 liberū accessū impediāt. Na
beas displicētia; oīum peccōrū; i generali 7 p quōtidia-
nis excessib⁹ magis in sp̄ali doleas 7 genas. Et si tps
patit. deo in secreto cordis cūctas cōfiteri passionum
tuarū misias. In gemisce 7 dole qđ ad hoc ita carnalis
sis 7 mundanus. tā immortificat⁹ a passionibus. tā ple-
nus cōcupiscentiarū morib⁹. tā incustoditus in sensib⁹
exterioribus tā sepe multis vanis fantasijis implicatus
tā multiū inclinatus ad exteriora. tā negligens ad inte-
riora. tā lenis ad risum 7 dissolutionē. tā durus ad fletū
7 cōpunctionē. tā; pmpius ad laxiora 7 carnis como-
datā segnis ad rigorē 7 feruorē tam curiosus ad noua
audiēda 7 pulchra intēda. tā remissus ad humilia 7
abiecta āplectenda. tā cupid⁹ ad multa bñda. 7 taz par-
cus ad dandū taz tenax ad retinendū taz incōsiderat⁹
in loqndo. tā incontinēs ad tacendū. taz iycōpositus in

moribus: tam importunus in actib⁹. tam effusus sup. cl.
bñ. tam furdus ad Dei rōbus. tam veloc⁹ ad quietē. tam tar-
dus ad laborē. tam vigilās ad fabulas. tam somnolētus
ad vigilas sacras. tam festinus ad finē. tam vagus ad at-
tendendū. tam negligēs in bonis p̄soluendis. tam tepid⁹
in celebrādo. tam aridus in cōicando. tam cito distractus.
tam raro tibi bñ collectus. tam subito cōmotus ad irā. tam
facilis ad alterius displicentiā. tam p̄nus ad iudicādū.
tam rigidus ad arguendū. tam letus ad p̄spera. tam debilis
in aduersis. tam sepe multa bona p̄ponens et modicū ad
effectū p̄ducens. His et alijs defectibus tuis cū dolore
et magna displicētia p̄prie infirmitatis cōfessis ac de-
ploratis firmū statue p̄positū sp̄ emendādū vitam tuā
et in melius p̄ficiendū. Deinde cū plena resignatione et
integra volūnate offer teipsū in bonorē nois mei i ara
cordis tui holocaustū p̄peruū. corpus tuū. s. et aiam
mibi fideliter cōmittendo: quatenus sic digne merearis
ac offerendū deo sacrificiū accedere et sac̄m corporis
mei salubriter suscipe. **Itē est. n. oblatio dignior et satisfactio maior p̄ peccatis diluendis q̄ seipm pure et ite-
gre cū oblatōe corporis xp̄i i missa et in cōione deo offer-
re. Si hō fecerit qd̄ i se ē et vere penituerit quotiescūq̄
pro venia et gr̄a ad me accesserit. vno ego dicit dñs. qz
nolo mortē peccātis s; magis vt cōuertatur et viuat. qm̄
peccōrū suorū n̄ recordabor ap̄li s; cūcta si idulta crūt.**

De oblatōe xp̄i in cruce et p̄pria resignatōe. **L. viij.**

**Sicut ego meipsū expāsis i cruce mansib⁹ et nu-
do corpe p̄ peccatis tuis deo patri sponte obtuli
ita vt nihil in me remaneret qm̄ totū in sacrifici-
um diuine placatiōis trāsierit. ita dōces et tu remeti p̄**

mibi voluntarie in oblatione pura et sanctam quotidie immissa cum omnibus virtutibus et affectibus tuis quanto intantius vales offerre. Quid magis a te req̄ro q̄m vt te studeas mibi ex integro resignare. Quicquid p̄ter teip̄m das nihil curō. q̄ nō q̄ro datum tuū sed te. Sic non sufficeret tibi omnibus habitis p̄ter me. ita nec mibi placere poterit quicquid dederis te nō oblato. Offer te mibi et da te totū p̄ deo et erit accepta oblatio. Ecce ego me totū obtuli patri p̄ te dedi et totū corpus meū et sanguinē in cibū vt tot⁹ tuus es et tu me⁹ p̄māeres. Si aut̄ in teip̄so steteris nec sp̄ōte te ad voluntatē meā obtuleris. nō ē plena oblatio nec integra erit inter nos vnio. Jō oīa op̄a tua p̄cedere d̄z sp̄ōtanca m̄p̄sius in māus dei oblatio si libertatē p̄seq̄ vis et gr̄as. Jō tā pauci illuminati et liberi int⁹ efficiunt̄. q̄ seip̄os ex toto abnegare nesciūt. Est firma sn̄ia mea nisi quis renunciauerit omnibus non p̄t meus cē discipulus. Tu ergo si optas me⁹ eē discipulus. offer teip̄sum mibi cum omnibus affectibus tuis.

Quod nos et omnia nostra deo debemus offerre et pro omnibus orare. Cap. ix.

Domine omnia tua sunt quae in caelo sunt et in terra.

Desidero meipsum tibi in spontaneam oblationem offerre et tuus perpetue permanere. Dñe in simplicitate cordis mei offero meipsum tibi hodie in seruū sempiternum. in obsequium et sacrificium laudis perpetue.

Suscipe me cum hac sancta oblatione tui preciosi corporis quod tibi hodie in presentia angelorum inuisibiliter assistentium offero. vt sit p̄ me et cuncto populo tuo in salutē. Dñe offero tibi omnia peccata et dilecta mea quae commisi coram te et factis angelis tuis a die quod primum peccare potui vsq̄ ad

moribus: tam importunus in actib⁹. tam effusus super
bū. tam surdus ad Dei v^obu⁹. tam vclor ad quietē. tam tar
dus ad laborē. tam vigilās ad fabulas. tam somnolētus
ad vigilas sacras. tam festinus ad finē. tam vagus ad ar
tendendū. tam negligēs in horis psoluendis. tam tepid⁹
in celebrādo. tam aridus in cōicando. tam cito distractus.
tam raro tibi bñ collectus. tam subito cōmotus ad irā. tam
facilis ad alterius displicentiā. tam p^onus ad iudicādū.
tam rigidus ad arguendū. tam letus ad p^ospera. tam debilis
in aduersis. tam sepe multa bona p^oponens et modicū ad
effectū p^oncens. His et alijs defectibus tuis cū dolore
et magna displicētia p^oprie infirmitatis cōfessis ac de
ploratis firmū statue p^opositū spemendādi vitam tuā
et in melius p^oficiendi. Deinde cū plena resignatione et
integra volūtate offer teip^o in honorē nois mei in ara
cordis tui holocaustū p^opennu⁹. corpus tuu⁹. s. et aiam
mibi fideliter cōmittendo. q̄tenus sic digne merearis
ac offerendū deo sacrificiū; accedere et sac^om corporis
mei salubriter suscipe. Istō est. n. oblatio dignior et satisf
factio maior p^o peccatis diluendis q̄ seip^om pure et ite
gre cū oblatioe corpis xpi in missa et in cōione deo offer
re. Si hō fecerit qd̄ in se ē et vere penituerit quotiēscūq³
pro venia et grā ad me accesserit. vno ego dicit dñs. qz
nolomortē p^ocōris s; magis vt cōuertatur et viuat. qm̄
p^ocōru⁹ suoz n̄ recordabor āpli⁹ s; cūcta si idulta crūt.

De oblatioe xpi in cruce et p^opria resignatioe. L. viij.

Sicut ego meip^om expāsis in cruce mansib⁹ et nu
do corpe p^o p^ocis tuis deo patri sponde obtuli
ita vt nihil in me remaneret q̄n̄ totū in sacrifi
cium diuine placatiois trāficir. ita o^obes et tu temetip^o;

tulerunt p̄bis quoq; oib⁹ quos aliquñ cōtristauī. con-
 turbauī grauauī ⁊ scandalizauī. v̄bis sacris. scienter ⁊
 ignorāter. vt nobis oib⁹ p̄ter idulgeas p̄cā n̄rā ⁊ mutu-
 as offēsiōes. Aufer dñe a cordib⁹ n̄ris oēs suspitiōē. ī
 dignationē irā. ⁊ disceptationē ⁊ q̄cqd̄ p̄t caritatē le-
 dere ⁊ fraternā dilectionē minuere. Misere dñe miserere
 dñe misericordiā tuā posecūb⁹. da grā; idigētib⁹; ⁊
 fac nos tales existere vt sim⁹ digni grā tua p̄frui ⁊ ad
 vitā p̄ficiamus eternam Amen.

Q̄d sacra comunio d̄ facili non est reliquēda. L. l.

Requēter recurrēdū ē ad fōtē grē ⁊ diuine mi-
 sericordie. ad fōtē bōitatis ⁊ totius puritatis q̄
 tenuis a passiōib⁹ tuis ⁊ vitijs curari valeas ⁊
 p̄tra vniuersas tētatiōes ⁊ fallacias diaboli fortior atq;
 vigilātiōz effici merearis. Inimic⁹ sciēs fructū ⁊ reme-
 diū maximū ī sacra coione positū oī mō ⁊ occasiōe nitī
 tur fideles ⁊ duotos q̄; tñ p̄ualet retrahere ⁊ impedire.
 Lū. n. q̄dā sacre coionī se aptare disponūt peiores sa-
 thāe imissiōes paciūt. Ip̄e. n. nequā spūs vt ī Job scri-
 bit̄ vēit īter filios d̄i vt solita ei⁹ neq̄tia p̄turbet aut tē-
 midos nimīū reddat ⁊ p̄plexos q̄ten⁹ affectū eoz mi-
 nuat vel fidē ipugnādo auferat. si forte aut oīo coionē
 reliquāt at̄ cū tēpore accedāt s; n̄ ē q̄cqd̄ curādū d̄ v̄sa-
 tijs ⁊ fārasijs illi⁹ q̄tñlibet turpib⁹ ⁊ horridis s; cūcta
 fāralmata ī caput ei⁹ sūt retorquēda. Cōtēnēd⁹ ē miser
 ⁊ d̄ridēd⁹ nec pp̄ ifult⁹ eius ⁊ cōmōtiōes q̄s suscitāt
 sacra ē omittēda coio. Sept̄ ē īpediū nimia sollicitudo
 p̄ deuotiōē habēda ⁊ ārietates q̄dā d̄ cōfessiōē faciēda.
 Age fm̄ cōsiliū sapiētū ⁊ d̄pōe anxietatē ⁊ serd̄pulum
 q; grā; d̄i īpediū ⁊ deuotiōē mētī destruit. Propter ali-

qua piā tribulationem vel gravitatē: sacrā ne dimittas
cōionē: s; vade citius p̄ferri z oēs offēnsiōes alijs libē
ter indulge. Si v̄o tu aliquē offendisti. venia; hūiliter
p̄care z deus libēter indulget tibi. Quid prodest diu
tardare cōfessionē aut sacrā differre cōione; . Expurga
te cū primis. expne velociter venenū. festina accipe re/
mediū. z senties melius q̄; si diu distuleris. Si hodie
pp̄ istud dimittis. cras forsitā illō magis eveniet: z sic
diu posses a cōione ip̄ediri z magis ineptus fieri. Quā
to ergo citius vales a p̄senti gravitate z inertia te excu
tias qz nihil importat diu anxari. diu cū turbatiōe trā
sire z ob quotidiana obstacula se a diuinis sequestrare
imo plurimū nocet diu cōione; p̄clare. nā z gravem
t̄pem cōsuevit iducere. Proh dolor quidā tepidi z d̄ssol
uti moras cōfitendi libēter accipiūt z cōione; sacrā id
circo differre cupiūt ne ad maiorē sui custodia; se dare
teneātur. Hec q̄; modicā charitatē z debilē deuotionē
h̄nt qui sacrā cōione; tā facilliter postponunt. Quā fe
lix ille z deo acceptus habet qui sic viuit z tali purita
te p̄sciētā suā custodit vt et oī die cōicari paratus z b̄n
affectatus esset si ei liceret z sine nota agere. posset. Si
quis interdū abstinet hūilitatis grā aut legitima ipedi
ente cā laudādus ē de reuerētia. Si aut̄ torpor obreple
rit seip̄m excitare d̄; z facere qd̄ i se est z d̄ns aderit de
siderio suo p̄ bona voluntate q̄; specialiter respicit. Cui;
v̄o legitime p̄peditus est hēbit sp̄ bonā voluntatē z piā
intentionē cōicandi. z sic nō carebit fructu sacramenti.
D̄t. n. q̄; deuot̄ oī die z oī hora ad sp̄nalez xp̄i cōio
ne; salubriter z sine p̄bitiōe accedet. z t̄n certis dieb̄;
z statuto t̄pe corp̄ sui redēptoris cū affectuosa reuerē

tia sacramentaliter dō suscipe et magis laudē dei et hono-
 rez p̄cedere q̄ sua solationē q̄rere. Plā toties mystice
 cōicat et inuisibiliter reficit quousq̄s incarnatōis xp̄i my-
 steriū passionēq; d̄uore recollit et i amore ei⁹ accēditur.
 Qui aliter se nō p̄parat nisi instāte festo vel cōsuetudie
 p̄pellēte. sepi⁹ iparatus erit. Beat⁹ q̄ se d̄no in holocau-
 stū offert quoties celebrat aut cōicat. Nō sis in celebrā-
 do nimis pliv⁹ aut festinus s; sua bonū cōez modū cū
 q̄b⁹ v̄lis. Nō d̄bes alijs generare molestiā et rediū. s;
 cōez sua v̄lā s; maiorū institutiōnē et poti⁹ aliorū fuisse
 vtilitati q̄z p̄pe d̄uotōi vel affectui.

Quod corpus christi et sacra scriptura maxime sint aie
 fideli necessaria.

Cap. xl.

Dulcissime d̄ne iesu q̄nta ē dulcedo d̄uore aie
 tecū cpulātis in iuuio tuo vbi ei nō ali⁹ cibus
 māducādus p̄ponit nisi tu vnic⁹ dilectus ei⁹
 sup oia desideria cordis ei⁹ desiderabilis. Et mihi q̄dē
 dulce foret in p̄sentia tua ex intimo affectu lachrymas
 fundere. et cū pia magdalena pedes tuos lachrymis ir-
 rigare. Sed vbi ē hec deuotio vbi lachrymarū scāz co-
 piofa effusio. Certe in cōspectu tuo et sc̄tōz āgeloz mo-
 rū totūz cor meū ardere deberet et ex gaudio flere. Nō
 beo. n. te in sacram̄tis vere p̄sentē. q̄zuis aliena sp̄e occul-
 tati. Nāz in p̄pria et diuina claritate te cōspicere oculi
 mei fere nō possem s; neq; totus mūdus in fulgore glo-
 rie maiestatis tue subsisteret. In h̄ et ego ibecillitati mee
 cōsulis q̄ te sub sac̄o abscondis. Nōcō vere et adoro quē
 angeli adorāt in celo. s; ego adhuc interi; in fide illi ac
 in specie et sine velamine. Nōcō oportet contentum esse i
 lumine vere fidei et in ea ambulare donec aspiret dies

eternę claritatis ⁊ vmbre figurarū inclinent. Cū autē ve-
nerit qđ p̄fectus ē cessabit vsus sacramētōrū. qz beati in
gl̄ia celesti nō egēt medicamine sacramētali. gaudēt. n.
sine fine in p̄sentia dei. facie ad faciē gl̄oriā eius speculā-
tes ⁊ de claritate in claritatē abyssalis deitatis trāssoz
mari gustāt verbū dei carnē factū. sicut fuit ab initio ⁊
manet in eternū. memorū horū mirabiliū graue mihi sit
redūs; et quodlibet spūale solatiū; qz q̄z diu dñs meus
aperte i sua gl̄oria nō video. p̄ nihilō duco oē qđ in mū-
do conspicio ⁊ audio. Testis es tu mihi deus qđ nulla
pōt meres p̄solari. nulla creatura quietare nisi tu deus
mie. quez desiderio eternaliter p̄templari. S; nō est h̄
possibile durāte me i hac mortalitate. Ideo oportet vt
me ponā ad magnā paciētā. ⁊ meipsum in oī desiderio
tibi submitā. Flā ⁊ sc̄i tui dñe qui tecuz iā in regno ce-
loz exultāt. tu fide ⁊ patientia magna duz viuerent ad-
uentuz gl̄orie tue expectabant. Qđ illi crediderunt ego
credo qđ illi sperauerunt ego spero. quo illi peruener-
runt p̄ gratiam tuā; me venturū cōfido. Ambulabo in
terris in fide exemplis p̄fortatus scōz. Habeo et libros
sanctos. p̄ solatio ⁊ vite speculo atqz sup̄ hec oīa sanctis-
simū corpus tuū. p̄ singulari remedio ⁊ refugio. Duo nā
qz mihi necessaria p̄ maxime sentio in hac vita. sine que-
bus mihi ip̄portabilis foret ista miserabilis vita. In carce-
re corporis. huius detētus duob⁹ me egere fateor cibo
sc̄z ⁊ lumine. Dediti itaqz mihi infirmo sacrū corp⁹ tuū
ad refectionē; mētis ⁊ corporis ⁊ posuisti lucernā pedē
bus meis verbū tuū. sine his duobus h̄n̄ viuere nō pos-
sūgnā verbum dei lux aīe mee. ⁊ sacramētum tuū panis
vite. hec possunt et dīci mēse due h̄ine ⁊ ide in gazoph.

latio sancte ecclesie posite. Una mensa est sacri altaris
 hñs panē sanctū idest corpus xp̄i p̄ciosum. Altera est
 diuine legis p̄tines doctrinā scā; erudiens fide; recta;
 z firmiter vsq; ad interloza velaminis vbi sunt scā scō
 ru; pducens. Ḡras tibi dñō iesu lux lucis eterne p̄ do:
 ctrinē sacre mensa quā nobis p̄ suos tuos p̄p̄tēs z
 appellos aliosq; doctores ministrasti. Ḡras tibi crea:
 tor z redēptor huius qui ad declarandā tibi mūdo cha:
 ritatē tuā cenā parasti magnā in qua nō agnū typicū s; z
 tuū sanctissimū corpus z sanguine; p̄posuisti ināducā
 dū. letificās oēs fideles p̄tuo sacro z calice inebrians
 saluari in quo sunt oēs delitē paradisi. epulant̄ nobis
 cū angeli sc̄i. sed suauitate feliciori. Q̄ q; maguū z ho:
 norabile est officiū sacerdotū quibus datū est dñm ma:
 iestatis verbis sacris p̄secrare. labis bñdicere. manibus
 tere. ore p̄prio sumere z ceteris ministrare. Q̄ q; mū de
 debent esse manus ille. q; purū os. q; sanctū corpus. q;
 imaculatū erit cor sacerdotis. ad quē totiens ingredit̄
 auctor puritatis. Et ore sacerdotis nihil nisi sanctū. ni:
 hil nisi honestū; z vtile p̄cedere d; x̄bus; qm̄ tam sepe
 xp̄i accipit sac̄m. Oculi ei; simplices z pudici. qui xp̄i
 corpus solent intueri. Manus pure z iū celū cleuare q̄
 creatorē celi z terre solēt cōrectare. Sacerdotib; spe;
 taliter in lege dī. Sci esto te qm̄ ego scūs su; dñs de;
 vester. Adiuuet nos gr̄a tua oipotēs de;. vt qui officiū
 sacerdotale suscepimus digne ac deuote tibi in oī puri:
 tate z cōscia bōa famulari valeam;. Et si nō possum; i
 tāta innocentia vite cōuersari vt d̄bemus. p̄cede nobis
 tū digne flet̄ mala q̄ gessimus vt in spiritu humilitatis
 ac bone voluntatis p̄posito tibi feruentius d̄ cetero de

seruire valeamus. Quod magna diligentia se debe
at cōmunicaturus xp̄o p̄parare. Cap. xii.

So sup̄ puritatis amator ⁊ dator oīs sc̄itatis.

e Ego cor pur̄ q̄ro. ⁊ ibi ē locus redētōis mee.

Para mihi cenaculū grāde stratū: ⁊ faciā ap̄d
te pascha cū discipulis meis. Si vis veniā ad te ⁊ ap̄d
te manēā ex purga vetus fermentū ⁊ mūda cordis tui
habitaculū. Exclde totū seculū ⁊ oēm vitioꝝ tumul
tū sede tanq̄ passer solitarius in tecto ⁊ cogita excessus
tuos in amaritudine aie tue. Dis nāq; amans suo di
lecto amatori optimū ⁊ pulcherrimū p̄parat locū. qz
in hoc cognoscit affectus suscipiētis dilectū. Scito tñ
te nō posse satisfaci huc p̄paratōi ex merito tue actio
nis cū si per integrū annū te preparares ⁊ nihil aliud ī
mēte haberes. S; ex sola pietate ⁊ gr̄a mea pmitteris
ad mensā incā accedere ac si mēdicus ad prandiū voca
ret dimitis ⁊ ille nihil aliud habeat ad retribuendū bñ
ficijs ei⁹ nisi se humiliādo ⁊ regratiādo. Fac qd̄ in te ē
diligēter facito nō ex cōsuetudine. nō ex necessitate. sed
cū timore ⁊ reuerētia ⁊ affectu accipe corp⁹ dilecti dñi
dei tui dignāris ad te venire. Ego sū qui vocaui ego ius
si fieri. ego supplebo qd̄ tibi deest. veni ⁊ suscipe me. Cū
gratiā tribuo. gr̄as age deo tuo nō qz dignus es sed qz
tui misert⁹ sū. Si nō habes s; magis aridū te sentis in
siste oꝝoni in gemisse ⁊ pulsa. nec desistas donec merca
ris micā aut guttā gr̄e salutaris accipere. Tu mei indi
ges nō ego tui digeo. Hec tu me sc̄ificare venis. s; ego
te sc̄ificari ⁊ meliorare venio. Tu venis vt ex me sc̄ifice
ris ⁊ mihi vnaris vt nouā gratia; recipias ⁊ de nouo
hac emendationē accēdaris. Nō si negligere hanc grati

am semper p̄para cum omni diligentia cor tuū ⁊ intro
 duc ad te dilectū tuū. **S**portz at̄ vt nō solū te prepares
 ad deuotionē ante cōmunionē, sed vt et te sollicite cōser
 ues in ea post sacri p̄ceptionem. **N**ec minor custodia
 post exigit̄ q̄z deuota p̄paratio prius nā bona postmo
 dū custodia optima itez est preparatio ad maiore grā
 tiā consequendā. **E**x eo quippe valde idispositus quis
 redditur si statim fuerit nimis effusus ad exteriora sola
 tia. **C**ave a multiloquio mane secreto ⁊ fruere deo tuo.
Ipsū .n. habes quē totus mūdus tibi auferre non po
 test. **E**go sum cui te totū dare debes ita vt iam vltra nō
 in te sed in me absqz omni sollicitudine viuas.

Quod toto corde aīa deuota xpi vntionem in sacramē
 to affectare debet. Cap. xiiij.

Vis mihi det dñe vt inueniā te solum ⁊ aperi
 am tibi totū cor meum ⁊ fruam te sicut d̄siderat
 anima mea ⁊ iam me nemo despiciat nec vlls
 creatura me moueat vel respiciat. sed tu solus mihi lo
 quaris ⁊ ego tibi sicut solet dilectus ad dilectū loqui. ⁊
 amicus cū amico cōuinari. **H**ocboro s̄ desidero vt ti
 bi totus vniar ⁊ cor meū ab oibus creatis rebus abstra
 hā magisqz per sacra cōmunionē ac frequentē celebra
 tionē celestia ⁊ eterna sapere discā. **A**h dñe deus quan
 do ero te cū totus vnitus ⁊ absorpt⁹ meiqz totaliter ob
 litus. **T**u in me ⁊ ego in te. ⁊ sic nos pariter in vnū ma
 uere concede. **V**ere tu es dilectus meus electus ex mi
 libus in quo complacuit aīe mee habitare omnibus die
 bus vite sue. **V**ere tu pacificus meus in quo pax sum
 ma ⁊ requies vera extra quem labor ⁊ dolor ⁊ infini
 ta miseria. **V**ere tu es deus absconditus ⁊ c. n̄ s̄ v

lium tuū nō est cū impijs sed cum humilibus ⁊ simpli-
cibus sermo tuus. O quā suavis est dñe spiritus tuus
qui vt dulceditem tuam in filios demonstrares .pane
suauissimo de celo descendente illos reficere dignaris.
Vere nō est alia natiōez grandis q̄ habeat deos ap-
propinquantes sibi sicut tu deus noster ades vnucꝝ ⁊
sis fidelibus tuis. quibus ob quotidianū solatiū ⁊ cor-
rigendū in celū de tribus ad edendū ⁊ frucndū. Que
est. n. alia gens tam inclyta sicut plebs xp̄iana. aut que
creatura sub celo tam dilecta vt aia deuota ad quā in-
greditur deus vt pascat cā carne sua glorioza. O ineffa-
bilis gr̄a. o āmirabilis dignatio. o amor imensus homi-
ni singulariter impensus. Sed quid retribuā dño pro
gr̄a ista p̄ charitate tā eximiā. Nō est aliquid qđ gra-
tius donare queā q̄z vt cor meū deo meo totaliter tri-
buā ⁊ ⁊ intīme cōiungā. Tunc exultabūt oīa interiora
mea cū p̄fecte fuerit vnita deo aia mea. Tūc dicet mibi
si tu vis esse mecū. ego volo esse tecū. Et ego respōdebo
illi. Dignare dñe manere mecū. ego volo libenter esse te-
cū. Hoc ē totū desiderīū meū vt cor meū tibi sit vnitū ⁊.
De quōsdā deuotoꝝ ardētī d̄siderio ad corp⁹ xp̄i. L. xliij.
o quā magna multitudo dulcedinis tue dñe quā
abscondisti timēbus te. Quā recordor deuoto-
rum altquoꝝ ad sac̄m tuū dñe vt cū maxima
deuotīōe ⁊ affectu accedentiū. iunc sepius in me ipso cō-
fandor ⁊ erubesco q̄ ad altare tuū ⁊ sacre cōiouis mē-
sam tā tepide ⁊ frigide accedo. q̄ ita aridus ⁊ sine affe-
ctione cordis maneo. ⁊ q̄ nō sū totaliter accensus corā
te deo meo. nec ita vebementer attractus ⁊ affect⁹ sicut
multi deuoti fuerūt. qui pre nimio d̄siderio cōiouis ⁊

sensibili cordis amore a fletu se nō potuerunt contine-
re s; ore cordis z corporis pariter ad te deū sōtē viuū
medullitus inbiabāt. suā esuriē nō valentes aliter tem-
perare nec faciare nisi corpus tuū cum oi iocunditate
z spiritali aviditate accepisset. Q̄ vera ardens fides co-
rū. pbabile cristēs argumētū facere p̄sentie tue. Isti. n.
veraciter cognoscūt dūm suū in fractiōe panis quoz
cor tā valide ardet in eis de iesu ambulante cū eis. Q̄
ge est a me sepe talis affectus z deuotio. rāz vchemens
amor z ardoz. Esto mihi ppitius iesu bōe dulcis z be-
nigne z concede pauperi mēdico tuo vel inrerdū modi-
cus de cordiali affectu amoris tui in sacra cōione sentire
vt fides in ea magis cōualeseat. spes vt bonitate tua p̄-
ficiat. z charitas semel p̄fecte accensa z celeste uaua ex-
pra nūq; deficiat. Potēs ē at̄. misericordia tua ē grāz
desideratā mihi p̄stare. z in spū ardoris cū dies b̄i pla-
citi tui aduenerit me clementissime visitare. Et. n. l; tāto
ōsiderio tā specialiū deuotoz tuoz nō ardeo. tū de grā
tua illius magna inflāmati desiderij desiderium habeo
orās z oīs crās oīuz talīū feruidoz amatoz tuoz par-
ticipē me fieri. ac eoz. scō p̄sortio annumerari.

Q̄o gratta deuotionis humilitate z sui ipsius abnega-
tione acquiritur.

Cap. xv.

Portet te Deuotionis grāz instāter q̄rere. id est
o nēter petē. patlēter z fiducialiter expectā. gra-
tāter recipere b̄iiliter p̄seruare. studiose cum
ea opari. ac deo tēpus z modū superne visitatiōis do-
nec veniat cōminere. Hūiliare p̄cipue te debes cū paz
aut nihil deuotiōis interi⁹ sēis. s; nō n̄m̄ius deici. nec
inordinate cōtristari. Dat spe deus in vno breui momē

to qđ lōgo negauit tēpore. Dat ēt qñq; i fine qđ in pñ
cipio orationis largire distulit. Si sp cito grā daretur
z p voto adesset. nō eēt ifirmo hōi bene portabile. Pro
pterea in bōa spe z hūili patiētia expectāda ē deuotiōis
grās. Tibi tñ z peccatis tuis imputa cū nō dat vel ēt oc
culte tollit. Modicū qñq; est qđ grāz ipedit z abscon
dit si tñ modicuz z nō. porius grāde dici debeat qđ tñ
bonū .phibet. Et si hoc ipsuz modicū vel grāde amoue
ris z pfecte diceris erit qđ petisti. Statiz nāq; vt te deo
ex toto corde tradideris. nec hoc vel illud p tuo libitu
seu velle q̄sieris s; integre te in ipso posueris vnitū te in
uenies z pacatū. qz nil ira bñ sapiet z placebit sicut be
ne placitū diuine volūtatis. Quisquis ḡ intētiōē suā
simplici corde sursum ad deū leuauerit seq; ab oī inordi
nato amore seu displicētia cuiuslibet rei create euacuauit
rit aptissim⁹ grā p̄cipiēde ac dignus deuotiōis mūere
erit. Dat. n. dñs ibi benedictionē suā vbi vasa vacua iue
nerit. Et quāto pfectius q̄s infimis renūciauerit z ma
gis sibijpsi p cōtēptū sui morit tātō grā celerius venit
copiosius intrat z altius liberū cor eleuat. Tūc videbit
z affluet z mirabit z dilatabit cor ei⁹ in ipso qz māus
dñi cū eo. z ipse se posuit totaliter in māu eius vsq; i se
culum. Ecce sic benedicetur hō qui q̄rit deum i toto cor
de suo nec in vanuz accipit grāz suā. Hic in accipiēdo
sacrā eucharistiā magnā p̄neretur diuine vnitōis grāz
qz nō respicit ad propriā deuotiōē z consolationē. sed
ad dei gloriā z honorem. Qđ necessitates n̄ras chri
sto aperire z eius grāz postulare debemus. Cap. xvi.

Dulcissime atq; amātissime dñe que; nunc de
o uore desidero suscipere tu scis infirmitatē me

am & necessitatem quā patior. in quātis malis et vicijs
iaceo. q̄s sepe sū grauatus: tentatus: turbatus: & iquin-
rus. Pro remedio ad te venio. pro consolatiōe & suble-
uamine te deprecor. Ad oīa scientem loquor cui mani-
festa sūt oīa interiora mea. & qui solus potes me p̄fecte
cōsolari & adiuuare. Tu scis quibus bōis iudiceo p̄e-
oibus & quā pauper sū in virtutib⁹. Ecce sto aī te pau-
per & nudus gratiam postulans & misericordiam im-
plorans. Refice esurientem mendicum tuum. accende
frigiditatem meam igne amoris tui illumina cecitatem
meā claritate p̄fētie tue. Uerte mihi oīa terrena ī. ama-
ritudinē oīa graua & p̄ria in paciētiā. oīa infinita & crea-
ta in cōtēptū & obliuionē. Erige cor meū; ad te in celū;
& ne dimittas me vagari sup̄ terrā. Tu solus mihi ex h̄-
iā dulcescas vsq; in sculū qz tu solus cib⁹ & pot⁹ me⁹
amor. meus & gaudiū meū; dulcedo mea. & totū bonū;
meū;. Utinā me totaliter ex tua p̄sēntia accēdas cōbr-
res. & in te transinutes. vt vnus tecū; efficiar spiritus p̄
grāz iterne vniōis & liquefactionē ardētis amoris. Ne
patiaris me ieiunū & aridū a te recedere s; opare mecū
misericorditer sicut sepius operatus es cū sanctis tuis
mirabiliter. Quid mirū s̄ totus ex te ignescerē & in me
ipso desiccrē cū tu sis ignis semp ardens & nunq; desi-
ciēs amor corda purificans & intellectum illuminans.
De ardenti amore & vehēmenti affectu suscipiendi chri-
stum. Vox discipuli.

Um summa deuotione & arden- . Cap. xvij.

c ti amore. cum toto cordis affectu & seruore de-
sidero te domine suscipere quēamodū mul-
ti sancti & deuote persone in communicando te desi-

derauerunt qui tibi maxime i sanctitate vite placuerunt
z in ardentissima deuotioe fuerunt. **O** deus meus amor
eternus totum bonum meum felicitas interminabilis: cu
pio te suscipere cum vehementissimo desiderio z dignis
sima reuerentia quam aliquis sanctorum unquam habuit z senti
re potuit. Et si indignus sum omnia illa sentimenta deuotio
nis hunc tamen offero tibi totum cordis mei affectum ac si omnia il
la gratissime inflammata desideria solus haberem. **S**ed z
quocumque potest pia mens concipere z desiderare: hec omnia tibi
cum summa reuerentia. ueneratioe ac intimo fauore prebeo
z offero. **N**ihil opto mihi conseruare sed me z omnia mea ti
bi sponte z liberrime inuolare. **D**omine deus meus crea
tor meus z redemptor meus cum tali affectu: reuerentia
laude. z honore cum tali gratitudine. dignitate z amore
cum tali fide spe z puritate te affecto hodie suscipere sicut
te suscepit z desiderauit sanctissima mater tua gloriosa
virgo maria quam angelo euangelizanti sibi incarnationis
mysterium humiliter z deuote nunciat. **E**cce ancilla domini. si
et nubis in uerbis iuui. Et sicut beatus precursor tuus ex
cellentissimus sanctorum. **J**ohannes baptista in presentia tua leta
bundus exultauit in gaudio spiritus sancti. uis adhuc ma
ternis clauderet uisceribus. z postmodum cernens inter
hoies ipsum ablatum: valde se humilians deuoto cum affe
ctu dicebat. **A**micus autem sponsi qui stat z audit cum gaudio
gaudet pro uoce sponsi. sic z ego magnis z sacris deside
riis opto illam mari z tibi ex toto corde meipsum presentare.
Unde z omnium deuotorum cordium iubilatioes ardetes affe
ctus. mentales excessus ac supernales illuminationes z celli
cas uisiones tibi offero z exhibeo cum omnibus uirtutibus z
laudibus ab omni creatura in celo z in terra celebratis z ce

lebrādis p̄ me ⁊ oibus mihi in orōne cōmendatā. q̄re
 nua ab oibus digne laudeta ⁊ in p̄petuū glorificeris.
 Accipe vota meā dñe deus me⁹ ⁊ desideria infinite lau
 dationis ⁊ in mēse bñdictionia q̄ tibi s̄ multitudinem
 ineffabilis magnitudinis tue ius ob̄c̄. Nec tibi reddo
 ⁊ reddere desidero p̄ singulos dies ⁊ momēta tēporū.
 atq; ad reddendū; mecū tibi grāttas ⁊ laudes oēs cele
 stes spūs ⁊ cunctos fideles tuos p̄cibus ⁊ affectib⁹ in
 uito ⁊ exoro. Laudent te vnīuersi populi tribus ⁊ ligue
 ⁊ sc̄m ac mellifluū nomen tuū cu; sūma iubilatiōe ⁊ ar
 denti deuotione magnificēt. Et quicūq; reuerenter ac
 deuote altissimū sacramētū tuū celebrauit ⁊ plena fī
 de recipiūt. grām ⁊ misericordiā apud te inuenire mere
 ant ⁊ p̄ me peccatore suppliciter exorent. Et q; optata
 deuotiōe ac fruibili vnione potiti fuerit ⁊ bñ consolati
 ac mirifice refecit ⁊ de sacramēta celesti abscesserint. mei
 pauperis recordari dignent̄.

Quō hō non sit curiosus scrutator sacramēti. sed humi
 lia imitator xp̄i subdōdo sensū iuū sacrefidei. Ca. xviii.

Auendū ē tibi a curiosa ⁊ inntili p̄scrutatione
 c huius pfundissimi sacri. si nō vis in dubitatio
 nis pfundū demergi. Qui scrutator est maiev
 statis. opprimet̄ a gloria. Plus valet dñs opari quā hō
 intelligere pōt. Tolerabilis pia ⁊ humilis inquisitio ve
 ritatis. parata sp̄ doceri ⁊ p̄ sanas pat̄r s̄nias studens
 ambulare. Btā simplicitas q̄ difficiles q̄onū; relinquit
 vias ⁊ plana ac s̄rma p̄git semita mādator̄ dei. Nulli
 deuotiōne pdiderunt dū altiora scrutari voluerunt.
 fides a te exigit̄ ⁊ sincera vita. nō altitudo intellect⁹
 neq; pfunditas mysterioꝝ dei. Si nō intelligis nec

capis que infra te sūt. quō cōprehēdes ea q̄ supra te sūt.
Subde te deo. 7 humilia sensu in tuum fidei 7 dabitur
tibi scientie lumen prout tibi fuerit vtile ac necessari
13. Quidam grauitur tentantur de fide ac sacramento
s; n̄ ē hoc ipsis iputādū. s; potius inimico. Noli curare
noli disputare cū cogitationibus tuis nec ad immittas
a diabolo dubitatōes respōde s; crede verbis di. crede
scis ei⁹ 7 p̄beris 7 fugiet a te neq̄ inimic⁹. Sepe mul
tū p̄dest q̄ talia sustinet dei seru⁹. Nā infidēles 7 pec
catores nō tentat quos secure iā possidet. fideles autē
uotos varijs modis tētāt 7 verat. Perge ergo cū sim
plici 7 indubitata fide. 7 cū simplici reuerētia. ad sacra
mentū accede. Quicquid itelligere nō uales deo omni po
tenti secure cōmīte. Nō fallit te deus. fallit qui sibi ni
mū credit. Gradit⁹ de⁹ cū simplicibus. reuelat se humi
libus. dat intellectu puulis. aperit sensū puris mētibus.
7 abscondit gratiā curiosis 7 superbis. Ratio humana
debilis est 7 falli potest. fides autē vera falli non potest.
Quinnis ratio 7 naturalis inuestigatio fidē sequi debet
nō precedere nec infringere. Nā fides 7 amor ibi maxi
me p̄cellūt 7 occultis modis in hoc s̄ctissimo 7 sup̄ ec
cellētissimo sacramēto operantur. Deus cternus 7 im
mēsus ifiniteq; potentie facit magna 7 iferutabilia in
celo 7 i terra. nec ē inuestigatio mirabilium operū eius.
Si talia essent opera dei vt facile ab hūana ratioē cape
rent. nō essent mirabilia nec ineffabilia dicenda.

Explicit liber quartus 7 vltimus De sacramēto altaris

Incipit tractat⁹ de meditatioē cordis Johis Bersō. L. i.

in

Edictatio cordis mei in conspectu tuo
semper. Felix certe qui cum ppheta
potest ex sententia dicere verbū istud
deo. Sed videamus in primis quid
sit meditatio cordis. non p carnali so
lo sed spūali corde. Est autem medita

tio vehemens cordis applicatio ad aliquid investiga
dum et iuueniendum. Et hec applicatio fortis h3 diffi
cultatē que quandoq3 maior est qñq3 minor. Quod vt
intelligat p̄supponat ex creditis et ab experientia. cor
nostrum conditum esse. et tres habere species oculorū.
mentales oculos rationales oculos sensuales. Et ex il
lis ē vtrobiq3 vñs oculus. i. cognitiōe. ali⁹ in affectiōe.
Fundat hec distinctio i altera q̄ dicim⁹ hominem habere
portionem seu faciem ratiōis duplicē q̄z superior ver
tetur ad leges eternas. altera ad temporales. Intra
tū in actu suo dependet ab orgāo corporeo. Sub ista
ē ratio demersa corpori. q̄ sensualitas appellat⁹. Dicit⁹
oculorū vocat⁹ ab alijs oculus mētis. alter ocul⁹ rati
ōis. tertius oculus carnis.

Capitulum. ij.

Uerat ab initio bene cōdite rationalis nature
f talis ordo ordinisq3 tranquillitas q̄ ad nutū
et merū imperium sensualitas ratiōi inferiori. et
inferior ratio superiori seruiebat. et erat ab inferioribus ad
superna pronus et facilis ascēsus. faciente hoc leuitate
originalis iusticie sublenātis sursum corda que admodū
naturaliter ignis sua leuitate sursum fert. Et nō postq̄
aduersus diuiz supremū igrata p̄ditio demeruit auser
ri iusticiā hāc originalē sub introijt p̄odus grauissimū
cōcomitans peccatū. qd̄ miserā et captiuatam aīam. ra

here non cessat ad insimā tanq̄; cōtēligata sit funib⁹
catbenis ⁊ compedibus. vincta in mendicitate ⁊ ferro.
Sicq̄; mirabil. immo miserabili confusione facta ē or
dinis prioris peruersio. q̄ in homine sicmerso tenebris
⁊ carcere ceco conturbatus est in ira triplex vtrinque
oculus per imperfectionem in sensualitate. per obnubi
lationem in inferiori rationis perfectione ⁊ per quan
dam excecationez in superiori rationis portione.

Cap. iij.

Abenus ecce causam primā difficultatis quā
b in meditatione sentimus quam in habendis
semper ad dominum oculis experimur. Facit
hoc penalis illa gaudis Deorsum iugiter impellēs quē
admodum videre est sensibilibiter in aque ductu. que ior
ta facilitate defluit in ima. Continetur autem vel sursum
lenatur non nisi cum violentia. Non aliter cor ad insi
ma prouum leuiter effluit. hac illacq̄; veluti sine retina
culo vel labore qm̄ facilis descensus auerni. Ait poeta
Sed renouare gradum superasque euadere ad auras.
hoc opus hoc labor est.

Cap. iij.

Erserutemur cōsequenter ex predictis naturā
p seu proprietatem meditationis. qm̄ et hoc ip
so necessaria uobis ad deum tendentibus eri
stat videbimus. Diximus autem ⁊ reperimus. q̄ me
ditatio est uehemens applicatio vel attentio animi ad
aliquid inuestigandum. vel inueniendum fructuose.
Addimus fructuose. ne meditatio vergat aut in super
stitionem aut in curiositatem aut in melancolicam sto
liditatem. Dicimus ergo complentes q̄ meditatio est

vehemēs ⁊ salubris ai applicatio ad aliqd̄ iuestigādū
 vel exp̄inētaliter cognoscēdū. Ponimus hoc vltimuz
 pp̄ naturā ipsius afflictōis. q̄ diuersa fortitur nomina
 proportionaliter ad conditionē cognitiōis. Nō potest
 aliter affectio cognosci q̄z experimētaliter ab eo qui p̄
 eam afficitur. Quā experimentalē affectionis cogni
 tionem non potest eā habens in alterz verbis quibuscū
 bet if̄ndere. nisi sūniliter affectus sit alter ille. Quā sol⁹
 nouit. put̄ in apocalypsi scribit̄. qui accipit. Propterea
 vocat̄ inānia absconditū. Exēplū ē p̄spiciū i illo q̄ nouit
 dulcedinē mellis solū p̄ doctrinā sicut medicus sanus
 infirmitatis dolorem. Hec autem dulcedo a gustante.
 hic dolor ab egrotante aliter ⁊ longe cognoscuntur.

Cap. v.

Exp̄damus ex his q̄z p̄fūde s̄serit p̄pheta
 p̄ naturā meditationis dū ait. In meditationē mea
 exardescet ignis. Utrūq̄z. n. cōplexus ē lūmē
 intellectu ⁊ ardorē i effectu. Quā nō sit difficile q̄ ignis
 d̄uotōis spiritualis exardescat flatu meditationis fiet
 notū cōsiderātibz genere materialē dum queritur a
 lignis aquosis viridib⁹ luto respersis elici. Suffla quā
 tum potes. iterū atq̄ iterum inulto conatus resufflav
 emerget plurimus ab initio sumus ab initio cōturbās
 oculos. Uix emicabit scintilla. que mox euāescet. Dis
 perges forsitan iratus cōgesta prius ligna si non in lō
 ganimitate perstiteris. Quā longanimitatē appella
 mur hic meditationē aut meditationi coniūgendam.

Cap. vi.

Eminim⁹ aliq̄s scrip̄sisse doctrinas vel indu
 m̄ strias nedū laino. sed gallico sermōe sup̄ ba

bēda meditatioē tali lz fortassis vteremur alijs terminis
in tractaculo de mystica theologia pte secunda que pra
xim eius docet z i altero de morte cōtemplatiōis edito
in altero rurſū de mendicitate spiritali cōpilato. De
niqz tanta reperitur difficultas. tāta pro diuersitate ho
miniū varietas in practicādo doctrinā vere sancteqz
meditationis. q an silere vel aliquid scribere cōsultius
sit. videoz egomet mihi ipsi qnqz sub dubio fluctuans.

Cap. vii.

Um enim recogito. q in absqz meditationis
c exercitio nullus secluso dei miraculo speciali
ad perfectionem cōtemplatiōis dirigit aut
puenit nullus ad recūssimā christiane religiōis normā
vix se componit audeo zelās ardeoqz studiū sancte me
ditationis suadere. At vero dum totiēs expertus picu
la sedulus recogito difficultatē z arduā raritatem per
ueniēdi quo trahere meditatio nitit. ego quasi torpēs
z stupidus efficioz. Quiescit aliquis quo pacto sic ve
nit. quia nimium frequenter expertū est studiū medi
tationis conuerti dilabiqz in morbū melācolice passio
nis propter imoderationē vel propter superbiaz vari
in reprobam sensū diabolice illusionis. Cap. viii.

Andicamus exemplis id quod dicim⁹. Sa
m mus vinum in locunditate z hominis salute
conditiū esse. Sic enī scriptura sic ratio loqui
tur. Videmus tamen ex abusu potantiū. presertim dū
febrīū dilicrasia laborāt q potus vini alioquin salubris
causat vel egritudinis augmētū vel manīam z furores.
aut quandoqz mortē. Nos aut filios omnes adā quis
egros quis febricitātes esse pessimis anime febribus

negauerit. quibus uerūt in nauſcā z amaritudinē op-
tīma diuinorū eloquiorū uerba quibus ī fel cōuertitur
ſuauiſſimus diuini uerbi panis. *Beu* miſeros nos *beu*
q̄z ex tūta cōſideratiōe talia miſerie cōdamauit apo-
ſtolus. *In*felix ego hō q̄s me liberabit de corpore mor-
tis hui⁹. *Si*ubiūgit. *Gr*atia dei p̄ iēſū chriſtū. *L. ix.*

*Q*uid agimus. *q̄*. *Q*uid agimus p̄cipites per
abruta uiuorū *I*uimus nec poſt deſideria cor-
dis noſtri z in adiuuentiōibus noſtris peſſi-
mis. *De*ſperati ſine lege. ſine freno. ſine ordine. *ſi* q̄d
ſufficient nobis cogitatiōes inſtabiles ſordide. *ſi* laxē.
ſomnicioz ſimillime. q̄ nō cōſolationē uel edificatiōez
allature ſūt ſz deſolationē. meſticiā z ruinā oblectātib⁹
ſe in eſſdē. *R*ūdebūmus nequaq̄z id fieri debere. ſz adſit
diſcretio moderatrix ī oib⁹ q̄ nō ſecurus habere poſt
diuinā gratiā poterimus q̄z per ſedulū z ſecurū alteri
us expti noſqz diūgētis z agnoſcentis cōſiliū. *Cap. x.*

*L*amat *A*riſtoteles uocem experientie loq̄ns
q̄ ars et uirtus ſūt circa difficilia ut ars p̄igē-
di ars ſcribēdi. ars cytharizādē. uirtus caſtita-
tis. uirtus fortitudinis uirtus ſobrietatis. *H*oc uero
ſic itelligēdū ē q̄ ab initio uirtus z ars multas ī acqui-
ſitiōe ſua pariunt difficulitates. dū uero fuerit p̄quiſite
facilia ſūt eis oīa. *P*igit faciliſter pictor exercitat⁹ ī ar-
te ſic d̄ ſcriptore. ſic de cytharizāte uideim⁹. ita ut dixerit
idem. *A*riſtoteles q̄ perfecta non d̄cliberat tā ſibi faci-
lia eſt accuſ ſuus. *Cap. xi.*

*T*amur iſta cōparatiōe dum de meditationē
loquimur. *A*tendamus q̄ in trabēdo i paſſim
lineas pieture uel ſcripture difficultas nulla ē

sicut nec in discursione digitorum per cithare chordas. Ita
uentura similiter in cogitatione. Non enim diffinit aut la-
boriose nunc hoc, nunc illud, prout occurrerit cogitatur
sed quod nullus inde refulset effectus. vides in sic pingente
sic scribente, et sic citharizante. ita neque prolixus in sic co-
gitante. imo cum se talibus cogitationibus vagis oblectauerit,
ut dicit Seneca tristitia remanebit. Porro laboriose stu-
diose et attentissime cum mira tarditate pingendo scribendo
et citharizando, fit quicquid ut bene et celeriter ista fiant.

Cap. xij.

Uorsum ista. Nimirum ut ostendam quoad
quod modum de cogitatione nulla unquam proficiet aut
emerget in meditatione quanto minus in contem-
platione. ex meditatione vero quam summa huius difficultate
si bona fide simplici et discreta diligenter exerceat, pueni-
mus ad hanc perfectionem quam absque ulla difficultate fiet ap-
tiora fructuose quam summo meditationis studio conquirere
uoluimus. Ita denique transibit meditatio in contem-
plationem. Non enim differt contemplatio a meditatione nisi penes faci-
le et difficile, quam utrobique est fructu aliter quam in cogitatione.

Capitulum. xiiij.

Describitur autem contemplatio quod est liber et expeditus
d mentis intuitus in res perspicendas ut quicquid diffu-
sua. Et hoc quo ad contemplationem que respicit
intellectum. Porro quo ad contemplationem que consistit in affectu
et in praxi describit eam bugo, quod est per subleuate mentis in-
bilis mors quedam carnalium desideriorum. Hoc est gustare
quod suavis est dominus, quem gustum sequitur alia longe
cognitio quam fuerit intellectualis solum visio vel quedam
auditio per fidem aut per scripturam.

Cap. xiiij.

Editabitur ecce aliquis gemēs ⁊ suspirās vt co
 m lūba dicet cū ppheta meditat^o sū nocte cū coz
 de meo exercitabar ⁊ scopebā sp̄iriū meū facit
 hoc anxie. difficulter. laboriose. recogitādo nunc oēs an
 nos suos in amaritudine aīe sue nūc iudicia dei q̄ sunt
 sbyssus multa in celo fursū ⁊ in abyssis deorsū ⁊ ita de
 reliquis circa q̄ versatur meditantis attentio vehemēs
 vt ea q̄ meditat^r vel cogitat lymphidius vel firmitus in
 affectū suū trahat. Efficiet tādē vt bec oīa tanta felicitate
 recogitet ⁊ sapiat. q̄z facilis est ipsa cogitatio. Docēt
 nos exēpla predicta si dubitamus. Non enī plus labo
 ris habent scriptor pictor citharista bene agendo qđ
 optime didicerit. quā vagus ⁊ vanus aliquis ab initio
 discurrētis sine arte ⁊ ordine p̄ lineas picture. vel scri
 pture aut per cithare chordas.

Cap. xv.

Dendū est ad premissā nihilominus qđ vix est
 a aliq̄s ita p̄fectus i arte sua quin assidue possit
 ad aliq̄ vel cognoscēda vel agēda. p̄ficere q̄lia
 necesse ē vt nō habeat cū labore. Multo magis hoc ve
 rus est in ipsa de q̄ loquimur meditatiōe q̄ nouos veri
 tatis aut deuotiōes fetus iugiter parere studet. s; nō de
 est pruritiōis dolor p̄ illud maledictū sp̄ualiter itelle
 ctū. In dolore paries filios tuos. Nō meminit tū p̄su
 re p̄ gaudiū. qz natus est sibi nouus cognitionis affe
 ctiōis sancte fetus in ai sui mundum.

Cap. xvi.

Enī at ab initio frequētius vt dū aliq̄s nōdū
 u purgat^r a vitijs satagit meditari vt colūba me
 ditat^r q̄si vetus si mea dolos odia. Meditatur sicut ca
 nis rabiosa silētia rodens iuxta verbū satirici. Medita

tur quasi sordida sus dñ; festissimas in aīo versat reuersat
q; cogitationes. Quid porro de blasphemie spū q; ab
hominabilis q; horrid^o. Nonūq; resurgit territas me
ditatē loqns aduersus de^o scōs scāsq; ingētia q; nec fari
lz. Faciūt infidelitatis iacula baratrū desperatiōis ap
perit. exprimentū quoq; māifestat: q; recte iusserit sapi
ens. fili accedēs ad seruitutē dei ppara aīaz tuā ad tēta
tionē. Sequitur p̄sidiū certissimū. Ita in timore. Btūis
enī vir qui semper est pauidus

Cap. xvij.

Quid^o nō sēp quō beat^o q̄ret aliq; du; timor
p adit timori scrupul^o scrupulis. pulillāmitas pu
llanimitati. p̄fert; cū nō adest assidue cōsilia
tor. dux. z p̄mōstrator itineris arti z rectis. Si nō talis
q̄rat^o ē inē^o forte fuerit cū ocio nou^o meditātē istruē
di quātū libuerit. felix q̄dē erit ipse nou^o tyro. si tñ p̄ti
uus abiq; vlla trepidatiōe parat^o ē credere cōsilio. S; z
o quotiēs bōe iclu. q̄tiēs hesitabit. z idē repetet. iterū q̄
q̄si falli reformidās q̄ret idē. Deniq; nō vtrē erga dātē
sibi cōsiliū doctria iacobi q̄ ē vt postulet i fide nihil hesi
tās. Scripsi q̄dā sup̄ butulmōi scrupulis i tractatulo d̄
p̄paratiōe ad missā aliq̄ similiter de cautelis d̄ spū; bla
sphēcie durissimū aduersus quē remediū optimū ē cōtē
nere nec curat. qn̄ pot^o irridet. nā lī bis sollicite p̄fite
ri nūi forā i principio p̄ cautela ad habēdū consilium.

De scrupulis nō teneat hec regulā q̄ aduersus eos
agēdū ē. si ita prudēs aliq; z expertus cōsiliator dicta
uerit mādauerit aut iusserit. nec agat i hoc d̄ cōscētiam
suā demeritozie. dñ illā ad cōsiliū sapiētiōz p̄ ratiōis li
bertatē ab animo suo mutat z dispōit q̄zuis assidue sē

sualitatis remurmuratio forte sentiat: Alioquin nūq̄
 fiet i pace dō loc⁹ cordis. Rursus aduertēdū q̄ sicut di
 cente aristotele omnis nostra cognitio venit a sensu ite
 rum necesse est omnem intelligentem fantasmata spec
 ulari. sic originatur meditatio nostri cordis a sēsibilib⁹
 que figurata sunt qua colorata ⁊ ceteris accidētib⁹
 temporis ⁊ loci circunvoluta. Hinc sunt meditatiōes
 conscripte hinc imagines picte vel scalpte hinc genera
 liter fit illud psalm iste. Meditatus sū in omnibus ope
 rib⁹ tuis in factis manuum tuarum meditabar. Que
 utiq; facta ⁊ opera sunt corporalia. Nihilominus de
 bet assumere menditans ultra progredi veluti per sca
 laz aliquo te ex visibilib⁹ ad inuisibilia. sicut dicit apo
 stolus. qm̄ inuisibilia dei ex his q̄ facta sunt itellecta cō
 spiciuntur. scilicet eterna quoq; virtus eius ⁊ diuinitas.
 Propterea docens nos a corporalibus a spiritualia mi
 grare dicebat. Et si christum sū carnem cognouimus
 nunc tamen sū carnem non cognoscimus.

Cap. xvij.

Duertendum vero quia meditaturis duplices

- a inter ceteras tenduntur insidie vna duz petūt
 consilium super occurrentib⁹ scrupulis in me

ditatione tua. presertim mulier a viro. Altera dum sūt
 in actu meditationis. Fit in primo casu crebrius ⁊ leui
 us q̄ a multis credi potest aglutinatio q̄dā animozū
 velata pallio sancte deuoteq; dilectiōis q̄ primo cōsa
 bulationibus sub typo q̄rendi cōsiliij q̄rit de hic aia ve
 luti cōfricata calescit ⁊ sensim igne ceco carnalis amo
 ris carpitur ⁊ vr̄itur. nec intelligitur primo donec
 tādē ad risus leues. ad faceros blandosq; gestus per

uentū est. Auertat deus a seruis suis id quod restiquū
silemus. Timco iquit apostolus nedū spū cepis. carnē
consumamini. Scripsi iam plurics talia consequenter
ad augustinum nominatim in tractaculo de probatiōe
spirituum. Incurrūt aliud periculum meditantēs dūz
in solis fantasijs. dūz solis imaginibus corporeis se tra
duūt. 7 toto corde vehementer incumbunt. Fit proinde
quod meditans dum transire satagit in contemplan
tionem collabatur ad melancolicam seu fantastiam se
sionem ita tandem vt imagines iterūz versatas imma
ginatiua virtute pro rebus ipsis exterioribus accipiat.
Et sicut euenit in somniantibus dum dormiunt. non
aliter estis in vigilia conningit quorum verba 7 opera
nullam iter se connexionem. nullum ordinem seruant.
vbi neq; est principium neq; finis vbi sicut vulgo dici
tur. neq; est caput neq; cauda. sed de gallo sit saltus ad
cignum. ita vt vigilantes somniare videantur. De qua
libet dicunt vulgares. Ilz resuent on font en resuerie.
Porro timent non timenda sperāt nō speranda. Illūc
gaudio dissoluntur: nunc subito microze tabescunt.
Quales egent amplius foimento sacratis q̄z m enitio
ne sapientis.

Joannis Berson cancelarij parisiensis: de contem
ptu mundi libri quattuor vno cum tractatu de medita
tione cordis felici numine finiunt.

Impressū. Venerijs. M.D.CCC.XC.VI. die vltio Januarij.

Inc. 1369

